

Thanh Gươm Bắc Việt

Toan Ảnh · 1950

BnF, département Littérature et art, 16-INDOCH-527

Bản số hóa: Thư viện Quốc gia Pháp (Gallica)

<https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k42384926>

Bản chữ chưa hiệu đính. Bản này do máy nhận dạng (OCR) tạo ra từ bản scan của Thư viện Quốc gia Pháp. Sách in những năm 1940 theo chính tả cũ, nên kết quả nhận dạng còn nhiều lỗi. Bản scan gốc mới là bản chuẩn.

TOAN ÁNH DE LA RECIE DU DE E. 27433 THANH GƯƠM BẮC - VIỆT LỊCH SỬ TIÊU THUYẾT Việt Nam là của người Nam, Người Nam thè giết ngoại xim đến cùng. indoch.

HPHINES Nhà In MINH TUAN Xuất bản 15. Phố Nhà Thương Chũu Nắt - HANOI 1HHOH CPO.U BYC-AIËJ TOAN - ÁNH THANH GUOM BAC - VIET LỊCH-SỬ TIÊU-THUYẾT Nhà in MINH-TUÂN xuất-bản 15, Phố nhà Thương Chũu Mất HANOI idochm Thanh - gướm Bac-Việt Cha trung con hiếu AM ấy là năm Đinh Không một ai trên thế giới đã độ: những lịch sử Lân đầu tiên quân hưng vong của các dân Mông-Cổ sang xâm tộc mà bỏ sót dân tộc lân Việt-Nam, do Ngột này. Từ Á sang Âu, quân Lương - Hợp- Thai làm Mông - Có đã từng làm kinh khủng mọi dân tộc trớ. khác khi vết ngựa họ đi Nói đến người Mông- qua, khi đoàn chiến sỹ Cổ nghĩa là nói đến một của họ đã đặt chân lên giống người vóc cao, sTc đất nước người ta. lớn, khỏe mạnh, hung lợn Nguyên-thái-Tò, tức là và hiếu chiến. Nói đến đã Thanh-Cát Tư-Hân quân Mông-Có nghĩa là nói đến những toán quân lừng đánh Tông, đã từng chiếm cả vùng Trung Á và thiện chiến, bắn cung Đông-Âu. Họ lại đã chinh cưỡi ngựa không ai sánh phục được các nước chư kíp, nghĩa là nói đến hầu của Tống như Tây-Hạ những đoàn kỵ mã chịu và nước Kim tràn xuống hăng hái sông pha trước Cao-Ly, chiếm thành Bình trậ tiền, chỉ biết tiến Nhưỡng. không biết thoái trước Tuy đã xâm lân được sức mạnh của địch quân.

Thanh gướm Bắc Việt địa cả Truug-Hoa, chiếm cừ Thao-Gia g tức là một phân lớn cả Ấu lẫn phận Hưng-Hóa bây giờ, Á, quân Mông-Cỏ vẫn chưa rời đồ về Thăng-Long. lầy làm thoa mãi. Chúng Sau

một trận kịch chiến còn tìm cách tiến về ở Thao Giang, trước sức phương Nam.

Chùng mạnh của quân Mông-Cổ chiêm nước Đại-Lý. tức vừa đông hơn gấp bội, vừa là tỉnh Vân-Nam bây giờ, đang hăn: hải, Việt quân rồi tướng Môn:-Cổ là phải lui về Sơn-Tây và rút Ngột lương-Hợp-Thai sai về sông Hồng-Hà. sử sang Việt-Nam để dụ Bây giờ n Thao-Giang xưa Trần-thái-Tôn vé thần có nhà họ Hoàng. Cha là phục nhà Nguyên.

Hoàng-Quỳnh năm đó đã Vua Thái-Tôa không trên năm mươi tuổi. Hai nghe bèn đem giam cá con trai là Hoàng-Nhật ba viên sử già của quân và Hoàng - Côn thì hai mươi và mười tám tuổi.

Nguyên. Cứ chi đó khiếa cho quân Nguyên tức giận Khi quân Việt cùng quân . và Ngột-Lrone-Hợp-Thai Nguyên gao chiến ở Thao cử binh xâm lấn Việt- Giang thì Hoàng-Quỳnh Nam. rừng dụ vào quân ngũ.

Vua Thái-Tôn Ông đã bị thương trong pho1g cuộc giao tranh nên khi ông Trắc-quốc-Tuần làm quân Việt rút lui về Sơn- lương đem binh lên phía Tây ông không theo được Bắc cự chiến với iặc đành ở lại Thao-Giang với Nguyên. Ngột-Lương-Hợp Thai từ nước Đại-Lý theo vết trọng thương, nhưng trong lòng mang một mô sông Hồng-Hà, tiến xuống Thanh gươm Bắc Việt cầm hờn cùng quân Mông gước, nhưng trước khi chết Có, bỗng đứng vô cổ cha muôn căn dặn hai con xâm đến hiểm nước phải tỏ sao cho xứng đáng người để gây nạn binh là giòng máu họ Hoàng, đao. Gia diuh họ Hoàng Cha các con đã chết vì khi ấy xa cách Toao-Giaog nước, thì các con phải ba dặm đường nên chưa liệu bí lấy thù cha, không

đội trời chung cùng quân bị quân gặc vào quấy địch, như thế mới trọn nhieu. Hoàng-Quỳnh tuy bị thương nhưng cùu cô đượ: đôi đường trung-hiếu. lần về đượ tới nhà gập Trinh-phu-Tử có câu rằng:

đủ mặt vợ con. Vết thương Phi quân bắt vinh, poi phạt của ông quả nặng không bắt sing, vậy ngi đến mong gi khỏi đượ. Ô g cha thi các con phải nghĩ poi bai con là Hoàng-Nhật • đến vua, phải lo đền nợ và Hoàng-Côn ới bảo : nước. Các con xem quân * Hai con, cha biết mình Nguyên chúng giây sêu lên nom nước Việt của ta, cha chẳng còn sống đượ bao lâu nữa vì vết trọng đi tới đâu chúng làn sát thương của quân giặc• và hiếp tróc tới đó. Những nhưng rù có chết đi chẳng điều đau lòng ấy các con nữa, cha cũng không chút có bỏ qua đượ không.

ân-bận. Làm thân nam tử Phải báo ơn vua, đền nạ đượ tậ, trung báo quốc nước, trả thù nhà, phai như cha thê này là một liêu mãn với giặc chơ nghĩ điều vinh-dự cho họ Hoàng đến vinh thâu phi gia. Các nhà ta lắm. Chết ti, trên con giữ đượ lời của giêy cha đã chá đượ ơn vua• thiữ cha có tác cũng dưới cha đã đền đượ nợ đượ yên lòng."

Thanh gươm Bắc Việt Hoàng-Nhật vớ Hoàng- nhắm lại.Ông thờ bơi Côn đồng thanh đáp lại thờ cuối cùng với nột nổi lời chac Thừa cha, chùng lòng xung xướng, yêi trị con nguyện giữ lời cha là hai con ông sẽ sủng giậy. Chúng con sẽ lò ra đáng là con dân của nước Việt-Nam. xứng đáng là giòng máu họ Hoàng, là con dân đất Khi Hoàng - Nhật vớ - Việt, trên báo ơn vua, dưới Hoàng - Côn nhìn đền cha đền nợ nước." thì Hoàng - Quỳnh đã lất Hoàng Quỳnh hai mắt nghi. Hai anh em nhìn Tong lanh sáng ngời vì lời nhau dưng

dung nước nói khàng khái của hạt mắt thương cha, nhưng con. Ông bảo;« Nếu các cả hai đều nắm chặt nắm con giữ đượ; như vậy thì tay lại, mira môi cùng cha lây làm mừng lắm. nguyện là sẽ giết hết giặc Nguyên trên đất Việt để Bây giờ cha mong rằng, thỏa hương hồn của cha sau khi cha chết đi, các phải mau mau- già đã khuât. con gìm đến Sơn-tây, xung Vừa lúc ấy ngoài cửa vào quân đội để giết giặc có tiếng ồn ào, và ở các đó là nguyện vọng cuối làng xóm co tiêug kêu cùng của cha. » khóc như di. Đó là linh Hoàng - Nhật và Hoàng- Nguyên chia nhau đi đốt Côn đều thưa;« Ciúng nhà, cướp của và bắt đàn coa xin tuân lệnh cha !» bà con gái để cùng nhau Ông Hoàng Quỳnh mìm thỏa mãn. Chúng lại bắt cười xung xướng, đồng cả trẻ con về ăn thịt Chúng Hoời hai mắt ông từ từ là - gọi những đứa trẻ Thanh gươm Bắc Việt , em Hoàng- Nhật tức giận anhũ chươ nghĩa là nhirng uất lên đũa cồ. Hai vị con lựa sữa.

ấy thiếu niên anh dũng.

Dân tro: g thôn chạy như muốn nhâp ra bắh vắh tán kạn. Ngon lửa chúng quần địch ra làm muôn đốt nhà bóc lên ngùn ngụt mảnh mớh bà giận. và sáng cả một góc trời Lục lợi chán, bọn lính Hai anh em Hoàng- kéo nhau đi.

Nguyên Nhật và Hoàng - Côn vớh Chúng đem theo đèn vắh vàng đưa mẹ và các em chục người vừa đàn bà đi chôn vào một nơi rồi vừa trẻ con, Bọn chúng hai anh em quay về đẽ vừa đi vừa cùng nhau canh sắch cha già và để lúu lô cười bát vui về lắh đối phó với lính Nguyên. trong khi lũ đàn bà trẻ Một bọn lính sắh sắp con kêu khóc như di. sông vào nhà họ Hoàng Hoàng-Nhật và Hoàng-

Chùng đông đên vài ba Côn muôn xông ra cùng chục đứa, đứa nào cũng chúng giao chiến nhưng tay cầm mã-tấu, dao bầu.

Chuog chia nhau đi sục nên hat anh em họ Hoàng khắp nơi. Chuag thấy sắc đành ngậm ngùi nuốt hận Hoàng-Quỳnh chết năm đồ đưa mẹ và lũ em về nhà nhưng chùng cũng không thu sếp thi-thể cha già; tha. Chúng cùng nhau chặt còn hai anh em cùng sắc chết ra làm ba bôn nhau di cừn hòa trong mảnh rôi chúng cùng nhau cười nói có vẻ thỏa thuê hàng thôn. Dân trong thôn lúc ấy thầy quân giặc đi những lằm. Trông thấy công việc chùng làm, anh rôi mới cùng nhau kéo về Thanh guem Bắc Việt và chia nhau đi chữa Hoàng-Nhật, Hoàng-Côn chấy những nhà bị giặc bảo mọi người rằng:

đốt và nhật nhanh thu « Giặc đên nhà đăn bà xếp lại nhà cửa. Quân phải đánh.Bọn chúng lúc trước chẳng qua chỉ trên giặc tham tan qua độ.

Chúng vơ vệt trong thôn dưới ba chục đứa. Nếu không còn một thử gì. tôu ta biết nợ quần cùng Có còn chẳng chí là vài nhau tổ chức lấy một đội mảnh bít về, mấy chiếc thôa quân thi liệu ba chục mồi đất tù g. Chúng lại đứa ấy đã làm gì ta nôi.

ác nghiệt là nhing thức Gao răng quâ. Mông-Cò có gì chúng không lấy được thiệu chìa đi nưá, nhưcg bọn ta đồng lòng đ ông tâm thì chúng đem phá kùy quyết sức cuong cự la sẽ thắng. Huông hồ bây giờ Dân trong thôn giữa chúng chỉ co oa lừa. Nêu lúc đang cùng nhau chữa ta sợ cuúng mà chạy từ chấy, bỗng có vài người sau một bai người cuúng nháo nhác sợ hãi và báo cũng giám rúnhau đi cướp nhau quân giặc lại đêền. bóc, như vậy thiệt hại cho Quân

giặc lại đến thật, nhưng đó chỉ là ba tên dân coúng và bọn giặc sẽ của bọn trước quay trở coirẻ dân Việt-Nam là dênú lại. Dáng chừng chúng bên. Vậy lần này xia bà tiếc rẻ một vật gì nên con đừng chạy. Bà coa cú đã đi rồi, chúng lại cất ung dang chữa chạy xem lên quav lại với nhau hai anh em chúng tôi như vậy. Thấy bọn chúng bắt giặc. chỉ có ba đứa, anh,em Tuy aih em họ Hoàng Thanh gươm Bắc Việt nói như vậy, nhưng dân diêm nhiên kháng cự với thôn vẫn có người bỏ tròn ba tên giặc. Ba tên giặc thấy đánh mãi không được chỉ còu đô mười người can đảm là giám đứng lại hai chàng thanh-niên ày, chúng uất ức gầm lên nou xem anh eca họ Hoàng sử cọp và sử những ngọn mã tri ra sao. tấu vèu vèu như gio cuốn, Hoàng-Nhật vớ được một như mua tuôn. chiếc x: nhà gỗ lim , còn Hoàng-Côu vớ được condao Hai anh em họ Hoàng bảy lam ruông. Thế là hai vẫn vững tâm bền trí vừa anh em mây tối trước đánh vừa đỡ cùng ba tên mặt ba tên giặc Mông-Cồ giặc Nguyên. Chiếc xà nhà gỗ lim tết bờ-thượng lại đang bám hờ đi vào trong đầm hạ,con dao bảy cũng thôn Cúng ngạc-nhiên khi thấy hai chàng thanh- cbém trên lia dưới một có phương pháp. niên Việ-Nam giám cản cách đường chúng. Chúng hô khiến cóo ba tên giặc Mông Cô không sao mà nhau «Tà ló» và chúng làm ti nói được hai chềng. sông vào lánh anh em họ Hoàng. Lưỡi má-lầu của Cuộc thì võ bất thân ây chúng sing nhoáng vút lên kéo giải đèn ba khắc đồng hồ.Ba tên giặc xem chừng vút xuống, khiến cho dân khó trắng được anh em tuôn còn ai cau-đảm đứng họ Hoàng muốn cùng nhau chúng kiến cuộc chiến tháo lui. Hoàng xhật biết đầu cũng lo thay cho Hoàng ý vừa đánh vừa bảo em :

Nhật và Hoàng-Côu. Hai «Giặc muốn tìm lối rút lui, anh em họ Hoàng với hai chữ khi giới thô sơ vẫn anh em ta phải cố đánh.

Thanh gươm Bắc Việt bắt sông lấy bọn chúng đề trước chúg kiến cuộc: gây tii tưởng cho dàn kiao chiến giữa đôi bên. thôn, thì từ sau mỗi khi thây ach em họ Hoà g anh piặc tới dân trong thôn dững, họ cũng tin là sự mới chịu cùng ta chiến thắng thế sẽ về hai chàng đấu.» võ-sĩ Việt. Nam. Đến khi thấy một lên giặc Tàu chạy • Ba tên gia: ý chừng sợ về chậm, quả giò điểm tròn thì dân thôn uả cả ra đuổi theo, tiếng hô bắt lấy quân chăng, nên chùng nó kêu âm ỹ một góc trời. muốn tìm cách thoát thân, Dân trong thôn cả dàn bà xong ngọn dao bà: và trẻ con cũng kẻ gậy người chiếc xà gỗ lim luôn luôn đồn cản uả sông ra hơn vây quanh người chúng một trăm người. Trong khiến cho chúng không khi ây thi Hoàng- Nhật rút lui làm sao được. Anb đã đuổi kịp tên giặc em Hoàng thấy mình thắng thế, ngón võ lại Mông.Cồ. Tền . kia biết không chạy thoát liền quay cẳng như rồng như mã tâu lại cùng Hoàng-phượng,vèo vèo như thắng Nhật giao tranh. Boàng- như giáng, khiến cho bọn Tàu chỉ còn đỡ chứ không Nhật vừa đánh vừa hò ta con dân làng: . Bà đánh lại được đồn nào. phải bắt sống. lấy nó đề Chùng vừa đánh vừa lui. tê vong hồn những người Rời bỗng nhiên một thắng trong thôn đã bị bọn chúng bỏ chạy. Hoàng Nhật vừa giết oan. »

đuổi theo vừa vẫy dân Tiến: hồ < Bắt lấy nó!> trong thôn ra trợ lực để bắt giặc. Bọ: dân thôn từ vang động suốt thôn. Ba Thanh gươm Bắc Việt leo giặc Tàu luống cuống Mông-Cổ xâm lăng ! » liền bị dân c.ùng quăng Tuần phiên trong tròn giầu rất ngã. Hoàng-Nhật dẫn bọn giặc đi đến đâu Hoàng-Côn troi quặt bai cũng được dân chúng . hò tay chùng ra đằng sau rồi reo hoan hô. B,n trẻ chạy đem dẫn chúng đi khắp theo ném vỏ chuối và lá thôn cao mọi người xem bánh vào mặt giặc. Bọn mặt. Anh em họ Hoàng bắt giặc

bị dẫn đi, những chúng đeo mỗi tên một người đi theo sau ông chiếc biển ở trước ngực như một đám rước. Có đề mấy chữ: « Giặc Giết giặc tể cha Bọn giặc khách bị dẫn của anh em tráng sỹ mà đi quanh khắp trong thôn bắt được giặc, nay xii rồi đưa giải về công quán. tráng sỹ tự định liệu lấy Hoàng-Nhật, Hoang - Côn xem rên sử trí cách nào bàn với cùng tôi."

đóng ba chiếc cọc trời •Hoàng-Nhật nói rằng: chúng ở đây rồi mời các Vua rồi bọn chúng đã đột cù bỏ lão trong là g ra trong bàng thôn và chúng đề sử bọn chúng. Hoàng- đã giết hai mất mấy người Nhật thừa cùng các cù: cùng bắt đàn bà con trẻ •Ihuacác cù bọn giặc: Tàu mang đi. Tội chúng nặng hay đũa quấy nhiều dân lắm. C nn ngu của văn- quê, giết người cướp của sinh, văn sinh xin đề nghị Day bắt được bọn chúng cùng các cù là mò ba tề đây,xin các cù định liệu.» giặc này lấy gan đề tể anh Một cù bảo Hoàng- bồn những người đã bị Nhật: a Dân thôn thờ uy chủ g giết oan. Thân-phụ Thanh gương Bắc Việt văn sinh tuy đã bị thương các thôn xã đề giết người ở trận Thao Giang, vừa rồi cướp của, tội chúng mày. thật đáng chết."

đã tắt nghi mà cò bị chúng chặt ra làm mây đoạ?, Mọi tên giặc nói:« Cbúng Văn sinh muốn xin phép, mày tưởng nước Việt-Nam các cù đề được tự tay giết là của chúng mày hẳn, Dân lũ giặc này đề lê anh hồn tộc Mông-Cô chúng tao, Của toa phụ văn sinh và coi khắp gầm trời này đều đề báo thù cho những là đất nước của chúng tao người trong thôn đã chết Chúng tao đã đánh Kim, về ay chúng. Vậy đến ngày giết Tống chiêm Tây-Hạ mai la nêa cử hành một lấy Cao-Ly, chúng tao lại tang lễ chung cho ttân cướp được Đại-Lý thì phụ văn sinh và cho lát cả puống Việt- Nam của chúng

những người đã bị chúng mày bên vững làm sao giết, rồi ta mang ba tên iước. Từ Đông sang Tây giặc này tới mộ làm lễ lễ dẫu tộc Mô g-Cổ cần phải cho tất cả những người làm bá chủ thiê: hạ. Chúng thiệt mạng.» may xem xa ahu Ba tu, Các cụ lều cho là phải. gần như Tây-tạng cũng Hoàng-Nhật lại nhờ một thân phụ: chúng tao, thì người trong thôn biết nước cuống mày chống tiếng hỏ ba tên giặc Mông với chúng tao có khắc Cô rằng:« Tại sao chúng gì trứng chọi với đá. mày giảm sang xâm lấn Thế mà cúng mày gia nước Việt-Nam ta. Đã đi bảo là chúng tao đi ăn ăn cướp nước chúng mày cướp nước tai vô lý quá. còn giẫm cả gan vào trong Nước Việt-Nam là của Thanh gươm Bắc Việt chúng tao,người ViệtNam Quân Mông-Cổ cò thể thắng được Tổng. chiêm là nô lệ chúng tao, chúng tao muốn sử dụng thế nào được thành Bình-Nhưỡng chẳng được, sao lại rọi của Cao-Ly, nhưng không là ăn cướp như chúng mày thể thắng được Việt-Nam. nói. Nay chúng tao bị bắt Nehe những lời người c'ì có một chết cho rồi. thông ngôn nói lại, ba Nhưng rồi những toán tên giặc Tàu mắt đỏ ngâu quân anh dũng của ra về giặc giữ. Một tên Thành-Cát-Tư- Hân đại đế, bảo:" Ừ chúng mày, lũ tức là của đức chúa tể chuột Việt-Nam thứ ngăn cả hoàn cầu sẽ giầy séo xem có chông nổi những lên đất nướ chúng bay, đội quân oai- bùng của sẽ giết chúng bay như đàn Thành-Cát-Tư-Hân đại đế sâu lũ bọ.» không. »

Hoàng-Nhật cười bảo Ngày hôm ấy dân thôn nói cho ba tên giặc ấy cắt người canh giữ ba biết rằng dân tộc Vệt- tên giặc rất là kỳ lưỡng Nam là một dân tộc anh và ngay hôm Hoàng- dùng, đã bao lần chống Quynh cùng những người Đường, giữ Tổng thì nay bị giặc sát hại được chôn quân Mông-Cồ có sang cắt thật là trọng thể linh Việt-Nam cùng chỉ là đề đình, môi bàng quan tải đi bỏ mạng ở

đây thôi. Đất dong làm cho dân thôn ai Việt-Nam của agười Việt-cũ g phải xa lẹ và nghiêng Nam. Một giống rgoại tộc rằng chau mày nguyên nào vào Việt-Nam là chi . rủa iũ giặc bạo ngược đã.

để làm quở nơi chiêm trận. cướp của lại giết người.

Thanh gươm Bắc Việt và thê cùng nhau sẽ trừ đến nỗi bị quân giặc súc hết lũ giặc nước để báo phạm tới, nay chúng con thù cho những người đã đã bắt được ba tên giặc bị chúng giết oan. Đám này, mang đến đây, giết tang chung dân dà tới mộ chúng, moi gan để tế địa. hương hồn anh dùng của ở đây dân thôn đã thiết cha và của dân thôn đã lập bàn thờ và đá đồng bị cuống tàn sát. Hôn cha ba chiếc cọc tre đục để có anh linh xin cha phù trối ba tên giặc khách bộ cho chúng con sẽ báo được thù nà, đền được đuôi sam.

Ha buyệt xong, Hoàng- nọ nước giết được ngoại Nhật bảo tuần đình đem xâm ».

Hai hàng nước mắt ba tên Mông-Cổ ra cời áo, tuôn rơi, khiến cho chàng trái quặt hai lay ra sau thiêu niên họ Hoàng lưng vào cọc tre. Hoàng.

Nhật và Hoàng-Côn áo sô nghẹ ngào không khấn thêm được nữa. Chàng khăn tang đến trước bàn thờ khóc cha và khóc lấy mũi dao nhọn ân vào những người chẳng may bụng một tèo giặc Khách xâu sô thác oan. Rồi rạch thẳng lên rồi moi lấy Hoàng-Nhật cầm con dao buồng san và quả tin đề nhọn bước tới đám giặc lên mâm bồng trên bàn khách. Chàng lăm bắn thờ. Chàng lại tự thân hành khấn cha: rót rượu tế cha và tế « Thưa cha, lữ con bắt những người khác đã chết về tay giặc. Đám hiếu là Hoàng - Nbat và Hoàng-Côn đã không giữ tang tuy đồng người, gia được thi thể của cha nhưng

lúc ấy ai ai đều im Thanh gươm Bắc Việt lặng, chỉ nghe thấy thúï thoát được mũi dao của • ít vài tiếng khóc sụt sùi Hoàng Nhật thì lo sợ. Trông những giòng máu tươi những thân nhân của. người đã khuất. của hai bạn hấn bắn phọt lên, bắn thấy rừng mình.

Giữa cái không khí trang nghiêm, tên giặc Trong lúc mọi người khách kên lên một tiếng đang chú ý đến cuộc lễ « ối » rồi giẫy chết. Giết thì ở đằng xa xa có bóng một tên xong, Hoàng- năm người kỳ mã phi Nhật lại rót rượu khấn ngựa tới. Đây là năm tên nhữ g' người trong thôn giặc Mông-Cổ đã đều bị chết oan vì tay giặc. cướp trong thôn hôm Rồi lại một mùi đao đâm trước cùng ba tên giặc bị thẳng vào bụng tên giặc bắt. Nguyên tối hôm trước Khách thứ hai. Lại một, khi về đồn bọn chúng tiếng « ối » kêu vang giữa kiếm đâm lại nhau thì đám tang, và tên giặc thiếu mất ba người. Bọn Khách hô lia khỏi trình chúng không giám sát. Hoàng - Nhật lại thò lên chủ tướng nên ngày tay vào bụng lên giặc hôm sau chúng phải năm moi ra qua tìm và lá gan tên giặc khác đi rò xét đặt lặn bàn thờ đề khấn tình hình. Năm tên giặc những người đã bị giặc mới phi ngựa như bay hại. tới thôn này, và khi đến Tên Mông-Cổ tứ ba đầu thôn chúng thấy ở trông thấy bai bạn mình bải tha ma đông người bị giết như vậy, biết rằng chúng liên rẽ cương cho số phịn mình cũng không ngựa thẳng tới.

Thanh gươm Bắc Việt Mọi người thấy giặc người Đây chúng bay đèn hơi nhốn nháo, nhưng xem, quân của Thành-cát Hoàng Nhật, Hoàng - Côn Tư-Hãn đại để sẽ giết hết bảo mọi người phải bình bọn bay. Lũ bay giảm cả tình và chờ xem anh em gan vượt râu cộp, động họ Hoàng liệu chết với đến thiên quân, chúng bay bọn giặc. Hoàng-Nhật cắt sẽ chết hết.»

đặt đám trai . trắng có Hoàng-Côn đứng sần mặt ở đây để giúp đỡ đẩy, thấy lên giặc léo nhéo mình chống với quân giặc. liền vác luôn cây gậy tang Bọn các cụ bô lão cò đập vào đầu nó mây chiệc. mặt tại đây cũng xin dự Năm người ky-mã xa một phần vào việc đánh xa đã tòi. Khi tới gần thị giặc hôm nay. chúng hò la râm rĩ và Một mặt Hoàng-Nạt hăng hải sông vào đám phải người về trong thôn dân đang có mặt tại đó: lấy khí giới gây gộc thêm Chúng ngạc nhiên khi một mặt Hoàng-Nhật phân thân dân chún không sợ phật những đòn giông hải chạy lán loạn khi chúng đám ma cho bọn tuần tới như mọi bận ở mọi đình và trai trắng để trợ nơi, lần này mặc dầu chúng Jực anh em mình.

đã gần tới nơi, dân chúng Têa Mông-Cổ thứ ba vẫn bình tĩnh như có ý còn bị trối ở chiếc đờ chờ chúng. cộc đang lo sợ bỗng Về bình tĩnh của mọi thầy đồng đảng phi người làm vó ngựa chúng ngựa tỵ thi về mừng chậm chậm lại và chúng lộ ra nét mặt. Hấn bảo mọi đưa mắt nhìn nhau như ý.

Số 2 Thanh gươm Bắc Việt muốn hỏi rõ ý kến thì chúng gầm lên như sấm Trong lúc chúng còn sét, lên nào lên ấy khoa trùng trùng như vậy thì những bảo đao sáng chúng thấy ở trong đám nhòang đều nhắm đầu anh đông sông ra hai chanh em họ Hoàng bỏ xuống. niên ào xô gây tang tiến Với hai chiếc gây tang về phía chúng, và theo anhem họ Hoàng ung dung sau dên vài chục trắng chòng đỡ với năm tên đình khác. Chúng hơi lây giặc. Những tên giặc kia làm lạ về cử chỉ đó. ngồi trên mình ngựa, có thể bất lợi, vị Hoàng-Nhật Hai thanh niên đồ tức là và Hoàng-Côn với hai Hoàng-Nhật và Hoaug-Côn hết đánh chiếc gậy, Hai chàng dùug ngay bai đầu ngựa lại lia chân chiệc gây tang bằng tre ngựa, bết

đâm tẽa này lại đực làm khi giới sông vào đâm tên khác. Bọn giặc đánh năm tên giặc. Năm khách vừa đánh nhau vừa tên giặc thấy cổ người cả nói lú lo với với nhau gan chông cụ với mình những gì không ai hiểu Họp thôn quân giữ giặc A NH em Hoàng-Nhật đứng ngoài cùng hò reo càng đánh càng hăng.Bọn trợ lực. Tiếng hò reo làm trắng đỉnh thày anh em lũ ngựa càng sợ hãi nhảy họ Hoàng kêu bùag anh chồm chồm ,chi rinh hât dững cũng hò nhau sông bọn giặc xuống đất. vào vây năm tên giặc.Năm Tẽa giặc thứ ba bị bắt tên thấy đông người thì hôm trước, đang mừng vì (uông công, nhất là lại có cứu tinh nay thấy dân ngôi trên mình ngựa giao thôn dưới quyền điều phong với bọn người ở khiên của Ho ug-Nhật, dưới đất thì lại càng bắt Hoàng-Côn lại vây đánh lợi. cả năm tên giặc kia một Năm coa ngựa của bọn cách hăng hái, và năm tên giặc, tuy là ngựa chiến đã giặc đang ở vào một tình trạng dư trăm trận nhưng trạng nguy cấp thì hã lại thấy bọn dân Nam đang lại thờ giải. Tiếng tuờ giải của quôn luôn hết lia gây vào hăn nghe mới não nuốt làm chân lại bò gây vào đầu sao! Nó là tiếng kêu thê trì bọ1 ngựa cũng hoảng thảm của con vật trước sợ nhầy chồm lên,khiết khi chết ! Nó diễn tả tất cả cho bọn giã: Khách ngôi sự thất vọng của tên giặc trên yên ngựa lai càng Khách đi xâm lãng cướp luõa , cuống. Bọ dậu thôn nước giết người nay bị Thanh gưm Việt Bắc người ta bắt được sắp và trói dẫn nó tới nơi đầm đem sử tội. tang, ghì vào một chiếc cọc thay một tẽa giặc trước đã Vài người trắng đỉnh già . bị Hoàng-Nhật mổ bụng.

được HoàngNoật cắt đứng Tên giã trông cao lớn lại đầy canh giữ tên giặc, nghe thấy hăn thờ giải, lực lưỡng to gấp rưỡi liền bảo nhau:« Người anh người Việt-Nam. Tướng em tuyệt vọng! Người anh mạo nó thật là hung tạn- Chiếc đuôi sam lúng lãng em tưởng

có người đến cứu, không ngờ cả lũ như đuôi lợn ở trên đầu người đến cứu cũng sắp nó khiến nó càng có một vẻ đáng ác hơn. bị đóng cọc trói như anh em. Cái quân cướp nước Vua lúc ấy, bọn người giết người, chết còn tiếc của Hoàng Nhật sai vào thân tiếc đời gì nữa.» trong thôn lây thêm khi giới đã tới. Họ phân phát Bọ năm tên giặc và anh em Hoàng-Nhật vẫn cùng cả cho ông già cùng đàm nhau chiến đấu. Một bên bà con gái để cùng nhau muốn thoát thân nên cổ tánh sông ra giúp đỡ cho anh một bên nặng một mối thù em họ Hoàng và bọn tráng đất nước cần phải cố gắng đánh.

Sau khi bắt được tên đề giết lây quân tu. Bỗng giặc ngã ngựa, bọn trảng một con ngựa của giặc đành lại bắt: được cả con nhảy chồm cao lên, rồi hất ngựa của giặc. Con ngựa tên giặc ngã ngay xuống sắc hồng trông cao lóm đất. Tên giặc chưa kịp đẹp để, thật là sững với đứng giây đã bị dân thôn sức vóc của tên giặc cười xúm lại đè nghiền lấy nó Thanh giam Bức Việt nổ. Dân chúng càng hò cùng với co1 ngựa thú ren trợ oai cho anh em họ nhất.

Hoàng và bọn tráng đánh.

Bọn dân chúng càng hò Bôn tên giặc Khách thầy reo mừng rỡ. Anh em một tên đã bị bắt thì đều Hoàng-Nhật, Hoàng - Côn càng nức lòng chiến đấu hoảng sợ. Những ngọn võ đâm luống cuống, không và bọn tráng đánh cùng tinh lợi. Bọn đàn bà mê mãi vây đánh nốt ba con gái bắt đầu quăng tên giặc còn lại. giây thường ra quảng chân Thật là một ngày bất lợi ngựa. Bốn con ngựa đã bị cho mây tên quân Mông- đồn lại bị giây hùng co- Cô. Ra đi chúng tưởng kéo càng nhảy lồng lên. rằng sẽ gặp được ba tên Một tên giặc thứ hai bị đông đội đương làm vua: ngã và lại bị bắt như tên làm chúa với

lũ dân quê giặc thứ nhất. Bọ tráog Chúng có ngờ đâu trong đình lại trói dẫn ra cột ba tên thì bai tên đã bị vào nốt chiếc cọc thứ ba mổ bụng moi gan còn tên thay cho tên giặc đã bị thử ba đang chờ chết. Và mồ bụng. Đào bà trẻ con noay đều bọn chúng cò ai nấy đều nhỏ ném vào năm đứa thì hai đứa đã bị mặt chúng mà rủa:« Quân bắt sống còn ba đứa nữa cướp nước, xem phe này đang lâm vào cảnh muôn chúng mày cì bỏ xác ở lui thì bị bao vây không Việt - Nam này không!»

đường thoát, muôn đánh Coa ngựa Dâu cao của thì gặp địch thủ hàng bài và ham đánh hơn mình tên giặc vừa bị ngã cũng Bọn chúng vì vậy hoảng: lại được dân đình giết di Thanh gươm Bắc Việt sơ, vừa giao chiến vừa lo tên giặc cũng không làm vừa bắn khoản không biết gì nổi tính kế thế nào. Troug khi Bổng chiếc gay tang ấy thì ba con ngựa bị đòn của Hoàng-Nhật bồ trúng nhiều cứ nhảy chồm lên đầu một tên giặc kháchá khiến cho ba tên giặc rất mạnh. Tên giặc: thốt càng khó chông cự với lên một tiếng kêu rồi toán dân Việt-Nam đó. năm sắp xuống mình Có lê từ ngày bước chân ngựa toaa bề chốn chạy sang đất Việt-Nam, trừ Hoàng-Nhật bèn nhẩy tới trận giao tranh cùng tùm đuôi sam tên giặc quân của Hưng-đạo- đất kéo quăng xuống Vương Trần-quốc-Tuãa Đồng thời Hoàng-lráng Thao-giang, lần ngay sĩ lại rút luôn lấy thana này là lân đầu tiên mấy gươm của tên giặc đang tên giặc Mông-Cô gặp đeo bên người và chẳng phải đối phương đáng sợ nhậy tốt ngay lê 1 mình con ngựa của lên giặc vừa Cuộc giao đấu gay go ngã giữa tiếng hoan-hô kéo giải bằng giờ. Bọn giặc có mã-tấu lại ngôi của mọi ngựa. Có thanh trên mình ngựa nên dân gươm thay chiếc gay đình Việt-Nam khó tới la-g, lại sàu con chiến tông gần mà đánh thành ra mã của giặc, đòn của Hoàng-Việt với bộ quần những

ngón trắng đỉnh chi trúng vào áo tang sô thật là cai ba con ngựa. Trái lại dân phoung lăm - liệt, giống Việt-Nam đông người lại tựa Tiệt diah-Sơn phá cô liêu hăng-hái nên ba gác ở Bạch-Hồ-Quan.

Thanh gươm Bắc Việt Với thanh-gươm, người ngựa phi nước đại chạy trốn. trắng-sỹ Việt-Nam trẻ tuổi âv sông sát đối hai Dân chúng Việt-Nam sở tên giặc khách và sử nhau đuổi theo, nhưng sức dụng lưỡi gươm như người đuổi làm sao cho thần xuất quý nhập. Những kịp sús ngựa. Hoàng-Nhật đường gươm phi thường • Cũng muốn phi ngựa đuổi luôi luôn làm cho hai theo nhưng còn vướng bọ tên giặc hoảng kinh. Vút dân thôn nên không có một lưỡi gươm chém sang đường cho ngựa chạy. Thế một tên giặc khách bị sè là một tên giặc Tàu chạy Tầm đôi lữ vai trở xuôi thoát. chết ngay tại trận.

Hoàng-Nhật cắt cái thù Còn gì khích lệ lòng người Việt cho bằng cuộc cập của tên giặc bị giết thẳng trận oanh liệt của mang tới bàn thờ. Ở đây thiếu niên vô-sỹ Việt-Nam trắng đỉnh đã dẫn tới cả Bọn dân chúng thầy Hoàng tên giặc: bị Hoàng-Nhật Nhật viết được giặc tại năm đuội sam quật ngã trận thì cũng nhau bò reo vừa rồi. Vị chi đi còn tât cả nầy nhót xung xướng lăm. bôn tên giặc chờ chết.

Tên giặc Khách còn lại Tê Hoàng - Quỳnh và càng luống cuống thêm. mọi người xong, Hoàng- Nhật lúc bất thần, hấn Nhật giết nốt bốn tên quất mạnh vào con ngựa, Mông-Cổ, và cắt lấy tất cả con ngựa chồm nhảy vọt những đầu lâu cộng thành qua đảm trắng đỉnh và dân bày chiếc đống cọc bêu chúng. Thê là tên ấy cho ngay bên đường cái vào.

Thanh gươm Bắc Việt lồi tha ma với một chiếc trong làng khả dĩ có sức biên có mây hàng chữ: chông giặc đều nên sung cả vào đoàn thôn quân đó.

" Đây là lũ sói lang Chúng ta sẽ lấy gậy gộc Mông - Cổ, quen thói dao bẫy, đinh ba, cu liêm xâm lăng, sang Việt-Nam tạm làm khí giới chống định đi cướp bóc của dân với quân giặc. Và tiện gian. Nay chúng bị giết đây gần rừng ta vào bêu đầu để làm gương rừng lấy tre làm nỏ, Giặc cho những tên giặc khác ở xa thì ta bắn. Giặc đen và cho những người Việt gần thì ta đánh: Ta phải Nam quên mất lỗ-quốc đi cho chúng hiểu rằng dân bỏ đồ giặc để cầu vinh.»

Việt-Nam anh dũng, không Xong đám tang và giết chịu khuất dưới sức xong lũ giặc, về đến thôn mạnh của chúng. Còn họp tại đình, Hoàng-Nhật bây giờ tạm thời, đàn bà nói với các cụ và dân làng: con trẻ trong thôn nên • Thừa các cụ và đông lính ngay vào rừng trước: dân làng. Tê giặc khách chỉ còn dả, ông trai tráng trốn thoát hôm nay, thế Tà nên ở lại đây cùng chúng nào về trại chúng cũng tôi chống giặc. Việc cấp đem quân đến đây đánh bách đến ta không nên trả thù. Nếu dân ta không trì hoãn. Vậy sắc cụ và có lỗ chức thấy chúng bà con ta nghĩ sao ?»

đều thì chạy, sẽ chi bị Cả dân thôn từ trên chỉ chết oan hết cả. Nay dưới đều tán thành ý kiến chúng tôi xin đề nghị thành lập một đoàn thôn của Hoàng Nhật và giao quân. Bao nhiêu trai tráng phó cho anh em Hoàng Thanh giám Bắc Việt Nhật trách nhiệm tổ chức được hơn năm chục người cê tô chức thành một Đô dân lấy đạo thôn quân quân (Bình lính về đời chống giặc.

Trần chia thành từng đô Và ngay sau khi họp ây, 50 người, năm đô là một dân thoa bao nhiêu dân bà quân.) con trẻ cùng nhau tạm lánh vào trong rừng bết.

Anh em dân quân chịu khó cùng nhau luyện tập Hoàng-Nhật và Hoàng- và băng hái thê chông giặc Côn hai anh em tự linh đến cùng không lùi.Họ. nhiệm vụ tổ chức đoàn chia nhau vào rừng đầu thôn quân. Hai anh em xử tre làm tên, chặt gỗ làm dụng bai con ngựa chiến nỏ. Vô khi của Lọ là những bả: được của quân Mông- thanh dao quai, dao bẩy Có. Hoàng - Noật dùng sẵn có ở trong thôn. Một thanh gươm đã cướp đô rằm chục người dưới được của giặc tại trận lúc quyền điều khiển của giao phong, còn Hoàng- Hoàng-Nhật và Hoàng-Còn Côn thì xử dụng một thanh búng hùng hồ bò cùng mã tấu cũng lấy được của nhau vui vẻ chờ giặc và giặc. Thanh gươm của nguyện quyết chiến đấu Hoàng-Nhật do một thứ cho quân Mông-Cổ rõ tinh thép rất tốt đúc nên, bén thần của dân tộc Việt- sắc như. nước, có thể Nam. Họ cùng nhau ca hát chém được cá sấu. những câu hát aah dững của giống mòi đề tự kica Anh em bộ Hoàng kén tất cả trai tráng trong thôn thích lòng mình :

Thanh gươm Bắc Việt Việt Nam là của người Nam, Người Nam thê giết ngoại xâm đến cùng- Mài gươm uốn lại cánh cung ! :

Hỡi quân cướp nước khó mong đường về, Giữ Đường, chống Tống xưa kia Những gương anh dững ghi bia muôn đời.

Nức lòng đánh giặc ai ơi!

Một trận so gươm.

ÚNG như lời Hoàng- bà lão cũng giết, giết Nhật đoán trước, định hết. Bản tướng sẽ giặc Mông-Cổ thua san thôn đó thành bình chạy về trại bio cùng địa.» viên tướng giặc đôn trú Rồi Ngột-LươngSào - Vĩ ở Thao - Giang là Ngột. truyền lệnh cho quân lính Lương-Sào-Vĩ tức là em sửa soạn đề ngay hôm sau ruộtNgột Lương Hợp Tha . liền đến thôn Hoàng-Nhật Nghe tin quân mình lạc đề bảo thù cho bọn lính vào thôn quê bị dân Mông-Cò bị giết. Quân chùng giết bại và cướp Mông-Lổ nghe lệnh của mất ngựa, Sào-Vĩ trốn chủ tướng thì mừng nhây tròn hai mắt gầm thét lên. Từ ngày chúng sang Việt - Nam, chúng mới như con thù điên nói được giao tranh một trận rằng :* Giồng chuột Việt- Nam thể thì ghê gớm thật với quân của Trần-quốc- giảm phạm đến thiên uy. Tuấn. Khi Việt-quân yếu Đề đấy ngày mai bản thể ở Thao-Giang rút lui tướng sẽ dẫn quân đến về Sơn-Tây, Ngột-Lương griệt hạ thôn đó, có bao Hợp-Thai trước khi tiền có cắt nhiều người bán tướng ra quân đuổi theo Ngột-Lương - Sào -Vĩ giữ lệnh giết cho kỹ sạch, cả đồn Thao-Giang để làm đàn bà trẻ con, ông già Thanh gươm Bắc Việt thanh thê cho mình. Từ âm một góc trời. Cờ sí mấy hôm nay toán quân bay phấp phời. Quân nào hung-bạo của Sào-Vĩ vẫn đội ấy hung hăng như hùm rữ. nghi ngơi, nên khi ấy nghe lệnh được đi tàn sát dân Chẳng bao lâu chúng đ chùng thì mừng lắm. tới đầu đường nã ba, nơi Giồng giặc Môog-Cổ là bãi tha ma. Ngột Lương một giồng giặc khát máu Sào Vi trông thấy đầu thích giết người. Suốt bấy tên giặc bị đóng cọc từ Âu sang Á, đi đến đâu bêu ngay ở rệ đường với chùng chém giết dân tằm biển thi giận lắm.Hắn chúng đến đây không biết nguyên sẽ đem hết dân bao nhiêu mà kè. Nghe chúng ở thôn ấy về trại, đến tên chúng là người chặt đầu xếp hàng ngoài ta phải sợ hãi rồi. Thế cổng trại đề báo thù cho mà ngày nay lời Việt-

bầy tên giặc kia. Bọn quân Nam lại có người kháng cự giặc trông thấy đồng bọn cùng chúng, chúng lây bị giết thì cũng oán giận làm lạ và ngạc nhiên lắm. dẫu thôn lắm. Chúng cho Ngày hôm sau, ngay từ là chỉ cổ chúng mới có quyền giết giống khác, sáng sớm Ngô-Lương ngoài ra không giống Sảo-Vi đã kiểm điểm quân người nào được quyền sĩ để tiên tời thôn của phạm tới chúng. anh em Hoàng-Nhật. Đoàn Trong khi quân Mông quân đi rầm rộ như lang Cổ rầm rộ tiên tới thì ở sói. Tiếng loa vang, tiếng trong thôn theo lời của ngựa hí, tiếng người reo Thanh gươm Bắc Việt anh em Hoàng Nhật bào trưởng, giặc: đền thị ta phải đánh. Đánh để hôm trước, bao nhiêu ông gây lấy tinh thần cho già bà lão, đàn bà trẻ con; dân chúng. Và chẳng nếu đều tròn cả vào trong rừng. Ở lại trong thôn là không chống cự ở đây thì ta mong sao ở các nơi duy chỉ có bọn dân quân khác họ cũng theo gương của anh em Hoàng Nhật.

Thấy quân Mông Cò kéo ta mà lập thành dân quốc .2 đại đội binh mã đến để Hoàng-Nhật nói :« Hiền báo thù, Hoàng Nhật và độ bàn phải lắm. Để ta Hoàng Côa hơi lo ngại chia quân ra cự địch với bọn với nhau. chúng. Bọn ta có hơn năm chục người thì Hoàng Nhật bảo Hoà g biên độ dẫn ba mươi Côn rằng: < Thế giặc người mai phục ở trong mạnh lắm, mà bọn ta chỉ rừng đề khi ta rút lui có trên dưới năm chục thì bắn lên ra. Giặc ở người, đánh được chúng chắc là khá lắm. Mà ta lui ngoài, ta ở rừng, là trông cũng không được. Ca lui thấy giặc, giặc không trông thấy ta, chúng sẽ thì chúng sẽ đột phá hết nhà cửa trong thôn, có không biết ta nhiều hay ít như thế uào, chúng sẽ khi chúng lại tìm vào -ngân ngữ trước khi tiến. trong rừng để giết hại dân Ta lợi dụng phút ngàn thôn là đẳng khác. Bây giờ của chúng, ta cô bản giờ hiền độ nghĩ sao? giết

cho thật nhiều có khi chúng hoảng mà phải lại Hoàng Côa đáp lời anh : « Tựa huynh- rút lui, bấy giờ dân quân Thanh giam Bắc Việt sẽ tiên dần ra đuổi chúng dần mặt với quân giặc chúng cho khỏi rẽ vào để giết chúng,, nhưng trons thôn phả bại.Còn ta, binh pháp phải có mu ta sẽ đem hai chục người kế, những anh em lui vào dân quân can đảm nhất rừng bảo giặc đề những ra đón đường chúng, người khác rút lui, cùng trước khi chúng tới thôn là giết siặc, cùng là này. Ta sẽ cùng giặc vừa có công với tổ quốc.» cự chiến vừa rút lui về Sau khi Hoàng - Côn mề rừng đề quân giặc dẫn hơn ba chục tráng đuổi theo, như vậy chúng đỉnh vào trong rừng mai không có thì giờ vào xâm phục, Hoàng -Nhật liền •phạm tới trong thôn.» cùng hai chục tráng đỉnh Hoàng-Côn cho lời anh khác sông thẳng tới trước nói là phải. Hai anh em mặt đảm quân Mông- Cồ.

đem mưu kế ấy thuật cho Ngột-Lương Sảo- Vỹ đang bọn tráng đỉnh dân quân cho quânrầm rộ tiến,bồng nghe. Bọn dân quần lranh thây một toán hơn bai nhau xin ở lại với Hoàng- mười người sông thẳng Nhật đề được ra giao- tới đảm quân mình liên chiến với quân Mông-Cồ. ngừng quân lại và ngăn Hoàng-Nhật sau khi lựa đoàn dũng sĩ Việt - Nam. lọc lây hai mươi người đang tiến tới quân mình. tinh thực nhất, liền bảo cả Sảo-Vi phải thăm phục bọn dân quân rằng: cái can đảm của dân Việt Nam muôn đem bai chục a Chúng tôi biết anh em đều là người hăng người với những vũ khí hái. Ai này đều muốn mặt thô sơ để đương đầu với:

Thanh gươm Bắc Việt tám nghìn quần của hăn không biết đại biơh của Hăn nhớ lại từ thua quân ta hơn tám nghĩa người Mô:g-Có đặc thẳng khắp lại giám tới đây chịu chết mọi nơi trên thiên hạ hăn à?

khôn hòa mau bước đi nơi khác tui ta cũng rộng đăidự hơn trăm trận và đã tha cho.» có nhiều chiến công để được lên chức đại lương Hoàng-Nhật đáp : « Lũ chua bao giờ hần được chó đuôi sam kia chó cậy gập một toán quân anh tài. Chúng mày mang quân dừng như hươ hai chục đi ăn cướp dân chúng người dừng sĩ Việt - Nam à? Còn có chúng tao đây, hôm ấy. Không những chúng mày không thể một mình hần ngạc nhiên hoành hành như thế được. mà cả bốn tám nghìn Nói xong liên khoa gươm quân tướng của hần cũng phi ngựa sông vào đánh phải chó mắt nhìn hơn hai Sào-Vỹ. Sào-Vỹ đưa ngân chục người dừng sĩ Việt- Nam đã can đảm một cách truy đón độ. Lưỡi gươm phi thường mới giảm gập đầu truy bắn tóe lửa và Sào-Vỹ cũng thấy trời đương đầu với bọn chúng.

Ngột - Lương Sào - Vì tay. Sào-Vỹ gạt lưỡi gươm ngừng tiến quân và dân của Hoàng-Nhật, rồi hỏi : thành thế irận để đợi đám « Bản đại-tướng xưa dừng-sỹ Việt-Nam. nay đánh dư trăm trận, giết tướng cướp cò đã Hoàng - Nhật dẫn hai nhiều nhưng bản đại-tướng mười trắng đình tới nơi. không thêm giết kẻ vô Ngột-Lương Sào-Vĩ hỏi:

Lũ chuột nhắt kia đi đâu? danh nó bắn cả ngân truy Thanh gươm Bắc Việt vậy nhà người tính danh giết hết chúng tao. Được lắm lắm! là gì mau mau xưng cho bản tưng biết rồi bản Sào-Vĩ khoa đôi ngân tướng sẽ mời về âm cung truy nhằm đầu Hoàng- châu thập - điện Diêm- Noặt bồ xuống. Hoàng- vương.»

Nhật cho ngựa tới sát bên mình ngựa của Sào-Vỹ Hoàng-Nhật đáp: < À ra đưa gươm lên gạt ngọn quần chó đuôi sam muốa truy của giặc- rồi thuận biệat tên của tao thi lẳng lưỡi gươm nhằm giữa tai mà nghe cho rõ. Tao mặt giặc đâm tới. Sáo-vỹ đây chỉ là một người

dân thầy Hoàng-Nhật hùng Việt-Nam không chịu được dùng cũng hơi sợ. Hàn sư áp bức của chúng mày bèn đem hết tài nghệ ra mua móc tìm moi gan muốn bắt sông Hoàng- hết lũ chúng mày để trừ Nhật trước ba quân để hại cho nước tao. Tên tao khoe tài nghệ. Ngọn trùy là Hoàng - Nhật. Chúng đi. mũi gươm lại cuộc mày phải hiểu, trăm người giao đấu rất là gây go. Vô Việt-Nam như một, nghìn khí vũ vũ như gió chuyển người Việt-Nam như một, trông rất đẹp mắt. Bọn không ai là không nghĩ đến tám nghìn quân tướng của giết kết chúng mày, lũ Ngột-Lương Sào-Vỹ cũng giặc cướp nước» như bọn hai mươi tráng đinh của Hoàng-Nhật đều Ngột-Nương-Sào-Vỹ cười ngậy người nhìn cuộc ha hả bảo:« Lũ chuột đâu võ. Tắm vó ngựa chúng mày mà cũng ước đôi bên luôn luôn của mộng cao xa nhĩ, muốn Thanh gươm Bắc Việt soay chuyển theo thể võ ra lệnh cho quân sỹ bồ. của đôi người. Miêng vậy b)n Hoàng-Nhật chỉ đánh miêng đồ thật là kỳ riêng mình cô đánh mong phùng địch thủ. Quân hàng phục được chàng Mông-Cổ ở ngoài đánh thiêu niên anh dũng ấy chông và hò reo trợ oai Sau thấy tài netệ cho chủ tướng.

Hoàng-Nhật cao siêu, liệu Đánh nhau luôn hai bề khó thắng được, hẳn tiếng đồng tô, đôi bên bèn vẫy ngọn trùy ra lệnh cho ba quân ô-ạt kéo tới không phân được thua.

Đôi ngựa đã đỡ mô hôi Bạo tráng đinh của và thờ hồng học vì phải Hoàng-Nhật cũng liều chuyển động nhiều. thác sông lên một người địch với mây trăm người Hoàng Nhật biết mình Thật quả đúng như câu rất cả chỉ có hai chục một người liều mạng tráng đinh, chàng càng muôn người khôn địch cố gắng để may ra có nên bọn tráng đinh của giặc hạ nôi tên tướng Hoàng-Nhật đã cùng

nhau chẳng, nhưng sức tài của giết được mấy trăm giặc lương giặc cũng ghê Môr g-Cổ, xong chừng nó gừm, nền chẳng tự lượng kéo tới rầm rộ càng ngày không hạ được số. càng đông, Hoàng-Nhật phải ra biểu cho anh em Về phần Ngột-Lương rút lui và tự mình đi sau Sào-Vỹ thấy Hoàng-Nhật cùng đề cáo giết quân anh hùng trong bụng vững mền tài, nên chưa địch Số 3 Thanh gươm Bắc Việt Tuy có lệnh rút lui, khác tiền lên. Bọn tráng nhưng bọn tráng đỉnh đũa luôn luôn cung nổ bắn ra, lũ giặc của Hoàng Nhật lúc ấy đã bị giết mất mấy người, ngã như rạ, những chúog những người còn lại vừa vẫn tiền lên rất đều.

Hoàng-Côn ở trong rừng đánh vừa lùi, nhưng quần giặc bao vây kín quả, trông thấy như vậy phải nên sự rút lui cũng rất chịu là quân Mông-Cỏ anh dũng, chẳng trách chẳng khó khăn. Tuy vậy họ cũng ùi được tới gần chinh - phục được hết khu rừng vừa làm tên thiên-bạ. của bọn Hoàng-Côn phục Ngột-Lư ứng-Sào-Vĩ tấy ở trong rừng. trong rừng có tên bắn ra, biết là quân Việt-Nam có Hoàng-Côn ở trong rừng mai phục: lại thấy quân thấy quân giặc kéo tới liền ra lệnh cho anh em linh của mình bị chết tráng đỉnh đem cung nổ nhiều quá, liền ra lệnh ra bắn. Quân giặc đông cho quân ngừng tiền. Nhờ đèn nổi không phân biệt vậy mà hơn một chục được bọn Hoaug-Nhật là tráng đỉnh của Hoàng- Nhật mới rút lui được những người nào. Hoàng- Côn cử sai bọn tráng vào trong rừng, người nào người ấy quân áo đỉnh nhằm đúng đám đám máu quân địch. Cánh đông mà bắn. Mỗi mũi tay họ mỗi như vì chém tưa báo ra là một tên giết. chết giặc bị hoặ bị Hoàng-Nhật vì phải ở thương. Bọn chúng đông.)ầm. lại cn đ hậu cho Chết lên này, tên Thanh gươm Bắc Việt anh em tráng đỉnh rút những quân giặc đã bị tui, và lại bị quân Mông- bỏ mạng về anh em chúng ô chúng

chú ý tới nhiều la. Ít nhất chúng cũng bị thiệt hại bốn năm trăm ahất nên không sao thoát ra khỏi được vòng vây. người. Lũ ta có bị chúng Về sau có một tên lính bắt và giết cũng không nêa Mông-Cồ cầm giáo đâm ân hòa gì nữa. Hôm naya nêu không có bọn ta có vào bụng con ngựa của Hoàng -Nhật. Con ngựa bị phải chún, đã vào trong hương ngã khuya xuống thôn giết hết dân trong thôn, đốt hết nhà cửa rồi Hoàng - Nhật vội nhẩy không. Bị bà như thế này xuống đất để bộ chiến với giặc cũng không kịp, liên chúng ta cũng xung xuống vì chúng ta đã lانا bị chúng bắt sông cũng tròn nhiệm vụ chiến sỹ với năm người tráng đinh của chúng ta.» khác.

Bọn anh em tráng đinh Bây giờ trời đã về chiều. Ngột-Lương-Sáo - đồng thanh nói : « Không Vỹ truyền lệnh thu quân chúng tôi không ai âu và giải sáu tên từ binh hận gì cả. Cuúng tôi rất , về trại. Trèo bãi trận lấy làm vui thóa vì chúng chúng bỏ lại ngừng ngang tôi đã giết được rất nhiều những sắc chết. quât giặc. Chúng tôi dù thác cũng vinh.D Hoàng-Nhật bị chúng Hoàng-Nhật khen : « Phái giải cùng với năm người tráng đinh khác. Hoàng- lảm, chúng ta phải tỏ ra Nhật bảo bọn tráng đinh: xứng đáng là dân Việt-Nam * Kia anh em xem sắc đề cho quân giặc phái Thanh gươm Bắc Việt khiếp sợ. » * Không ngờ bốn hai Ngột-Lương-Sáo-Vỹ về chục người Việt-Nam mà ghê gớm thể. Nếu tất cả trại điểm lại quân lính thấy chết mất ta viên tùy dân tộc Việt-Nam như thế này thì cái mộng sâm tướng và hơn năm trăm lảng của Thành-Cát-Tư-quân. Sáo-Vỹ chép miệng bảo mấy viên tướng ở Hãn-Đại-Đế chúng ta khó bên cạnh mình : mà đạt được. • Những hình phạt của giặc Mông Cổ ÁNG hôm sau Ngột- biết, nếu có đứa nào giám hỗn sược với chư vị tráng Lương - Sáo - Vì sai sỹ ấy là tự tôi.»

đem giải họn Hoàng-Nhật và năm người tráng đinh Hoàng - Nhật đáp : tới. Hoáng - Nhật cùng " Thừa tướng quân, đó là bọ trăn đinh tướng thường tinh nếu kẻ chiến rằng Sào-Vĩ sẽ găm thét thẳng cư sử tàn bạo với ra uy ghê gớm lắm, người chiến bại. Chúng mhưng trải lại, Sào-Vĩ lại tôi là lũ từ binh. Dù có bị tư thân hành từ trên ghế bạc đăi cũng là sự thường. côm đèn bước xuống cời chúng tôi không kêu ca và trối cho cả bọn sáu người, cũng không óau hận gì và chỉ sáu chiếc ghế cà.» má ri ngôi. Thái độ của Tướng Nguyên lại nói : trớng Nguyên làm cho « Thôi chuyên hôm qua Hoàng-Nhật và bọn trắng đăi xong rồi, hôm nay địch phải ngạc nhiên. chúng tôi mời chư vị trắng sỹ đến đây có câu Tướng Nguyên sai quân truyện muốn thừa cùng pha nước mời bọn Hoàng các vị trắng sỹ.»

Nhật sôi. Xong bản nói : • Xin lỗi chư vị trắng-sỹ Hoàng-Nhật hỏ xem ý vì hôm qua tôi sơ ý nên của Sào-Vĩ muốn gì. Sào Vi nói :« Tôi đây là em quân linh chúng không Thanh gương Việt Bắc ruột nguyên soái Ngội- trắng sĩ. Vậy ý kiến các Lương - Hợp - Tuai. Hiện vị trắng sỹ thế nào »? nav Ngội-Lương nguyên Năm người trắng đinh goái đem mười vạn quân nhin Hoàng-Nhật Hoàng- từ nước Đại-Lý sang đây.

Nhật khoan thai đáp lại lời Đại quân đăi liệu tới Sơn- Sào Vỹ: " Chúng tôi xin Tây, sắp cùng Việt-quân cảm tạ tấm thịnh tình của giao chiến. Tướng Nguyên tướng quân đôi với chúng chúng tôi rất quý những tôi, nhưng tướng quân hỏi người anh hùng và can chúng tôi như thế, tức là đăm. Thấy các vị trắng tướng quân chữa hiểu rõ người Việt-Nam chúng tôi. sỹ đây anh dũng chúng tôi rất mến. Chúng tôi Người Việt chúng tôi chỉ biết thờ vua Việt chứ

muôn mời các tráng sỹ không bao giờ chịu cúi vâng giúp việc quân cho luôn người ngoài dù được chúng tôi. Nếu các vị tướng quan cao chức trọng. Nay sỹ thể lời yêu cầu của chúng tôi đã bị tướng quân chúng tôi, thì những truyện về trước chúng tôi bắt đây, chúng tôi chỉ xiết lòng quên và tha thứ tướng quân cho chúng tôi giữ trọn chữ trung. cho dân thôn đã giết Quân Mông-Cổ còn ở trên lính của chúng tôi. nên đất Việt-Nam thì chúng nữa chúng tôi sẽ trừng tôi với tướng quân bao trị những tên quân nào giết dân quý thôn quấy giờ cũng chỉ là của nhiều. Và chúng tôi sẽ tiêu diệt. >

Thà h-Cát Tư-Hãn Nhặt-Lương-Sáo-Vỹ nói cùng đại để phong tước cho các & Các tráng sỹ nên nghĩ Thanh gươm Bắc Việt cho kỹ. Thế này là tôi Nam trăm nghìn người cổ bụng yêu các tráng sỹ như một, ai cũng oán quân- lắm. Nếu các tráng sỹ Mông-Cổ đến xương tuỷ thì không có lẽ nào không nghe lời tôi sẽ có hai điều hại. Một là các bọn Hoàng - Nhật lại đi. tráng sỹ sẽ thiệt thân và hàng Sáo - Vỹ để mang chúng tôi sẽ dùng những tiếng sâu với muôn dân, cực hình đối với các tráng để ô nhục tới tổ tiên. sỹ, hai là dân thôn sẽ bị Nghe bọn Hoàng - Nhật tàn sát. Tôi sẽ ra lệnh nói, Sáo - Vỹ trong bụng cho quân lính làm cỏ quý tằm phục lòng trung dũng thôn D. của họ, như bề ngoài hãn biển ngay sắc mặt, quán Hoàng-Nhật và năm quân lính đem trời cả tráng đình đều kbang sáu người và sáu chiếc khăn một mực không cột. Bọn quân Mông- Cổ chịu quy hàng, dù Sáo Vỹ hùng hổ sông vào trời ghi đem lợi ra đủ hay lấy uy ra cả sáu vị võ sỹ Việt - Nam mà dọa. Hoàng-Nhật cho lại. Sáo - Vỹ bảo bọn Thôi Sáo Vỹ biết rằng dù bây được ! Chúng mày không giữ quân lính của Sáo-Vỹ có tới thôn đô phá hai muôn tứ tế, tao cho chúng mày biết em Ngột-Lương thì dân chúng cũng đã di nguyên soái là ai.»

Ái nơi khắc rồi, và toàn Thấy Sào - Vỹ dở mặt dân trong thôn đã bằng Hoàng - Nhật cũng nói :

Tòng hi - sinh của cải, cho « Tao cần gì biết mày là. nôm sự đót phá thôn đó đôi với dân chúng chỉ là ai. Tao chỉ biết mày là muột sự thường. Dân Việt- một tên giặc cướp nước Thanh gươm Bắc Việt không hiểu chúng làm gì Bọn giặc chúng mày dù là mình một đại tướng hay một tên quân thì cũng chỉ là Sào-Vỹ bảo Hoàng-Nhật: quần giặc không hơn «Cò lẽ người Việt-Nam các không kém.» người không hiểu cây Nghe Hoàng - Nhật nói « đước sông» như thế nào.

Sào - Vỹ cười ha hả bảo : Hôm nay ta cho các người < Nhà người anh hùng hiền.> đẩy đề ta thử xem cải Nói rồi Sào-Vỹ sai mang gan anh hùng của nhà hai người tráng đinh ra người to thể nào». tầm dầu vào quần áo và Nói đoạn, một mặt Sào sai châm lửa đôi. Trước Vỹ phải quân lính tới những cử chỉ độc ác ấy thôn của Hoàng - Nhật với bọn Hoàng-Nhật nghiêng cái lệnh là gặp ai gét cho rằng chịu. Ngọn lửa châm kỳ hết dù là ông già, bà vào quần áo bai người. lão, hay đàn bà trẻ con tráng đinh cháy bùng lán. và phải đót phá thôn đồ Hai người tráng đinh rầy cho tan nát, một mặt Sào rửa và luôn mồm chời Vỹ gọi năm viên phó quân Mông~Cổ dã man. lương tời đề cùng mình Sào-Vỹ và bọn tỳ tướng xử bọn tráng-sỹ Việt-Nam " chỉ nhìn hai tên tráng Quân lính được lệnh đnh rầy chết cười với mang mấy con dao và nhau. Ngọn lửa bùng bùng mấy chiếc đĩa to đến đặt cháy. Mùi thịt cháy khét trước mặt Sào-Vỹ. Chúng lệt. Sau một hồi rầy rửa lại bê cả mấy vò rượu bai người tráng đinh Việt đối. Bọn Hoàng - Nhật Nam đã chết dưới

ngọn Thanh gươm Bắc Việt lửa. Ngọn lửa vẫn cháy. cuáy bết. Thân thể bai Thây hai người tráog người bị thui đen Mặ:

đinh đã chế!, Sáo-Tý bảo mũi nứt nở trông thật Hoàng-Nhat và bai người thảm hại. Bây giờ Sáo- tráng đinh kia còn lại:«Đấy Vỹ mới sai quầu lính gặt đuộc sông súa người Mông hết những tào do quân Cổ chú ng tôi đấy. Nếu các áo còà dínla vào bụng hai trắng-sỹ m iốn số phận tốt n ười rồi bắn từ ghế bước đẹp hơn, thì tráng-sỹ nên xuống, thẳng tới chỗ hai thuận quy hàng chúng tôi người đã chết, cam con sẽ được phú quý xung dao nhọn rạch bụng hai xirống. người ra lòi lấyhai buồng gan để lên đĩa và sai quân Hoà g-Nhật và bang rời sỹ lấy đồ gia vị dâng để tráng đinh còn lại, đồng cùng năm tên lý tượng thanh đáp rằng: * Chúng ta bị bắt chỉ uống rượu với hai bộ gaa đó.

đành chịu chết, còn các Sáo-Vỹ tải nghĩa cho người muốn hành hạ bọn ta thế nào, đó là quyền bạ Hoằg-Nhật nghe : của kẻ chiến thắng các « Gan ăn như thê này bồ tới lắm. Nó vừa chín người.»

Sáo-Vỹ nói:« Các người không tanh a. giỏi lắm. Các người sẽ Lũ họ ăn món gam người như một món sớ biết những hình cụ của bào hải vị sì. Trróc sự Thành-Cát-Tư-Hãn đại đà đã maa tàn bạo đó, đã đặt ra như thế vào.

Hoằg-Nhật mắt không Đầu tầm vào quân áo của giím nàia. Và cuằg đự hai người tráng đinh đã Thanh gươm Bắc Việt nghĩ có lẽ lủ khi quân trói hai người trắng đinh Mông-Cổ xâm chiếm đất khác vào hai chiếc cột.

Hai người tráng đinh vầy Tống đi đánh các nước bị chúng lột trần ra. lân bang, đã b ết bao nhiêu Hoàng-Nhật không hiểu người bị chúng ăn gan chúng định làm gì bai nàư hai vị tráng sỹ Việt Nam kia. Hai chiến sỹ ấy người võ sỹ của miơh đã hy sinh cho tồ-quốc, đã thì bọn quân Mông-Cồ đã chết một cách tội-tảm, vô cùng nhau bê tội hai danh. Còn biết bao nuiêu vạc đầy nước. Chúng người khác đã chết về tay đặt bếp đun sôi hai vạc giặc một cách thâm kín nước. Hoàng-Nhật đoán như vậy. Thế mới biết chắc là chúng sẽ cho hai những chiến sỹ quốc-gia người tráng đinh vào chi biết có nước nhà, cò hai chiếc vạc đó tốt sống chết có chi đáng kể. chúng luộc sống chẳng?

Sáo-Vỹ vừa uống rượu Nhưng không phải. Chúng với móa gan người vừa đun nước cho sôi, rồi bảo bọn Hoàng-Nhật: chúng mức lũng gầu * Vừa rồi ta cho các nươì nước nóng sôi rồi vào xem hai cây đuốc sống hai người tráng đinh từ bây giờ ta biến các người đầu đến chân. Bị bằng một lối gết người đặc hai người tráng đinh gâm bắt của chúng tao. Ấy là thét và chửi :* Bọn quân lối luộc sống. Các người cướp nước dã mao. muốn sẽ thường thức cái lối giết chúng tao thì bay cứ giết người kỳ lạ rày». bay việc giết, hà tất gì Sáo-Vỹ lại sai quân lính phải hành hạ chúng : taa Thanh gươm Bắc Việt như thê rày.»

Rồi trong lúc uống rượu, Sáo-Vĩ cao hứng Bọn Mông-Cồ chỉ cùng sai quân Nguyên mang nhau cười khi thấy hai ngư ri tráng đinh thứ năm người tráng đinh rầy rụa và găm thét. Mấy lên quân lột hết quần áo quàng vào cử thần nhiên mức nước vạc nước đang sôi. Người sôi rồi lên đầu hai người tráng đinh đỏ bị bọt nước sôi làm che lấp đi, không kia. Hai người bị bông kịp kêu một tiếng.

Nước phòng da, rát thịt trông sôi trào ra khỏi miệng sợ và đáng rất đáng vạ. Chùng luộc người thương. Hai người rẫy trắng đình trong một lát • rứa chán rồi vì không chúng sai quân sỹ vớt ra. chịu được sức nóng cùng Người kia bị luộc chín lịm đi chết dân. Thật là như một con lợn. Chúng một cách chết đau đớn. lại moi lấy buồng gan để Khi hai . người trắng cùng nhau nhắm rợn.

đình đã chết rồi, Sào-Vĩ Giết xong năm người lại mổ bụng lấy gan uống trắng đình rồi, chùng tựa như hai người bất bàm hỏi Hoàng-Nhật. trước. Rượu vào mặt Hoàng-Nhật nguyền rằng chúng đồ bông, trông lại trộn mãi nguyên rửa càng giữ tợn. Những cái giặc dã man, lão ác sẽ bị cười chúng nghe ghê hoàng thiên trừng trị và rợn. Bọn chủ tướng chúng sấm muợn sẽ bị quân dân còn thê chẳng trách bọn Việt-Nam đánh đuổi về quân lính giặc Nguyên Tàu. chí chuyên đi các thôn bắt trẻ con về ăn thịt.

Bọn giặc chỉ cười ha ha.

Thanh gươm Bắc Việt Sau khi cùng nhau sôi chữa giúp được nước bao hết năm buồng gan người. nhiều đã bị giặc bắt, việc Ngột-Lương-Sào-Vỹ bảo sống chết chỉ còn chờ đợi Hoàng-Nhật : « Còn trắng trong giờ phút. Chang sỹ anh hùng hơn cả, ta lầm rầm khẩn cha: « Lạy phải dành phần cho trắng vong hồn cha, nếu cha sỹ một lối chêt đặc biệt anh linh xin chứng giám hơn năm người kia. Bậy lòng con. Con đã trả được giờ anh em ta no rồi, thù cha một phần, ngày giết trắng sỹ ngay không nay con bị giặc bắt, con dùng được sẽ phí, anh em ành (am chịu chết, mặc ta hãy để dành trắng sỹ phững lời đường mật dụ đèn buổi tối. Từ giờ đến dỡ của giặc, Xin cha phù tối trắng sỹ nên nghĩ cho hộ cho em Hoàng-Côn chín và thuận lời ta sẽ được bình yên và có can được mọi sự xung

xướng đảm để nối trí cha, là nếu trái lời ta sẽ bị cực không đội trời chung trên hình và ta sẽ mổ bụng đất Việt-Nam cùng quân như năm tên Mông-Cồ. » moi gan kia.»

Vào tới nhà giam, Mặc cho Sảo-Vỹ nói, lại nghi Hoàng - Nhật Hoàng-Nhật không đáp thương bọn tráng đinh lại, yên lặng cúi đầu theo đã cùng mình liều chết. lữ giặc giắt về buồng giam.

Đây thật là những chiến Vừa đi Hoàng-Nhật vừa sỹ vô danh của đất nước. nghĩ tiếc cái thân mình Một vị cứu tinh OÀNG - Nhật đang thiếu nữ Mông-Cô tóc tết râu rĩ ngồi ở buồng đuôi sam bước vào. Troug giam, chân tay bị bon gian nhà giam lờ mờ gác gông cùm thật chặt. bóng sáng, Hoàng-Nhật Càng buồn rầu không nhận thấy nàng trạc độ phải vì sơ chết nhưng mười lăm tuổi. Trông chàng lo cho Hoàng-Côn, nàng có cái nhan sắc không hiệu vắng chàng, thật là kiều diễm. Dáng có biết đường thu xếp điệu của nàng nhẹ nhàng mọi công việc đề bảo vệ cân đối. Cử chỉ của nàng cho dân thôn và chống với uyên - chuyển ung dung. g ân giặc hay không.

Hoàng - Nhật để ý xem Chàng lại nghĩ đến những nàng định làm gì mình. lời di chúc của cha lúc Nàng khoan thai bước lâm chung. Ngày nay tới gào Hoàg-Nhật và chàng ngồi trong phòng đưa tay còi trói cho giam chờ chết, không biết chàng. Hai tay đã được cò: một mình Hoàng-Côn tự do rồi, Hoàng-Nhật có theo đuôi được những vận dụng sức lực bề gãy lời cuối cùng của cha chiếu: gông lim giắc đeo ở không ? cổ chàng. Xong chàng Vừa lúc ấy cánh cửa đứng giậy vuôn vai và buồng giam hé mở. Một nhin giai nhân ra ý hời Thanh gươm Bắc Việt Đen mè sau trại quân dò xem nàng muốn gì.

Hoàng-Nhật cho là Ngột- nàng chỉ cho Hoàng-Nhật một con ngựa hồng đã đề Lươn: -Sà o-Vi vì muốn sản ở đây và lạ lòng biết dụ mình nên dùng mỹ bảo. bao nhiêu, nàng nhân kế.

Hoàng-Nhật bằng tiếng Mỹ-nhân sau khi thấy Việt-Nam : « Tráng-sỹ mau Hoàng-Nhật chèo tay đá lên ngựa ra đi kéo quân hoàn toàn tự do không giặc chùng biết lại khó còn bị gông cùm trói khấn ra. Và canh ba đêm buộc gì nữa, nàng vất cho nay, tráng sỹ nêu đem Hoàng Nhật bộ quần áo thôn quân của tráng-sỹ Mông-Cồ bảo mặc vào. lại đây mà cướp trại.

Khi nã Hoàng - Nhật Hoàng-Nhật toan hỏi nữa mặc xong bộ quần áo thì mỹ-nhân rà biểu gạ mỹ-nhân ra hiệu cho đi, và lừng thững quay Hoàng - Nhật đi theo vào trong trại. Hoàng- mình, Hoàng-Noật lắng Nhật đành lòng nhảy lên lắng theo nàng. Nàng phóng nước đại về thôn đưa chàng quanh co, đi mình, vừa đi lòng người ra mé sau trại. Mấy lần tráng sỹ vừa bận rộn vì gặp quân canh hỏi, nàng nhan sắc của người đẹp đều lú lo nói những gì đã cứu mình ra khỏi cỏi Hoàng Ngật không hiểu chết. Nàng là người Việt-nhưng sau khi nà:g đáp Nam hay là người Mô ng- lại, bao giờ bọn lách canh Cô. Cố sao nàng lại chịu cũng kính cần để nàng đi by sinh vào trại giả: để khỏi. cứu Hoàng, và lạ lòng là Thanh gươm Bắc Việt làm sao nàng biết được với những gáng điệu ung dung, với cái nhan sắc Hoàng bị giam ở đây mà kiêu diễm ấy, nàng có thể đến cứu. Nàng là người vi ngang với Trịch-Dan Việt ư? Sao y paục và . và Tây Thi nước Việt. nôn ngữ năng khi đối Nếu nàng là người Việt- đáp với bọn quân Mông-Cổ Nam thì nàng lại hơ Tây- đã tỏ ra nàng là một Thi thời trước ở chỗ nàng người Mông-Cổ trăm phần biến báo làm sao mà đường trăm. Nàng là người Mông

hoàng vào được trại giặc Có u? Sao nàng sử dụng Lại cứu được Hoàng-Nhật Việt - ngũ khi nói với thoát khỏi chỗ chết.

Hoàng - Nhật lại chẳng khác một thiếu nữ Việt- Vậy nàng là ai?

Nam và nhất là tại sao nàng khi Trira hôm ấy, sau lại hẹn chẳng đến canh Sáo-Vỹ đã giết chết năm ba thì mang thôn quân người tráng đinh Việt-Nam lại đề cướp trại. mọi gan uống rượu và đã sai dẫn Hoàng-Nuật xuống Vó ngựa vẫn rong ruổi nhà gian đang ngồi ở soái đường thì quật cana vào trên đường về và lòng báo là Ngọc-Lương Hợp người tráng sĩ vẫn bận rộn Thai ở Sưa-Tây sai người vì cô thiếu-nữ có nhaa lên cần gặp Sáo-Vỹ có sắc. Người đâu mà đẹp việc cơ mật cần kíp. Sáo- đền như thế được. Thật Vỹ truyền vào thi đây là là má thắm, môi soa, mi một thiếu-nữ Mông-Cổ có thanh, mục tú. Với những cử chỉ khoan thai với nhan sắc. Thiếu-nữ sau khi vái chào liền bắt với những lời nói dịu dàng Thanh gươm Bắc Việt Sáo-Vỹ:« Đại quân của tỳ tướng, còn tự mình dẫn hết quân về Sưa-Tây Ngột - Lơng Hợp - Thai nguyên-soái đã chiếm được hội kiên với Ngột-Lương Hợp-Thai. Sáo-Vỹ lại ra Sơn-Tây, quân Việt-Nam lệnh cho quân sỹ phải đã phải rút lui về Taăng- Long. Nguyên-soai trước sửa soạn đề ngay canh khí thắng tới Thăng-hai đêm ấy khởi hành ra đi. Quân sỹ Mông-Cả Long, có cho chúng tôi mang mật lệnh lên đây cho nghe tin thắng trận đều reo mừng xung xướng. tướng quân. Tướng-quân men để lại ở Thao Giang cùng nhau tập nập thu này một phân quân, rồi giong quân nhu khi giới đề tiến về Sơn-Tây. tướng quân phải đến ngay Sơn-Tây với quân sỹ của Mọi mệnh lệnh đã xong tướng quân để giữ Sơn- bấy giờ Ngột-Lơng-Sáo Tây cho Ngột-Lơng-Hợp Tỹ mới để ý tới nhan sắc Thai nguyên - soái tiền của thiếu nữ. Sáo-Vỹ hỏi đánh Toăng

Long. » thiêu-nữ là ai và tại sao Nghe thiếu nữ nói, lại ở trong quân, ngử.

Ngột-Bương-Sào-Vỹ mừng Thiếu-nữ chỉ cười không lắm. Thế ra đại quân của nói. Thiếu-nữ chia ra Mông-Cổ đã thắng và đã một tin bài. Sào-Vỹ cảm. chiếm được Sơn-Tây, Tức lấy tin bài đọc : « Nguyên khắc Sào-Vỹ truyền gọi binh nữ thông tin viễn.» phó tướng là Thoán-Dã- Sào-Vỹ trao trả cho thiếu Thiếp -Mộc-Nhi đến và ra nữ lên bài và gặng hỏi lệnh ở lại giữ Thao-Gia 1g tên năng là gì. Năng nhất với hai ngαιν quân sỹ và định không nói, cải luôn Thanh gươm Bắc Việt luôn cười và đưa mắt muốn để mong để nhớcho nhìn Sào-Vỹ một cách rất ai cho nên tôi không muốn cho ai hiểu biết, tên tôi cả lắng lơ. Sào-Vỹ như ngây như dại về cô thiếu nữ chỉ có Ngột-Lương-Hợp- lạ lùngây. Thiếu-nữ thấy Thai nguyên-soái là rõ lên Sào-Vỹ có vẻ say đắm cái tôi, vì nguyên-soái là chủ nhan sắc của mình, bảog tướng, lẽ tất nhiên phải càng lêm nhiều điều bộ, biết những điều cần biết khiến cho Sào-Vỹ càng , Nếu tướng-quân có bụng như mê mảã tâm thần quý mến tôi thì trông vì nhan sắc kiều diễm quân cho tôi đi thăm khắp của nàng. dinh trại của tướng quân đề tôi được khâm phục cải Sào-Vỹ truyền quân độn tài tổ chức binh trại của rượu đề thất nàng.Năng vui tướng quân.» về nhận lời uông rượu với Ngột-Lương Sào - Vỹ • Sào-Vỹ. Có một điều là dù cười ha hả bảo thiêu-nữ:

Sào-Vỹ gặng hỏi đến thế * Tường cô Nương muốn không nào năng cũng điều gì, chứ cô Nương chịu nói tên. Nàng chỉ bảo muốn đi thăm dinh trại Sào Vỹ:« Hà tất gì tướng của bản tướng thì dễ quân cần phải biết tên tôi. dảng lắm.»

Tướng quân chỉ nên hiểu tôi là một nữ nhân viên Nay sau khi triệt trong quân-đội của Thành- mâm rượu đi rồi, Sảo-Vý đưa thiêu-nữ đi xem khắp Cát Tư-Hãn đại-iế. Tướng quân muốn biết tên tôi để dinh trai và đến đâu cũng làm gì. Nhiệm vụ của tôi cắt nghĩa cho nằng rõ ràng nay đây, mai đó tôi không rành mạch đến đây. Koê.

Số 4 Thanh gương Bắc Việt tòi phòng giam Hoing- tò mò nhia noắm mọi nơi Nhậ, Sảo-Vý cũng tuuật rõ rất kỹ lưỡng và khi đi tới cuộc chiến đầu giira hai gian phòng giam Hoàng- mười dững sĩ Việt-Nam Nhật thi cô tự tiện vào với tám nghìn quân Mông- thả Hoàng-Nhật ra. Không Cô, và lòng trung kiên hiền cô đã lấy lự lúc can đảm của bọn dưng nào được bộ quần áo ết sĩ Việt-Nam bị bắt đã thả Mông-Có kiểu đàn ông nhiên trước cái chết. cho Hoàng-Nhật, giao Thiêu nữ gặt gù khen khiến Hoàng-Nhật đã đi bọn chiến sỹ Việt-Nam. qua trước mắt bao nhiệm Sau cuộc đi thăm toàn lêm giặc mà không bị dinh trại với thiếu ni về, chùng nghi ngờ, và mỗi Ngột-Lương--Sảo-Vì vì từ khi gặp tên giặc nào hỏi sảng uống nhiều rượu han thì cô thiêu pũ kia quả nên một và đi nghỉ.

đã lúu lô trả lời. Thiêu nữ Trong lúc ấy, cô thiếu nữ lại đã sửa soạn tự bao giờ sinh đẹp một mình lại đi con ngựa cho Hoàog khắp dinh trại lêu thứ Nhật cuối và hẹn canh ba bai. bầm này cô để ý tới cướp trại giặc Nguyên.

Canh khuya hỗn chiến OÀNG-Nhật cỡi bộ bầu giết quân Mông-Cổ. quần áo Mông-Cô Vô ngựa phi đều, đi qua phi ngựa một mạch về tới bãi tha ma. Trông thấy thôn mình thì thấy ngọn sắc mấy trăm giặc năm Tựa đang bùng bùng chây ngòi ngang tử hôm trước khắp

trong thôn và dân chưa được chôn cất, Hoàng-Nhật tự lấy làm hà thôn không có ai ở nhà.

Ngọn lửa là do bọn lính dạn. Càng chi thương Mông-Cổ theo lệnh của cho hơn một chục người Ngột-Lương-Sảo-Vì đã đến tráng đình vừa chết trệu đây lúc sáng để triệt hạ vừa bị bắt giết. Rồi qua nơi mộ thảo phụ coảng thôn đó, những dân thôn đã vào á cả trong rừng cùng những người trong thôn, Hoàng-Nhật •gôxa nên khi quân giặc tới thì chi vư tn không nhà trống. ngùi thương cha cũng quần giặc chỉ đốt phá bọn dân thôn về có chứ không sát hại được đá bị chết oan, nhưng một người nào. chàng tự nghĩ chắc anh Hoàng-Nhật ohi ngựa hồi người khuât cũng và) trong rừng, nơi mà phải xung tuớng vì bạn dân thôn đã báo được thù hôm trước cháng tá dạn cho mọi người và đã giết Hoàng - Cò cùng tring tức hơn năm trăm tên đình mai piục ở đó đã Thanh gưem Bắc Việt Hoàng-Nhật bảo c Đàng giặc khen cho những anh em Chàng vào đền troag thôn quân đã bị chúng rừng, tìm mãi mới thấy bắt giết. Anh em đã tô ra chỗ bọn dân thôn tạm cho giặc biết tâm lòng trú. Đây là một khu rừng yêu nước của aab em, và thừa ở giữa rừng. Ngoài trước sự can đảm chịu của rừng cây cối rất là chết của anh em, quân Tạm rạp, nên quân Nguyên giặc đã phải kính phne không ngờ là ở trong rừng dân tộc: Việt-Nam, và tôi lại có một khu như vậy. chắc chắn rằng họ phải Bọn Hoàng-Côn cùng tráng nhận thấy là dân tộc đình thấy một người ầu Việc-Nam đã cò tinh thân mặc quần áo Mông-Cô tội hơn hẳn những dân cười ngựa tới tội vàng tộc khác mà họ đi chinh hô nhau kháng cự, nhưng phục. »

đến khi Hoàng-Nhật lên Hoàng-Côn cũng kể lại tiêng thì mọi người mới biết miah nhâm. Hoàng cho Hoàog - Nhật nghe những

việc đã xảy ra với Nhật hợp các dân thôn lại. hôm trước: Sau khi quân thuật lại truyện mình bị bắt ra sao cho mọi người Mông-Cổ rút lại, Hoàng- nghe và kể rõ cả lời giết Côn cũng hơn bốn chục vội người ăn gan một cách trắng đĩnh cò lại, rất là dả man của giặc. vàng nhân khi đêm tôi vẽ Ai nấy nghe thấy đều phải thôn dọnбет đồ đạc của dân thôn vào trong rừng- vùng mình sờn gáy mà Hoàng-Gôa cũng kiêu là ghê cho những hình phạt giặc sẽ đến thôn phá phách tàn ác của quân giặc.

Thanh gươm Bắc Việt người thiếu-nữ kỳ-lạ đã và giết tróc. dẫn mình đến cướp trại Hoàng-Nhật bảo mọi giặc vào lúc canh ba. Anh người : • Nhà cửa của ta em trắng-đỉnh đồng thanh đã bị quân giặc đốt phá thế liệu mình với quân Bây giờ ta đành lập lại; giặc để bảo thù cho năm. thôn khắc ở ngay đây. người đã bị chùng moi gao..

Như thế tránh được cái Hoàng-Nhật cắt đặt mọi bại bị giặc đến quây nhiễu công việc. Trại giặc có bốn vì chùng không giám liêu cửa, thi cầu phải có bòn mạng vào tên trong rừng n, ười dẫn anh em trắng mây. Hơ nữa, thôn la đỉnh đèn đánh thẳng vào gân nơi chiến địa hôm trước, hiện nay sắc chét bốn nơi ấy. Hoàng-Nhật nắm ngọn ngang, hoi độc tự dẫn mười người sông sẽ lỏa lên, nếu ta ở gần thẳng vào cửa chinh đảng ta sẽ bị nhiễm độc mắc trước. Hoàng-Côn mang mười người khác sông bệnh : = vào lời cửa sau. Hoàng- Dân thôn đều khen Nhật còn đang ngân ngại Hoàng-Nhật bàn phải là, không biết nên trợn ai đề và ngay từ lúc ấy họ cắt lẩn cô g bại cửa tả và hữu.

đặt nhau đi dẫn gỗ chặt Vừa may có hai vị lão tre làm lại nhà cửa. Bây niên trong thôn là Trương giờ Hoàng-Nhật mới nói Kể năm ấy

đã ngót sáu truện đi cướp trại giặc. mười tuổi và Vũ-Phong đã.

Bọn tráng đinh nhao-nhao gần bảy chục tuổi xin lĩnh cùng nhau đều xin đi. nhiệm vụ mang anh em Hoàng-Nhật nói rõ sự tế tráng-dinh vào đánh hai- Thanh gươm Bắc Việt mặt tả hữu. và bọn tráng-dinh ai nấy đều hoan hô tinh thâm Trương-kê và Vũ-Pu0ng anh kiệt của hai vị lão ngày trước đã từng xung niên. Vũ-Phong nhậ, đầna trong quân ngũ triều Lý. của tả còn Trương-Kế Koi nha Lý chuyển sang đánh cửa hữu. nhà Trần nai cụ đều có Dân thôn mò lộn để tuổi cả nên đều xin về nghỉ. Ngày nay thấy anh khao anh em trang dinh em Hoàng-Nhật cùng dân trước khi xuất trận. Thật là dinh đánh giặc thi giồng một cảnh nhộn nhịp tưng bừng. Trước cái chết của máu chiến sỹ lại sôi nổi trong người hai cụ.

Cụ bị những thân nhân đã gác gít hặc bắt đi Vũ-Phoug bảo Hoàng-người ta chỉ ngấm ngầm Nhật : « Hai anh em chúng đau x i, nhưng bây anh tôi xin lĩnh trách nhiệm đánh vào hai mặt tả hữu. em Hoàng-Nhật cùng hợn sắp sửa đã Chúng tôi tuy có tuổi, tráng đinh cướp trại giặc thì người nhưng trước việc làm anh dũng của các anh ta vui mừng vô hạn. em chúng tôi cũng muôn Người ta biết rằng sẽ dự một phần. Thôi thì có một sò ít quân giặc giết gặc một trận đề bị giêi và người ta sẽ trà Tối già. Chấ g may có bị đi ọc thù cho những người chết ở trại giặc chẳng đã khuất. nữa thì cũng là một cái đầu Đậm hôm ây sag chêt vinh.» canh hai, Hoàng - Nhật Anh em Hoàng Nhật Hoàng Côn và nai nguồn Thunả gươm Bắc Việt sửa soạn ra đi. Hoàng- đên khen Hoàng-Nhật là Nhật bảo mọi người: khéo tinh. Bọn tráng đinh. liên cùng nhau cời trần • Giặc ahiều la ít, ta trùng trục, trông người phải lợi dụng đêm tối mà nào người ấy đều vạm vỡ đánh thật nhanh giết thật nàiêu rồi ta

phải rút lui khỏe mạnh. Hoàng-Nhật ngay. Muốn cho khỏi lẫn chi qua cuo bọn Hoàng- la cùng quân giặc, anh Côn, Trương-kế và Vũ-.

Phong đường lối của dinh em ta nên cời trần tất cả - mà xuất trận. Vào trại trại giặc. Ba người kia. giặc trong đêm tối, gặp đều gài nhỏ. người cời trần tức là bọn Đêm hôm ấy, không ta, còn có đủ quần áo trắng không sao. Trời tối ấy là quân giặc. Ta cứ đen như mực. Từ bề vắng sờ người có ảo mà chém một tiếng lạng không mà giết cho tới khi tôi động nhỏ. Trong rừng huyt còi ra lệnh rút lui. tiếng chim đêm thính- Trước khi rút lui, bây thoàng cất lên vài điệu giờ ta mới phóng hỏa đột hót tảo nùng như muốn gài giặc. Gặc vừa sợ phá tan bầu tịch tịch không biết ta nhiều ít thể của đêm trường. Ở tít mào, vừa cần phải cứu lặn rừng sâu, tiếng ác hòa, sẽ không giám đuổi thủ gài nghe kinh rộn. theo bọn ra. Như thể Ở dưới đất, lũ côn trùng được bọn la sẽ toà cùng nhau rên rĩ mãi thẳng.» khúc ca thiên vạn cổ.

Cả bọn dân thôn và Bọn Hoàng-Nhật càng lũ: trăng đình có mặt tại đó trăng đình lạng lẽ ra đi.

Thanh gươm Bắc Việt Bồng hơn bốn chọc người nhau đi ngủ chỉ còn lại lẫn vào đêm tối. Họ im mấy tên linh nể oải canh lạng đi, không một tiếng phòng. Và lại chúa chi nôi, không một tiếng cười. canh phòng lấy lệ chứ ở đây chúng còn sợ ai. Đại Trong họ chạm chăm quân của nhà Trần còn nghĩ đến giết giặc và phá trại giặc. Họ ra đi với thua chạy, rút lui về tảo Thăng-Long thì ở cái nơi một sự hăng hải vô bờ rừng rú này có gì là đáng bền. Tay họ cầm chặt vũ khí, họ bước những bước SỢ. nhịp nhàn.. Thâm thoát Nguyệt-Lương Sảo-Vỹ, vì họ đã tó: dinh trại Mông mài mê ra đi, nên không Cô. Bây giờ vào khoảng lưu ý đến Hoàng- Nhật cuối

caoh hai, sang canh Hần tường Hoàng - Nhật ba. vẫn bị giam nên hẳn định Toán đại quân của Ngột đề mặc cho Thoàn Dã Lương Sảo-Vỹ đã kéo nhau Thiệp - Mộc-Nhi muốn sử trên con đường về Sỏa- tri với Hoàng-Nhật ra sao Tây. Ở Thao - Giang chỉ thì sử trí .Và bọn quân của lại hai nghìn quân dưới canh cũng không lưu ý quyền điều khiển của gì tới tên tù binh của Thoàn dã Thiệp-Mộc-Nhi chúng. Quân Mông-Cồ xưa Bọn quân này vì phải chừa kia mỗi khi chúng bắt trực từ tôi để chờ cho được ai, nên chúng không loạn quân của Ngột-Lương giết, chúng thường giam Sảo - Vỹ đi khỏi nên mời cho đến chết đói, mệt. Toàn quân của Sảo- không mấy khi chúng lưu ý đến sự ăn uống của tù Vị đi vừa khuất là họ chia Thanh gươm Bắc Việt nhân cả. Hôm ấy chúng đem tối quân Mông-Cồ sòn bận rộn: về sự chuyển không biết Việt-Quân nhiều quân nên Hoàng - Nhật ít tiếp nào nên chúng tuy đã bị ciúng nhằng quên ăn đêm mà cũng trôi trôi đi. Chúng yên trí là tránh Ngay lúc ấy, bọn Hoàng sỹ trẻ tuổi ấy vẫn ở trong Côn cũng do cửa hậu tiến buồng gian, chúng có ngờ vào và cũng hò reo ầm ỹ Âm chẳng đã cầm đầu như vậy. Và cả hai bên tả bọn trăn, đỉnh đến cướp hiu cùng có tiếng quần trai của chúng.

Việt reo. Quân Việt hùng hồ tiến vào. Giữa đêm tối.

Tối trai Mông Cổ Hoàng những ngọn mã-tấu luôn Nhật lần vào cửa giữa luôn lia agang phạt Tên quân canh daug dọc. Vừa chém Việt đứng tựa vào cột ngủ mà quào vừa đưa tay sờ Hoàng-Nhật ngủ vịt. soạng thấy người nào có nhảy tới trước mặt nó áo, là phạt! một lưỡi mã ôm ghì lấy cổ nó. Nó tấu, một mạng Mông-Cổ không kịp kêu đã bị một hồ đời. Nếu sờ phải nhát gươm đầu lia khỏi có người không có áo đôi Hoàng-Nhật cho hơn chục bên cùng nổi lên một

tráng đình theo mình ô-at một liếng cười ròn rã sông vào. Quân Mông-Cổ khoái trá.

đang say giấc nồng, bỗng Thoán Dã Thiệp - Mộc bị đán, úp thì chúng Nhi đang lơ mơ cùng. choàng trở giấy luông cuống tìm cách giữ trại phù-dung tiên tử, trước Bọn Hoàng-Nhật ồ ạt kéo mặt có người thiếu nữ kỳ lạ bỗng nghe thấy ting vào hò reo ầm ý. Trong Thanh gươm Bắc Việt ôn ào ở dinh trại vội vãn bị bọn Hoàng-Nhật choàng giấy. Người thiếu chém giết tới bởi.Bọn lính bảo vệ nữ kỳ lạ Nguyên kêu khóc gọi nhau tướng Nguyên : « Chắc là ời ời. Tiếng hò reo của quần lính chúng vui bọn dân quân. Việt-Nam mừng vì quân ta thắng trận vang động từ phía. Thoán- ở Sơn - Tây nêa chúng Dã lấy làm lạ vội vàng hò reo.» nhẩy ra sành đường thì thấy đêa đuốc tới om, mà Tại sao người thiếu nữ quân Nguyên thì kêu gào kỳ lạ bày còn ở trại quân? rằm rĩ. Thoán-Dã vội Lúc cật quân về Sơn- vàng hét bọn lý tướng Tây, Ngột-Lương Sảo-Vỹ phải đột đèn đuốc lên để mời năng đi theo. Nàng tiện lo việc chông vớ. Việt" hảo nàng còn nhiều nhiệm quân, nhưng bọn lý tướng vụ khác chira thể về Sơn lúc ấy cùng hoảng hốt tây ngay được bởi vậy chạy trốn hết cả:

Ngột-Lương Sảo-Vỹ đành Bọn Hoàng-Nhật vẫn để nàng ở nán lại Thao chém giết. Thoán-Dã hò tỳ giang để nàng làm iốt tướng mãi mới có mây những nhiệm vụ mà nàng tên đốt đèn châm đuốc bảo do chính nguyên soái lên. Thấy bọn Mông-Cổ đã Ngột Lương Hợp thai đã bị chém giết nhiều và giao cho nàng. chúng đã bắt đầu đặt Lúc ây thoán-Đã Thiệp được đêa đuốc, Hoàng- Mộc-Nhi thấy nà g bảo Nhật ra hiệu lệnh cha như vậy lại ngôi xuống, Việt quân rúu lui. Bọn dẫu ,rong lúc quân Nguyên quân tráng đình đang Thanh

gươm Bắc Việt Ngọn lửa đốt trại giặc chém giết thích tay, thấy bồng lên ngọn ngọn, sáng cò lệnh rút lui phải vội vàng cùng nhau đội náo trưng một góc trời. Thoàn đi đội ấy thoát ra khỏi Dã-Thiệp - Mộc - Nhi đã trại giặc. Trước khi thoát chinh đồn được ba quân. khỏi trại giặc, Hoàng-Nhật Tiếng loa vang, tiếng ngựa cò phòng hỏa đốt tứ hí sen lão cùng tiếng tre phía khiến cho quân nửa bị cháy nổ lớp đòp, Nguyên càng thêm bồi rối. cùng nhau họa thành một Vừa lúc Hoàng-Nhật sắp thướt nhạc mọi rợ. Thêm vào đây tiếng quân Mông- sửa rút lui thi uảng thiếu Cò truyền nhau những mũ kỳ lạ đã hiện ra trước • mặt chàng và bảo:« Nguyên mệnh lệch âm a, ầm lín lô, lúu lường. quân đã chuẩn bị xong, tráng sỹ nên cùng anh em Bọn dân của quân Hoàng mau mau thoát khỏi chồn Nhật đã rút lui khỏi trại mây, và tráng sỹ nếm đến gấc. Quân giặc chỉ chia. nhau giữ trại và tìm kiếm tìm tôi ở quân Đội Chờ gian tề cùng cứu hòa chú trên đường Tnao-Giang Sơn-Tây. • Nói thể xong không giám lim cách đuổi nàng lại biến vào trong theo bọn Hoàng-Nhật.

đâm loạn quân.

B,n dân quần Việ:-Namo đã toàn thắng. Khi về gần Nghe nàng nói, Hoàng đến khu rừng bọn họ Nhật không hiểu quán quay nhìn lại vẫn thấy Đội Chờ là thê nào, nhưng Hoàng-Nhật vẫn tuân tự lửa sáng rực trời và vắng vắng đưa theo tiếng tròng cùng anh em rừ: lui khỏi trại giặc. thúc, tiếng loa vang cườ Thanh gươm Bắc Việt giặc. Hoàng-Nhật kiếm sao hòm. Gió sớm lung lay điểm nhân sô, Thấy thiếu ngàn cây ngọn cò. Ánh mắt ông già Trương-Kế và rạng đông đã bơi bé ở Hoàng-Côn. Chắc là hai chân trời. Vài con gà

người ấy bị tử chiến trong rừng cất tiếng gáy. Đàn chim sớm đã rủ nhau đi đám loạn quào. Ai nấy đều thương tiếc, nhất là kiếm môi.

Hoàng-Nhật lại thương Đã về tới khu rừng. sót Hoàng-Côn vô cùng.

Trời đã sáng. Aih em dân Hoàng - Nhật nghĩ rằng quân từ Hoàng-Nhật trở những tướng hai anh em xuống ai nấy đều máu mê cùng nhau nổi được trí đâm đũa khắp người. Họ cha và t' eo đuôi được lời cùng nhau cười vói vui cha giây khi hấp hời cho về khoe mình đã được đền cùng, nào ngờ ngày chém giết sượng tay. Họ nay Hoàng-Côn bị sa cơ vẫn không quên nghĩ đến thì thật là một sự đau Hoàng-Côn, vị thiêu niên lòng cho Hoàne-Nhật lắm. anh dùng ấy đã truyền Hoàng-Nhật lại thương sang cho họ b'ết bao tình tiếc ông lão Trương-lê thần hăng bá kiêu hùng. tuy tuổi đã già mà vẫn còn Họ ngậm ngùi nhớ lại lúc can đảm xông vào trai cất quân ra đi. giặc để đến nỗi vong thân.

Vừa lúc ấy ngoài cửa Anh em dân quân Việt- rừng có tiếng vó ngựa phi.

Nam ai nấy đều ngậm Hoàng-Nhật và anh em dân ngùi thương tiếc. quân lảng tai nghe. Giặc Trời đã gần về sáng.

đèn chẳng? Anh em phái Phương đông lấp lánh ánh cùng nha chuần bị đề đề Thanh gươm Bắc Việt phòng, và nêu thật là giặc quanh Hoàng-Côn ngấm tới thì đánh. mấy chiếc dầu lâu giặc Lùng lẳng treo ở cõ ngựa.

Tiếng vó ngựa gần hơn Bây giờ Hoàng-Côn mới mãi và nước phi đều đều thuật rõ tại sao mình như lọt hẳn vào trong về chậm.

Lúc nhận rừng. Ai đấy? Cô triều-nữ được hiệu lệnh rút lui. kỳ di, vận y phục Mông- bây giờ đèn đuốc quân Có chẳng? Hoàng - Nhật Mông-Cổ đã bắt đầu thấp nghĩ như vậy. sáng. Trong khi chặn hậu Tiếng ngựa phi sát gần cho toáo quân của mình hơn. Anh em dân quân rút lui, Hoàng Côn bị trông ra, thì cười trên ba bên tên ty tướng vây mình ngựa là một thiêu đánh. Muôn thoát thân gần niên minh trần trùng trục đây có con ngựa, Hoàng đẫm máu, tay cầm thanh Côn vừa đánh vừa lùi tới Mã-Tâu trông như Hứa- gần con ngựa, và trong lúc bọn giặc kia không Chứ đời Tam-Quốc. Ngựa phi đến nơi thì thiêu niên đề ý, Hoàng-Côn nhảy lên đó chinh là Hoàng - Côo. minh ngựa phi chạy. Ba Dưới có ngựa có đeo ba tên tướng giặc cũng phi chiếc đầu lâu giặc buộc ngựa đuổi theo. Vì không túm đuôi sam lại với nhau muốn cho chúng rõ tình Trây Hoàng-Côn, Hoàng: hình của bên mình, Hoàng Nhật mừng rỡ quá, vội Côn liền dừng ngựa lại reo lên và chạy tới đỡ em một mình chiến đấu với xuống ngựa. Anh em dân ba tên giặc. Hoàng-Côn quân cũng vui về xúm đang hăng hái nên liêu Thanh gươm Bắc Việt chết chống giặc. Quân giặc Hoàng-Côn cắt lấy thủ tuy mạnh nhưng rừng rạp chúng treo vào cổ không địch nổi với vị ngựa. thiếu niên, tráng sỹ Việt- Bọn dân quân Việt-Nam kết cục đều Nam ấy nên nghe chuyện cùng nhau bị chết bởi tay Hoàng- nhiệt liệt hoan hô vị Côn. tráng sỹ trẻ tuổi ViệtNam.

Vó ngựa thank gươm UÂN của Thoán-Dà trại lại ghé góm thế, đã Thiếp-Mộc-Nhi bị làm cho quân Mông-Có chết biết bao nhiêu người. dân quân Việt-Nam cướp Koi một viên lý tướng trại, đánh bắt ngờ bị thiệt - bầm với hấn cái anh dũng hai vô kè. Số quân tướng của thiệu niên Việt-Nam chết trên dưới năm trăm đã cướp được coa ngựa người. Dinh trại bị đốt lại giết được ba viên sạch.

Khi quân sĩ chữa tướng đuổi theo thì hắt tắt ngọn lửa, Thoát-Dã lắc đầu lè lửng, khen cho Thiếp-Mộc - Nhi, tìm đến người Việt-Nam là cam người thiếu-nữ kỳ lạ tài đảm. Hắn đã cùng quân không thấy đâu nữa. Cho trống Mông-Cổ đi chinh là nàng bị chết cháy trong phục ở khắp nơi, nhưng đám loạn quân, Thoát-Dã sự cầm cự ở các nước thương hại vô cùng. Hắt khác kém bản sự chống tiếc một người nhan sắc đẽ của dân tộc Việt-Nam. như vậy mà bị chết một cách bất ngờ. Phải hẳn Quân Việt-Nam dàn trận có ngờ đâu đến sự cướp - đánh cùng quân Mông-Cô, dân Việt-Nam cùng nhau tại cửa. Việt quân cũng như hẳn có ngờ đâu đến tổ chức giết bina lính Sự thiệt hại của cuộc cướp Mông-Cô đi quấy nhiễu Thanh gươm Bắc Việt thương liếc Trương-Kê các thôn.

đã mạng vong trong khi Về phần dân quân Việt- cướp trại, và tỏ lòng kinh trận đánh sau Nam, trong cụ Vũ-Phong tuy đêm toàn thắng ấy, Hoàng tuổi tác mà còn lập được Nhật hợp rất cả các anh công lớn, treo gương em dân quân lại nói rằng : sáng cho anh em thanh * Chúng ta thật xứng niên. Bữa tiệc thật là vui • đáng là con cháu các vị về linh đình. Anh em dân anh kiệt Ngô Quyền, Lý-quân ai nấy đều nức lòng ta thường - Kiệt. Chúng muốn giúp tổ quốc chống mới hai trợn giao tranh ngoại xâm. Cụ Vũ-Phong, cùng quân giặc, chúng nhân đó, bàn thêu một lá ta lều toàn thắng và giết cò có mấy chữ « Phá được quân giặc rất nhiều. cương địch.» Ý kiên đó Tin này sẽ vang động được hoan nghênh và trong khắp mọi nơi, và ngay chiều hôm đó ở nơi tôi tin rằng ở các thôn công quán, vừa tạm xã khác, đông bào Việt- dựng lên, phấp phới một Nam cũng sẽ tỏ chức lá cờ vàng Việt-Nam với những đội dân quần như ba chữ « Púa cường địch »

Ta để quấy rối quân địch giúp cho nuuyên nhưng đồ rất to. Trông lá cà Trân-quốc-Tuân một bay trước gió, lòng mọi đôi phân trong công việc phá người càng thêm phân giặc. s khởi.

Ngay hôm sau, dân thôn Bữa tiệc xong, Hoàng- mở tiệc ăn mừng. Trong Nhật bảo Hoàng-côn : * Trong thôn anh em ta đã bữa tiệc Hoàng-Nhật tỏ ý Thanh gươm Bắc Việt tổ chức xong toán dân khích Hoàng-Nhật nên lên quân và đã hai lần thử đường để làm tròn nhiệm sức với giặc quân ta đều vụ một trang nam nhi. toàn thắng. Nay anh Anh em dân quân có xin theo người muốn muốn về Sơn-Tây đề liên Hoàng Nhật lên đường. lạc với đại quân Việt-Nam. heo đúng lời coa khi Hoàng-Nhật gạt đi bảo hấp hối. Vậy em cânờ rằng: «Nước nhà lâm lại đây đề điều khiển bọn cơn nguy biên mỗi người anh em thôn quân giữ một nhiệm vụ. Anh em ở lại đây tuân lệnh trên là gàu cho dân chúng và cụ Vũ - Phong, dưới là chờ đợi tin tức của anh• Hoàng-Côn đề giữ gìn Mọi việc làm em sẽ bàn cho hàng thôn và thừa dịp với cụ Vũ-Phong. Cụ xưa kia đã từng lòng ngũ, cụ khuấy rối quân giặc trong cũng có nhiều kinh những lúc bất ngờ tức là nghiệm. Tuy anh vắng làm tròn nhiệm vụ của mặt nhưng anh sẽ luôn anh em. Còn tôi, tôi ra đi luôn cố theo rồi công với thanh gươm này lối việc ở đây.»

đã cướp được của quân giặc hơn nợ, tôi sẽ làm Hoàng-Côn nhất nhất cho quân giặc phải thất lờianh Sảng vàng điền bắt đầu, phải khốn sớm hôm sau, bết buổi đốn. Tôi còn sống ngày luyện tập, Hoàng - Nhật nào, giờ nào, phút nào ngỗy kiên lên đường cùng tôi sẽ tranh đấu cho lỗ cụ Vũ-Phong và anh em quố, và luận luôn lối sẽ dân quân. Cụ Vũ-Phong nghĩ tôi anh en. khen phải, và khuyến Số 5 Thanh gươm Bắc Việt Tôi hy vọng rằng một tiếc cho arh em

chúng ngày không xa đây, lời sẽ tới. Trước mặt trắng lại quay trở lại đìu góp sỹ buổi từ biệt này, anh sức với anh em để. đánh em chúng tôi xin thề với một trận cuối cùng đuổi Tô- Quốc là sẽ luôn luôn hầu quân giặc ra khỏi :ja nhớ đến bốn phận chống giới Việt-Nam. » giặc để khỏi phụ rông xây Anh em dân quân ai đắp của trán-sỹ. Chúng này đều tỏ vẻ luyến tiếc tôi sẽ luôn luôn nhớ tới Hoàng Nhật. Một người trán-sỹ, và giờ phút này chúng tôi xin chúc trắng đại diện tất cả anh em nói sỹ với vò ngựa thanh rằng : « Auh em chúng tôi may nhờ có anh em grom, trên đường traoh trắng sỹ huấn luyệ, và đâu sẽ gặp nhiều may mắn khuyến khích chúng tôi, và sẽ ghi được nhiều chiến đả tránh cho dât thôn cái công oanh liệt với tước nhà.> họa bị quân Mông-Cổ quấy Cự Vù-Phong cùng rồi nhiều, và chúng tôi lã cùng mấy câu từ biệt và chúc trán-sỹ hai phen giao Hoàng-Ntật được mọi điều. tranh với giặc đều đại như ý trên con đường sự thắng. Chúng tôi cũng nghiệp. Cự nói: tưởng rằng trán-sỹ sẽ mãi mãi gận gụi chúng tôi đề • Tôi rất quý trán-sỹ. diu dắt chúng tôi trên con Trán-sỹ hiền thân mình trong buổi loạn ly này đường giết giặc nhưng không phải là của mịch mà trán-sỹ còn những nhiệm là của Quốc-gia. Tôi hy vụ nặng nề khác, tráog sỹ phải ra đi đề lụi sự luyến danh vọng trán-sỹ sẽ Thanh gươm Bắc Việt vang bốn bề để được toại có mặt của chàng ở quán nguyện lòng trai.

Đội-Chờ sẽ có lợi cho Chúng tôi tất cả ở lại tỏ-quốc.

đây đều chờ ngóng tin Hoanz-Nhật ăn vận võ mừng của trán - sỹ đề trang gọn gàng trông như cùng nhau đuổi giặc ra một viên đại-tướng. khỏi địa giới nướ: nià.

Chàng cười lên con ngựa Vắng trắng-sỹ, tôi sẽ đem i màu nâu gia
trông tựa hết tài mọi ra để huân lựa nhữ con ngra sich- luyện cho
ah em trắng thô của Quaa-Vân-Trường đình trong thô, và chúng
thời Tam-Quốc. Tay tôi sẽ cố sú: gây lẫy một cấm thanh gươm
chàng phong trào họ, thôn quân bảo anh em : « Thanh cại các
vùng lân cận để gươm này tôi cướp được cùng nhau gây thanh thê
của quân Mông-Cổ, tôi sẽ và trợ lực cho nhau.» dùng nó đề gét
quân Hoàng - Nhật rất cảm Mông-Cô như hai trận động trước sự
ân cần của vừa qua. Quân Mông-Cô chúng tướng làm mưa làm
mọi người. Lòngchinh hơi gió trên đất Việt-Nam ta, bìn rịn trước sự
phân-y, nhưng chàng quên làm nào ngờ đâu chúng vừa đến sao
được lời người thiếu Trao-Gang này, nếu so nữ kỳ-la đã dặn chàng
là vi lri mới là phía Bắc của đến quán Đợi-Chờ trên nước nhà
chúng đã bị ~01 đường Thao-Giang đi thiệt hại bởi anh em chúng
ta. Tôi ra đi với Sơ 1-Tây. Người thiếu-nữ thanh gươm này, tôi đó đã
hẹn bỏ tất nhiên là phải có điều gì và sự nguyện sẽ làm cho gươm
Thanh gươm Bắc Việt được đầm máu giặc mới đưa mùi anh rằng:
hả lòng. » * Bây giờ đến lượt ema mời buynh trường một Lúc ây
dân thôn bỏ tới chén rượu. Hayah trưởng một vò rượu. Hoàng-
Nhật ra đi đề giữ lời cha giặn, đã nhây lên ngôi trên em ở lại đây
đề gắng mình aựa sắp cất vó ra luyện tập anh em, đã đi. Thày
dân thôn tới đợi ngày nhận mệnh lệnh Hoàng-Nhật lại dùng cương
đề chào khắp mọi của buyna trường tân công quân giặc a người. --
Cụ Vũ-Phong rót một chén rượu đưa mời Hoàng-Nuật cầm chén
Hoàng Nhật nói rằng : rượu lại uống một hơi. * Ngày xưa Qua :-
vân- Chàng bảo Hoà g. Còn :

Trườ g, tước ki chém « Lê ra thi anh em la cùug Hoa Hùng, Tào-
mạnh-Đức lêa đứng về Sứn-Tây , có mời ngài chén rượu đúng

như lời di gòn của nó. Bây giờ trín -sý ra thân phụ, nhưng giờ đây nhiệm vụ của em ở lại đây đi, tôi nhân danh dân thôn cũng xin mời tráng cũng nặng nề, em không sỷ một chén rượu và chúc thể theo anh được. Đấng tráng sỷ ngựa tới đâu nio cũng là gúp nước. thành công tới đó. > Vong hôn cha có anh linh chắc cha cũng cho việc Hoàng-Nhật đỡ chén của đôi ta là phải.»

Tượng, nói mấy lời cảm tạ rồi uống một hơi.

Anh em tráng-đỉnh cũng Hoàng - Cò bây gin mỗi người cô nài mời cũng rót một chén rượu Hoàng Nhật một chén rượu Thanh gươm Bắc Việt Hoàng-Nhật không tiện từ xâm đến cùng. chối cả mọi người, nên Mài gươm, uốn lại cánh: chàng bằng lòng uống cung, rượu của nững arh em Hối quân cướp nước khó đại diên. Mặt chàng đỏ mong đường về. gay, chàng lười cười chào Giữ Đường chống Tổng mọi người lên ngựa ra đi.

xưa kia, Mọi người nhìn theo. Vò Tấm gương anh-dũng ghì ngựa đều đều khuất trong bia muôn đời. răng thra. Hoàng-Nhật Giặc Nguyên giết hết vừa đi vừa ngập ngừng ai ơi! quay nhìn trở lại như có Tiếng hát vang trong lòng men tiếc bọn dân rừng thưa. Lòng Hoàng- guảm chẳng đã đào tạo Nhật thấy phân khởi. nên. Hoàng-Nhật ra đi.

Chàng ra roi cho ngựa Bọn anh em dân quân ra phi nước đại để lỏ g vang những lời ái quốc để khỏi bịn rịn lúc chia ly. kích thích lòng người tráng sỷ.

Bọn arh em dân quân Việt-Nam là của người cũng nhìn Hoàng-tráng Nam, sỷ cho đèn khi ngựa.

Người Nam thể giết ngoại khuất ngăn cây...

Câu chuyện của sư cụ Thiều - Chân OÀNG~Nhật ra đi, cứu? Người đầu mà nhaa vó câu dong ruổi sắc chim sa cả lặn đèn trên đường thiên lý đề thể khiến cho lòng người đi tìm quán Đợ-Ghờ là trắng sỷ cũng đâm bận rộn bởi giai nhân. Phải nơi ước hẹn của người thiếu nữ kỳ lạ gặp gỡ chẳng là hữu du ên thiên srong trại Nguyên. lý năng tương ngộ! Có lẽ số kiếp đã định trước Ra đi lòng người trắng cho chàng cuộc gặp gỡ sỷ nhẹ thênh thang với với cô thiếu nữ lạ lùng biết bao nhiều là hy vọng giết giặc đề làm rạng rỡ ây, cho nên ròn rập trong tiếng tăm họ Hoàng. Tuy mầu hôm nào gét giặc bận nghĩ về giết giặc Nguyên, nào bị giặc bắt nhưng lòng chẳng cũng đề đến sau cùng được hơi bả khoải về người giai nhân đến giải thoát. thiếu nữ y phục Môn?- Hoàng-Nhật sẽ mãi mãi I Cua Có đã cứu chàng và đã ghi nhớ lắm ơn sâu người thiếu nữ đã cứu giúp chàng trong trận mình, và chàng thàna tốc cướp trại giặc ban đèn. ao là có ngày ka chàng Người đó lá ai ? Tại làm sẽ luôn luôn được gần ngrời đó lại biết chàng mắc nạn mà đèn gụi với trang aủ ta anh Thanh gươm Bắc Việt cho đồng-bào bị cái thảm kiệt ấy. cảnh ây. Chàng nghiêng Vo câu đều bước trên răng mim lợi, đưa lay sờ dậm trường Đi thăm lên đóc kiếm như muôn thoái Hoàng-Nhật đã đến giết ngay hết quân thù. bên Trag - Hà. Người mệt, ngựa mỏi, Hoàng- Chàng đứng tân ngân Nhật muốn lm nơi tạn n'lin quanh. Không một nghĩ đề lấy thêm sức ra bóng nười qua lại. Không di nữa. một luồng khói đề tỏ ra cổ Vết chào ngựa giặc đã dân cư quanh đấy. Chàng. qua bể: Trang-Hà. Chúng thờ giải trước cảnh hoang dã điêu tàn.

đã giây sẻo lên dân cư,nên một nơi xưa nay vẫn cò Chàng ngân ngại không đông người ở mà bây giờ biết có nên đi nữa hay rông sT síc, sờ sc điều không, vi từ sáng chàng àn. Nhà cửa bị quân đã

chủ ý nhìn bai bên Mông Cổ đốt, còn trở lại đường chàng không thấp những đồng thao. Vanbững một chiếc quần nào có người bị quân gác tàn người cả. Có hàng quần sát không có ai chôn cất nhưng đây chỉ là những đang bị lũ điều hầu cùng ch ân quán lá siêu vẹo bỏ lũ quạ chia nhau mổ rĩa. không mà riặc không thêm Thính thoảng một trận gió đốt. Vừa lúc ấy vắng vắng đưa qua, mùi uế khí sông tự xa xa có tiếng hò: lên sức mùi. khiến cho " Hỡi người cưỡi ngựa Hoàng-Nhật chỉ muôn nôn Việt-Nam ! » 0ẹ. Chẳng trảng-sỹ Việt- Nam mùi lòng thương sót Hoàng-Nhật nhia quanh.

Thanh gươm Bắc Việt không thấy bóng người vẫn tưởng ông không nghe tiếng.> đầu. Càng ngơ ngác trước tiếng hò ấy. Tiếng Hoàng-Nhật hỏi chú ấy lại nhắc lại lần thứ tiểu gọi mình có việc gì; hai: " Hỡi người cuối chủ liễu đáp : " Tôi vâng ngựa Việt-Nam!> lời sr phụ tôi là Thiêu Chân hòa thượng, tu ở Chàng lắng nghe thì chùa Kiêm-xá, đứng đây tiếng gọi xa xa tự phía bên trai vọng tới. Chàng đề mách những khách đi mìn về phía đó: Một qua đường là không nên sánh đồng ruộng bát đi đường chính vì đường ngát, không có bóng này hay có giả: khách. người. Chàng chưa quyết Hễ chúng bắt gặp ai là định không biết nên làm chúng giết. Trông thấy thế nào, thì tiếng gọi ông, tôi trông là giặc đó lại nhắc lại lần thứ khách, sau tôi thấy ông có ba. Chàng liền phi ngựa về rần n ăn tôi mới đoàn xuống mé ruộng. Bòn phía là người Vệt Nam, đánh ruộng vắng ngắt, không bạo gọi ông.» mọi người làm đồng.

Hoàng Nhật bảo chú Vó ngựa đang phi bỗng tiểu : Sư phụ chủ thế thì Hoàng-Nhật ghi cương lại. phúc đức quá !Nhưng tôi Trìn một con đường nhỏ, là người không biết sợ đi vào trong một làng xa,

giặc khách, và chú chàng thấy một chủ tiêu thông thanh gươm này đã đâm biết bao 12 máu giặc: đang như đợi chờ chàng.

Thì chàng chủ tiêu nói: khách. » Vừa nói Hoàng- vừa rút thanh * Tôi gọi ông một cả hơi, Nhật Thanh gươm Bắc Việt gươm trong vỏ ra chìa cho họ thấy ông cưỡi ngựa. chú tiêu xem. Chú tiêu họ nhâm ông là giặc Mông ngấm nghĩa thanh gươm Cò, họ chạy cả thôi. Vậy ra về kính phục. Chú tiêu thì đến cái làng kia, tức bảo Hoàng-Nhật: « Thê ra là làng Kiềm, ông nên ông là môi ráng sỹ Việt- xuống ngựa huộc ở đầu Nam. Ông nên tìm đến gặp làng rồi đi tìm gặp một sỹ phụ tôi, vì sư phụ tôi ngrời nào đó, tôi chắc tuy tu hành mà ít lâu chẵn là hỏi thăm đền sư may ngày đêm chỉ nói phụ tôi pháp danh là đến truyện giết .giặc. Thiều-Chân hòa-thượng Sư phụ tôi mà được • thì có lẽ họ sẽ đưa ông gặp ông chắc là phải đến tận chùa.» vui thích lắm. Ít lâu nay Vừa nó chú tiêu, vừa sư phụ tôi vẫn họp dân ấy tay chỉ vào một làng Kiềm-Xá đề khuyến làng xa xa cách đây độ koích việc bọp đoàn một thôi đường. chống với quân Nguyên Hoàng - Noật chào chú Muốn giết giặc, ông nên tiêu, phi ngựa ra doi. Vừa đến tìm gặp sư phụ tôi ngời trên mình nựa Hoàng gay đi. »

Nhật vừa ngời: « Thiều- Hoàng nhật hỏi thăm Chân hòa thượng thật là đường đến chùa kiềm; một người nghĩ đến đồng chú tiêu mách : « Ông cứ bảo. Đã sii chú tiêu chực theo đường đất con ở quãng đường Trung- mảy đến làng họ sẽ chỉ Hà ây, mách lối cho khách qua đường, ở nhà đường cho ông. Nhưng tôi chỉ ngại là dân làng hòa thượng lại bọp đều Thanh gươm Bắc Việt chúng để tổ chích sựẽ truyện Hoàng-Nhật:«Chắc nhõng với quần gặc» ông muốn tìm sư cụ đề nói về việc đánh giặc Nguyên. *H-àng-Nhật cân

phải liên K iệp quá, hôm nọ quân Vạc với những người như vậy tể họp lập lũy dân Nguyên qua bến Trung-Hà nhúng khắp nơi thành ciún giết hại rất nhiều những toán quân có sức người. Chúng làm cho mộ người sợ quá. Sự cự chống đưyc với Vuvên noay tôi hôm ấy họp dân quân làng bin cách git giặc và Tiễn thoát chẳng mây cho mời huynh-thứ các chốc, ngựa đi phi tới là1g làng lân cận đến đề lo Kiềm. Theo lời chú tiểu chỉ việc giúp đỡ lẫn nhau. dẫn, Hoàng-Nhật xuống Chúng cháu, trẻ con cũng ngra, buộ: ngựa vào một có công việc.• gốc cây, và chờ đợi một Hoàng-Nhật nghe em người làng để họ dẫn tới bể nói hiểu sự cự là người chùa Kiềm. có tâm ghê gớm với nước Chờ đợi trong giây lá: nhà. Thì ra trong cơm Hoàng-Nhật thấy một em nhỏ, tuổi chừng mười ba quóc-nan, dân trong nướn ai cũng nghĩ như ai, dù mười bốn, trông sáng sủa người đó đã quy y đạo thông minh. Hoùng-Nhật Phật như Sữ cị Thiếu nhờ em đó đưa tới chùa Châu.

Kiềm để vào gặp sư cự Ngựa phi đã tới chùa Thều-Chân. Hàng-Niệt Kiềm Hoàng-Nhật xuống bể en bé lên mình nựa pôi cùng đi tới chùa Kêm. ngựa, biệc ngựa ở cổng Vừa đi em bé vừa hỏi chùa. Em bé nhỏ teao Thanh gươm Bắc Việt chạy vào trình với sư cự của thành phía Tây, chiếm. thì Hoàng-Nhật gạt đi. được nước Trần. Bấy Chàng rón rén bước vào giờ người Sở lại bắt voa tôi nước Trần Sữ sang trong lam quan. Ở chùa lúc ấy đang có cuộc hội lại cửa thành ló. Một hôm họp. Hoàng - Nhật thầy đức Khồ g-Tử đi qua đấy xe cũng không xuống đông người lắm.Phần đông không cũi dầu vào miếng là thanh niên. Họ đang gõ trước xe. Lê phép chăm chỉ nghe su cu ngày xưa bắt buộc bguời nói truyện gi. H àng một chà đi xe, qua Nhật lẳng lẳng đi lẫn vào có ba người thì phải đảm đông để nghe sư xuống xe, qua một chỗ có nôi. Mấy trăm người đa

g hai người thì phải cúi đầu đứng ở cả sân chùa. Sư vào miếu: gõ trước xe. cụ đứng trên một chiếc bục Sư cụ đang nói dở dang Thầy Từ-Cống bây giờ theo hầu đức Khổng-Tử Đây là lời s cụ : thấy vậy liền hỏi rằng: • ... Tôi đã nói rõ với • Sao nhà thầy không bà con nhiệm vụ của mỗi xuông xe mà cũng không : nước người dân trong cúi đầu vào miệng gõ trước đối với nạn tgoại xâm xe, khi qua một đám gôm Bây giờ tôi xin kể cho các cả quan dân nước Trần?» người nghe mộtcâu truyện Đức Khổng - Từ đáp: cổ. Truyện tôi đọc trong " Không phải là ta không sách bồi còi nhỏ, khi biệt giữ lê đầu. Nhưng chưa xuất gia đầu Phật. nước Trần mà người Ngày xưa khi nước Sở Trần không biết là bắt đánh nước Trần phá vỡ Thanh gươm Bắc Việt trí. Biết mà không lo liệu đến mình, đến gia-đình là bắt trung. Lo liệu mà là những người bắt trị, không liều chết là bắt bắt trung, bắt dũng, là dũng. Nay quan dân nước bạng người vô sỉ, đáng chết chứ không cang tuy đông thấy Trần điền sông. ay nhưng ba không được một thì bảo Mô phật ! Đạo Phật từ ta kính trọng làm sao?» bị giầy người đức hi xả, nhưng giờ puút tày đây Đây bà coa xem Đức- lô, tự quên mình là đồ Khổng-Tử là một người đệ của Puật gia mà chỉ trọng lễ phép xưa nay mà biết mình là một người đối với dân nước Trần dân Việt-Nam, của nước vì không biết cánh nước Việt-Naa. Giặc ví như mất nhà tan là nhục-nhã nước sông, rước ví như ngài cũng không cần giữ con dê, gia-dinu ví như lễ. Sự tinh cở lịch-sử đã đồng ruộng, n ười vi như khiến vua ta ngày nay cây lúa. Vậy thì muốn cũng bỏ Trần. Chúng ta cây lúa ta phải giữ con là người của triều Trần.

đê cho cuắc chẵn kéo Chúng ta phải tỏ ra ir ều nước trần vào thì đồng Trần ở Việt-Nam klông ruộng bị ngập mà lúa bị phải nước Trần thời Chiên chết.

Quốc. Chúng ta phải luôn Chúng ta muốn sông luôn ghi nhớ là giấc còn chúng ta phải đến cuối đang ở trong nhà, chúng ta phải ra khỏi rước nhà, ta cần phải đuổi giấc ra. chúng ta phải quên mình khỏi biên-giới Việt-Nam. vì nước, nghĩa là chúng ta lúc này mà nghĩ Thanh gươm Bắc Việt ta phải trả con đường Thiệu-Chân, trong lòng chết mà sống. Chúng ta rất lấy làm kính phục vị sư già ấy. Một người đã không đánh giấc, giấc hiến mình cho đạo Phật cũng sẽ giết chúng ta. mà lúc ấy còn biết nghĩ Ta ước hèn giấc cũng đến Tổ-quốc quên cả đức chẳng tha ta nào. Vậy, ta phải anh hùng, phải kiêu Phật. Nhưng đức Phật từ dừng cho giấc sợ, giấc bị chắc cũng phải chứng cho tấm lòng ái quốc đó. thấy ta phải chạy ấy là la sông.

Bây giờ sư cụ mới xin Giờ phút này, bà coa đã anh em tạm giải tán cui nghe lời tôi hiệu triệu mà giữ lại mấy người đại diện tới đây, tôi muôa bà con để cùng nhau bàn cách giữ thể tôi giế: cùng giấc và giải giấc ra sao. giấc. »

Bọn dâu củng vui về chia lạy, trong người ro Nói đến đây, sư cụ Thiệu rục bầu máu nóng muốn Chân giờ tay lên. Toàn thể dân củng có mặt ở đấy giết được ngay quàn thù. cùng đều sớ tay lên và họ Về mặt những thanh niên nhao nhao nói : " Chúng trông hứa hờ vì sắp được tôi thể giết hết quân ngoại đánh giấc. Câu truyện của sư cụ Thiệu-Chân xâm Mông-Cô. ».

đá cảm hóa được mọi Hoàng-Nhật lũ trước đứng chứng kiến cuộc người và đã thấm nhuần và) đến can ý người ta. thuyết pháp của sư cụ Một già, một trẻ Nghe Hoàng-Nhật nói đến QN thanh niên đã con ngựa cưỡi của giấc rời hết khỏi chùa Mông- Cô, sư cụ nhìn

Kiểm. Hoàng-Nhật xin Hoàng-Nhật với một vè vào yết kiến sư cụ Thiều- sùng sốt ngạt nhiên.

Chân.

Boàng-Nhật liền đem sự Hoàng-Nhật rồi : <Đệ thể cha mình là Hoàng- tử đện đầy đã lâu và đã dự trận Thao- Quỳnh được nghe hòa thương Giang bị tử thương đã thuyết Pháp về tinh thần di chúc lai cho hai em yêu nước. Đệ lữ rất cảm mirh những điều gì, phục những lời của hòa chuyện bắt được giặc thượng và độ tử mong khách làm lễ tề những hòa được hân truyện người xấu sô bị thác thượng trong giây lát.» oan, cùng hai phen giao Sư cụ nói mây lời khiêm tranh với gặc ra sao kể lốn và hỏi Hoàng - Nhật : rõ cho sư cụ Thiều-chân « Tráng-sỹ từ đâu lại?» nghe. Sư cụ nghe câu Hoàng-Nhật kể rõ sự truyện anh dũng của. . tình của mình từ Thao- người thiếu niên trảng Giang tới lúc sáng ngày - sỹ Việt-Nam lấy làm thú bằng một con ngựa cướp vị lằm. Sư cụ nhờ Hoài g' được của giặc Mông-Cồ. Nhật ở lại xã Kiểm troog Thanh gươm Bắc Việt át bữa ề giúp mình tổ triều đình tiền trừ chúng Khân thể đây tôi xin giới chức lấy dân quân như thiệu rớianhem nột thanh ở Thao -Giang. Hoàng- Nhật vui về nhận lời. Một gươm cừ khôì của Bắc- Việt, một vị trảng-sỹ đã già một trẻ cùng nhau hai pheá thả g quân giặc đầm lượn suốt đêm không với một thanh cươì đã chán. Hai ngrời thật là cướp được của giặc. Vị tâm đầu ý hợp về việc giết giặc để giúp cho trang sỹ đây đã hợp nổi Trân- Nguyên nhưng một đoan thôn quần ở Thao giang, tự tay đã mổ bụng quốc - Tuân. Ngay sớm bây tên giặc hôm sau, sư cụ Thiều- moi gan khác để tế lina bồn toàn Chân hội hợp thanh niên phụ và dân trong thôn đã trảng đình ở mây làng chết về tay giặc. Với một lân cận đề giới

thiệu thanh gươm, tráng-sỹ đã Hoàng Nhật. Bọn thanh cả gan giá u đem hai chục niên vi ai nầy đều nức dấn quân Việt-Nam trọi với Lòng đánh giặc nên được lệnh triệu tập của sư cụ tám pghin giặc Nguyên, và là rù nhau dân tề tuơ trong một đêm cướp trại ngay rất đông ở chùa Kiếm đã giết giặc Nguyên vô kê Tráng-sỹ đã nhận lời tôi Sư cụ giới thiệu Hoàng ở đây tổ chức những đoàn Nhật với bọn trắng đình xã quân đề rồi thừa dịp thanh-niê: < Hôm nay tôi dấth úp quâu giặc. Tráng triệu tập anh thành lập sỹ sẽ chuyển cái tâm caa những đoàn xã quân để anu hùng sang các anh em bảo vệ lây dân chúng và quấy rôiquân giặc tiện cho để cho anh em xứng đáng Thanh gươm Bắc Việt với tiếng con Hồng. cháu buổi mới đầu khi giặc vừa Lạc, là giòng ctôi Trưng- qua. Hoàng - Nhật nổi :

Vương, Lý-thường-Kiệt. « Điều cần nhật là chúng đoàn Đây Trángsỹ là Hoàng ta phải biết hợp để gây lấy sức mạnh Nhật.» chung. Giặc đến cướp Búc ây Hoàng-Nhật ăn vậ võ trang, cười con phá tap ải liệu thê chống ngựa màu nâu cướp được cự, dù ta có không may bị chết, đấy cũne là cái của quân giặc, tay cầm chết vinh. Nếu ta tìm thanh gươm sáng loáng, cách trốn tránh khi chúng trông rõ ra một vị thiếu bắt được cũng là chết, niên anh dùng. nhưng cái cuết ây là cái Hoànz - Nhật cúi đầu chết nhục nhã. Ở đây may chào mọi người giữa có sư cụ là người có lâm những tiếng hò reo hoan với giống nòi, đã hội bọp nghênh. Rồi chàng thuật anh em, tôi chắc rằng rõ công việ: lỗ chú: thỏa anh em ai uấy đều một quâu: ở Thao-Giang cùng lòng một dạ như tôi, nghĩa. mây trận giao tranh giết là không chịu được sự giặc như thê nào. Câu truyện của Hoàng-Nhật giây sáo của quân giặ: • trên dât nước, cân phải khiến cho bọn trắng đình đuổi chúng ra khỏi biên thanh niên thấy phấn khởi. giới Việt-Nam. Vậy xin Mắt họ sáng

bình lêu, anh em mỗi xã bầu lấy người bộ như uhe nàng một hai người đứng đầu, đi. Nghe mỳy tiếng Mông-' toán rồi họp thành từng Cô, hó trảy uất giệt chứ không thấy sợ hãi như quân riêng cho mỗi xã., Thanh giam Bắc Việt Khi giặc tới, làng nọ nổi bộ để lễ chức thành biệ, làng kia tới tiếp rhững toán thôi quân, xã:

ừng. Quân giặc khi chúng q ân. Họ rất surg su ởng đi cướp phá trong dân nhận sự giúp đỡ của Hoàng tráng sỹ. Tráng sỹ thôn, thường chúng chỉ cò vài chục đứa là nhiều. lại ở luôn đây trong mấy hôm để luyện tập cho Trừ được vài chục đứa ấy không phải truyện những đảm thôn quân, xã quần được linh thực. khô, nếu la biết liều mich.

Ngoài công việc bảo vệ Ở đồ độ 1 ửa toàn trắng, trong dân xã ra, la sẽ Hoàng-Nhật tử giả sư cù tùy cơ đánh úp giặc nêu và anh em xã quân mấy có cơ hội. Giặc bị ta quấy lãng ra đi. Sư cụ nhất rồi đằng sau lưng, sẽ định khẩn khoản mời lại, giảm sức chiến đấu ở nhưng Hoàng-Nhật viện đảng trước. Như thế là lẽ là dân quân ở đây đã chia được một phần lực họp xong, đã có lu ện lượng của chúng để piúp tập và đã có thể đủ Triều đình. Tôi tin chắc phrong tiện đề chống rằng Việt nam sẽ thắng nhau với gặc mỗi khi và Việt-Nam phải thắng giặc tới. Anh em tráng nếu muôn ngàa người đình thanh niên cũng cô như một. sức lưu Hoàrg-Nhật.

Hoàng-Nhật nói luôn nhưng Hoàng Nhật nhất một thôi, các tráng đình đình ra đi, vì trên vai và thanh- niên yên lặng chàng thanh-niên tráng nghe chăm chú. sỹ Việt-Nam còa jảnh Xong, Hoàng-Nhật giúp nặng bết bao nhiệm vạ:

Số Thanh gươm Bắc Việt với non sông. Và chẳng rôn thanh niên ấy đôi phần lời bẽ mặt ở quán hội công cuộc chung trong.

Chờ 1 Chàng cần phải tìm của tã: cả mọi người dân đến quã đó và lòng Việt-Nam. chàng cũng thấy nhớ Hoàng-Nhật -rất vui lòng. nhưng người thiếu nữ đã Như) thể chàng sẽ có bạn cứu chàng thoát khỏi tay đông hành, đông lâm,đồng giặc Nguyên lại giúp trí để cùng làm việc và để chàng lập được công iớn giúp đỡ lẫn nhau trong trong việc cướp trại quân cơn nguy biến. của Thoãn Dã Thiếp- Mộc- Sư cụ Thiều-Chân và Nhi. Hình ảnh người Hoàng - Nhật từ giả mọi thiếu nữ xinh đẹp vẫn người ra đi, Sư cụ dặn lại còn in trong trí chàng và anh em trắng đĩnh dân những lời nặng đặng dò quân là sư cụ sẽ uôn luôn cõa vắng vắng bên lai. cho tin tức cẽ trù liệu mọi Chàng phải đến quán công việc, phòng đến lúc Đợi Chờ, đó là lời chàn g phải dẫn trận rừng quân đoan quyết với chàng• Mông-Cô.

Sư cụ lại bảo Thấy vật nài mà chàng vẫn không chịu ở lại, anh các người đại diện là bàng ngày phải luyện lập cho em tráng đĩnh thanh niên anh em, chờ nên sao i hăng khẩn khoản xia đặt bữa Mọi người đều hứa sẽ tìeo tiệc rượu tiẽa hãch. Và đúng những lời sư cụ sư cụ Thiều Châu kbi truyền. all ấy cũng ngờ ý với Hoàng-Su ch một Họ tìm cho Nhật là củ g muôn bõu ba con ngựa. Cái piống ngta trên đường thiẽalý cùng Hoàng-N.ật để giúp chàng Việt - Nam hẽ chẽ, so với Thanh gươm Bắc Việt coa ngựa Mông - Cô của thầy trao chứa những nỗi vui mừng, vì họ đã thấy Hòa g-Nhật cười trông một phần nào cái kết quá thật là loắt choắt. Hàng- của công việ: họ làm.

Nhật bảo: "Mời hòa thượng Họ đã truyền sang cào dùng tạm, rồi chúng ta sẽ anh em dân quân cái cướp ngựa của giặc mà tiah thần kiếu dũng của giết giặc, họ, là cái tinh thần nghìn Một già một trẻ cùng • xưa của dâu tộ: Việt-Nam nhau lên đường. Bọn anh đã trong một ít lâu bị đề em tráng-đinh dân quân néa bởi sự dã man tàn đưa tiể và đứng nhìn bạo của giặc. Cài tinh thần theo. Họ cùng hát vang dũng măn anh hùng ấy những lời ca anh hùng và đã thức tỉnh ở trong lòng ái-quốc đề tiể đưa đôi bạn lất cả bọn tráng đinh đồng hành. Tám vò ngựa thauh-niên làng Kiềm-Xá đi đều theo dịp hát. Tiếng cũng cá: làng lân cận hát vang đưa cao tít, tòa cũng như nó đã thức tỉnh ra cánh đồng rộng mển. chỗi giậy với thoi quân mông nhu thúc trí na n-ahi ở Toao - Giang. phải đem tấm thái quả Hai con ngựa đi dã xa cả m ra trả nợ quât vương. xa. Tiếng hát cò vang Mộ: già một trẻ ra đi. Vó theo gió vọng lối. Cánh ngựa đều đều trên coa đồn, trông bát ngát bao đường đi, mỗi phút mộ, la. Bóng hai kỵ mã một xã bii tre xanh của làng. tẻ một già nổi hật trên Kiềm - xá. Vừa ra đi họ nểi mạ xanh nõa. Một vừa nhìn lại. Lòng họ cảm mùi hương thrm của đồng Thanh gưom Bắc Việt ruộng tỏa lên. Hai người rồi theo bóng hai vị anh hùng ấy của Việt-Nam. cho ngựa đi đều bước thình thoàng củog nhau Bóng làng Kiềm đã gằm ngoảnh lại nhìn làng Kiềm khuất hẳn. Họ đã tới bên Xá. Lúy tre xanh thắm Trung-Hà. ...

Độc quanh làng nhữ cũng Giết giặc đoạt ngựa BHEO giọc bờ sông phải đau đở"

L Sư cụ Thiều-Chân và Nói đến truyện chúng Hoàng - Nhật viên về phía uống rượu với gan người Sơn - Tây. Vừa đi hai thì sư cụ cho là

quả sức người vừa cùng nhau nói tưởng tượng của người truyện. Hoàng - Nhật lúc Việt-Nam. Ấy thê mà là.

ấy mới thuật lý-mĩ trận một chuyện có thật. Chẳng giao phòng chàng bị giặc trách người ta thường bắt, nhưg trong trận ấy nói quân Mông-Cổ đi lời Nguyên quân rã thiệt hại đâu ở đấy không còn tiêng bốn năm trăm người mà chỗ cần, cò không còn Việt quân chỉ chết và bị mọc được. Lời nói ấy bắt có hơn một chục thực không có gì là ngoa người. Hoàng - Nhật lại vậy. kể rõ cho sr cụ nghe những thủ đoạn tăn ác Hai người đang rong của Ngột - Lương Sảo- Vỹ. ruồi trên mình ngựa bỗng Nghe hai hình phạt «Đuốc tự phía xa xa, có bóng sống » và «Luộc sống », hai người ky mã phi ngựa sử cụ lắc đầu nói :* Mò tối. Hoàng-Nhật chỉ cho phạt ! Quân chúng đã sử cụ Thiều - Chân nbin man quá. Gệt người Hai người ky mã cại ở là, mãi tận đảog xa. Đấy sống còn bắt người la Bắc Việt Thanh guom quân Mông-Cồ chẳng ? Hay châm chậm lại. Họ lấy roi chỉ chỗ về phía bọn Hoàng đây là quâi của Trêu đim 1 sai đi liên lạc với Nhật như ý đương cùng nhau bàn tán. các đạo quân miền Bắc?

Dù đây là quân Mông-Có Quãng đường xa ngắu uay là Vệc quần thì đây cách bốn ngựa đã ngăn cũng là sự may mắn, cho dần, và mắt họ lúc này đã hai người. nếu là quân nhìn rõ đưc nhau. Hai Mông-Cô lại có một trận người ky mã đó là hai so gươm. Cùng là một tên giặc Mông-Cô; Chàng đip để Hoàng - Nhật cho cười lên mình hai con Thiều - Cuân Su® cụ ngựa to lớn. Bên mình bết rõ tài năng của chúng đeo mỗi đứa một mình và sư cụ Thiều thanh gươm.

Châu cùng nghĩ nhớ Sr cụ Thiệu-Chân nhìn Hoàng-Nhật nghĩ là cũng Hoàng-Nhật như rò ý bếng muốn tỏ rõ cho Hoang- Hoàng-Nhật bảo sư cụ :

Nhật biết võ thuật của • Kia là hai tên giặc Mông mình. Nêu là Việt-quân Cô. Thật là một dịp may đại âu là một dịp tốt đẹp mĩa cho hòa thượng.

để hai người bắt liên lạc Chúng ta sẽ đoạt bại con với quân đội triều-định. nũa kia để hòa-thượng Bổng hai người ky mũ dùng một con thay cho con ngựa nhỏ này:• Sư đã gần hơn. Có lẽ hai cụ Thiệu-Chân cũng nói : người ây cũng đã trê g thấy sư cụ Thiệu-Chân và " Phải thụ : là may cho họn Hoang-Nhật Tó n ựa của ta. Từ lúc ra đi chữa khai họ đân, đi đều bỗng hơi gươm, âu bày git cũng Thonh guam Bắc Việt là một chuyến ta thử lại ý bản cùng muốn phù trợ lại mình.!» bọn ta nên sui khiến cho ta gộp chúng. »

Hoàng-Nhật đáp; « Lời Bốn con ngựa đã gần. hòa thượng nói lý thú qua gặp nhau. Hai tên Mông-Cổ Thanh gươm của vẫn sinh cùng nhau lúu lô nói những đã mây bữa nay xem gì không rõ, nhưng thấy chừng khát máu giặc, chúng cùng nhau rút gươm hôm nay vẫn sinh phải sông lại đánh sư cụ và cho ném máu một trong Hoàng-Nhật-Bên này, sư hai tên và vẫn sinh xin để cụ và Hoàng-Nhật cũng dành Hòa-thượng một tên đều rút ươm ra. Hoàng nếu bòa bượng hạ nổi Nhật từ từ đưa gươm, gạt lưỡi gươm của tên giặc, Sư cụ cười nói : & Tráng rồi thuận bới gươm đâm sỹ trông nhà sư già này ngược trở lên. Tên giặc Tà vô dụng hay sao ? Nếu né ngựa sang một bên, thể thì nhà sư già này đã rồi lại nhằm giữa đầu chẳng đi theo trá g sỹ để Hoàng-Nhật chém xuống.

Ràma quần chân ngựa Ra Luối gươm của Hloàng- đi cùng tráng sỹ kẻ bán Nhật vèo vèo như vũ như tăng này bản ý là mong bão. Tên giặc tuy võ giúp đỡ tráng sỹ đôi chúc nghệ cùng vào hạng khá, trên đường trường như nhưng cũng khó khăn mới đập này. Hai tên giặc Mông chống đỡ được những Cổ này chẳng qua là chùng đường kiếm của tráng sỹ bất phúc, nên chúng bắt họ Hoàng. Chân ngựa gộp bọn ta. Hoàng-thiên đập trên mặt đất kêu lộp Thanh gươm Bắc Việt cộp. Bụi bay mù lên. Một giặc không kịp đề phòng.

Tuổi gươm chém, một lưỡi bị Hoàng- Nhật quăng mạnh xuống, đầu trúc gươm đứt, tiếng hai vũ khí chạm vào nhau kêu soang vào bụi cỏ Tên giặc thốt soang. Con ngựa này tiến lên mấy tiếng rồi im cácla lêm, coa ngựa kia lui chỗi giậy. Hẳn đang lúng xuống, hai bên hăng hải từng như vậy đã bị Hoàng- chẳng kén gì nhau. Ai Nhật từ trên mành ngựa cũng muôn hạ ngay kẻ nháy xuống, đưa mũi địch để tỏ tài với bọn gựa đàn trúng giữa lưng đông hành. Lờoi gươm hẳn. Tên giặc kêu lên một đưa lên, lại lưỡi gươm tiếng to, giầy lên đánh chém xuống, hai bên so đạch. Hoàng - Nhật ung sức, đều đem hết cả tài dung rút lưỡi guom ra, ughệ của mình ra, dùng nhìn tên giặc giầy chết. những miếng rất hiềm Tên giặc riầy dựa lâm của nhà nghề để mong hạ nham nhỏ cả đám cỏ. Máu lãa nhan. tươ, của nó chảy ra lênh Đaag đánh nhau như lảng. Đôi ba pheo nó muôn tim đường đình lên, lại vậy, bỗng Hoàng - Nhật cho con ngựa của mình sát ngã khuyu xuống. Nó nhie.

đến cạnh con ngựa của Hoàng-Nhật bằng đôi con tên Mông-Cò, rồi chẳng mắt đầy cảm bồn. Saw càng giáng chừng mẩn tuết một tiếng thật mạnh đông thời chàng dua tay chảy ra nhiều, nó mệt lả.

Ôm ngang người tên giặc nằm thờ hồng bộc đợi quăng xuống đất. chết. Lúc ấy, Hoàng Nhật Trong lúc thất kỳ bất ý tên bắt nhần vì thấy tên giặc Thanh giam Bắc Việt piái đau đón trước khi chiếm Việt-Nam thì bàn chất liền đưa thanh gươm máu nóng trong con người chém thêm một nhát nữa, về đã thức giấc. Thêm đầu tên giặc lia khỏi sắc vào đáy tấm lò g yếu Hoàng-Nhật lấy chiếc đầu nước thúc dục, uền nhà sư già ấy đã triệu dân lâu tềa giặc ngã n nhin rồi lăm bắ:" Mày tưởlg chúng quanh vùng Kiê m- chúng mày anh hùng, ai Xí mà thuyết - pháp về việc chống giặc. ngờ chúng mày phải chết dần mòn bởi dân Việt- Đã lâu ngày kì ông được Nam chúog lao.» dụag võ sư cụ thầy trong Giết xong tên giặc rồi người ngựa ngáy. luy Hoàng -Nhật lau gươm tra đá tu - hần, Nourug vì sr già ây vầu muôn giếc vào vò đứng nhin sư cụ Thiệu - Chân chiến đấu quân thù. Đạo lật cấm cùng tên giặc thứ hai, tay sát nhâa, nhưng ở trong chàng vẫn sách chiếc đầu người vị sư già lúc ây đi lâu tên giặc thứ nhất. ! có một con người thú tai:

Ây là một vị lão tiên Sư cụ Thiệu-Chân vốn tráng-sỹ dang ngựa mắt cũng là một tay vũ thuật vì cánh non sông gấm cao - siêu. Thừa nhò sư vóc của tở-quốc bị ngoại đã từng phen chọc CỤ tộc đầy séo. trời khuấy nước, về sau Lúc từ giả chùa Kiềm chán cảnh đời mới nương mình nơi bóng Phật. Từ ra đi cùng Hoàng - Nhật ngày có tin Ngột - Lươlg vị sư gầy, đã không Hợp - Tuai kéo quần từ quia maig theo thanh bảo kiềm của mình lặc nước Đại-Lý sang xâm Thanh gươm Bắc Việt mà sư cụ chịu thua tên thiên thời, thanh bảo kiềm mà tuy đã nương nhờ cửa giặc đầu. Đưng kiềm của bays Piệt, cũng không bao gờ sư cụ như rông phượ g mùa loang loáng sr cụ để xa mình. trước mặt tên giặc, khiến A-di đà piệt!

Ngày cho lên giã: lúc mới đầu vằm nay, thanh bảo kiếm khinh thương vị sư già ấy lại được làm nhiệm vụ bấy giờ cũng phải lưu ý đến của một vũ khí, kèo lù từng miếng võ của nhà sư ngày sư cụ xuất gia thanh Bao nhiêu miếng hiềm kiếm búi đã vô tình độc nhà sư ấy đem ta biếu thành một đồ vật để dùng hết. Tê, giặc khách trang hong. Hôm nay tuy lợi trể vì con ngựa cao -hào kiếm mới lại được hơn, nhưng cũng không đem ra cho sư cụ sử sao mà thắng nổi được dụ g nhữn m võ tuyệt sư cụ Thiều-Chân. Thật tài với tên lùn để so là một cuộc giao chiến bất giặc khá:h! ngờ. Khi linh nhiệm vụ ra đi, lên giã: ấy có ngờ Trong khi Hoàng Nhật đầu giữa đường gặp phải chiến đầu với tên giặc khách thứ nhất thì sư cụ địch thù ghê gớm như thế.

Thiều-Chân đã rút kiếm Vừa đánh, nó vạt la hét. Sư cụ Thiều-Chân đầu với tên giặc thứ hai. cứ ung dung bo kiếm Co : ngựa của sư cụ cưỡi bé nhỏ hơn con ngựa của chiến đấu, bao nhiêu lài : trận tên giặc nên trau năng đem rồn cả vào lưỡi kiếm khiến cho lên sô gươm này, sư cụ ở vào cái thế không lợi lắm. giặc chỉ có đồ chú không Tuy vậy không phải vì thế đánh lại. Hai ngọn kiếm Thanh gươm Bắc Việt quay tít bọc lấy hai người vào trợ chiến chỉ đứng. ngắm đôi bên thi tài cao. vù -vù như gió thổi. thàp. Tên giặc Khách Tên giặc đang cùng sư đình ninh thế nào Hoàng- cụ ham đánh hồng thấy Nhật cũng xông vào đánh tên giặc kia bị Hoàng- giúp vị sư già, nay thấy Nhật ha, thì làm thần Hoàng - Nhật chỉ đứng hơi rồi loại, đường eươm mất hẳn trật-tự. Sư cụ ngoài, cũng vững tâm càng thẳng thê hơn,sát hơn đội chút, nên trận giao chiến giữa hần và coa ngựa nhỏ của mình vị sư già vảo kéo sài tới gần con ngựa to của Sư cụ Thiều-Chân thấy tên giặc, rồi hoa kiếm Hoàng-Nhật đã hạ xong nhằm ngang cổ tên piặc tên giặc thứ nhất mà chém tới.

Tên giặc phải mình vẫn còn đang phải vội vàng trấn tĩnh lại để đánh nhau với tên giặc chống đỡ với vị sư giả thứ hai một cách giai Việt- Nam. giảng, liên sốt tiết chuyện Hoàng-Nhật lúc ấy đã toàn lực vào thanh kiếm chém xong tên giặc: thứ để mong giết ngay được nhất và đứng ngắm cuộc kẻ địch, nhưng vì con chiến đầu của sư cụ với ngựa của sư giả bé nhỏ. tên giặc thứ hai nên đáng lẽ mấy lần sư Thầy vô nghệ của vị sư giả đâm trúng mặt lên giả cũng ghò ghờ, vị giặc đều bị nó tránh thiêu-niên tráng-si Việt- được cả.

Sư giả bức lắm, tự Naa ấy cũng phải khen thâm. Chàng không sông nghĩ phải chi là lúc còn Thanh gươm Bắc Việt Tê giặc đang mài giao thiếu thời, tu cái tên này liệu được mấy hơi chiến với nhà sư, không tà đương đầu được với kịp để phòng, bất thân bị nhà sư. Những mùi kiêu chiế: đầu lâu lao trúng của quả sư vun vút, sáng giữa mặt, không kịp tránh, nhoảng trước mặt giặc. người ngã nghiêng loạng Giá: đã xem chừng yếu choạng. Thế lá vừa kịp thê, khó thăng uổi được cho sư giả Thiêu - Chân nhà sư, vừa chống đỡ đâm một mũi gươm trúng vừa thờ. ngực. Tên giặc lão cảo. người rơi ngã xuống chât Hoàng-Nhật đứng ng oài ngựa. Sư giả nháy xuống thúc dục: & Sư cụ võ nghệ ngựa cắt lấy đầu lên giặc. cao siêu lắm, tèo giặc Trừ xong bại tên giặc, sư- sắp chết đến nơi rồi. » giả bảo Hoàng-Nhật: « Ta Lờ thúc dục ấy khiến phải khám xét hai tên này cho nhà sư lòng càng phấn xem trong người chúng có khởi, vô nghệ càng kỳ giảo má gì không?» diệu hơn. Tên giặc càng ngày càng luống cuống.

Hai người liền cùng nhau lầ trong người hai ên Nóng ruột, Hoàng-Nhật muốn kết liễu cuộc giao giặc, thì thấy tên thứ nhất có

mang một phong thi tranh của đôi bên, liên của Ngột-Lương-Sào Vỹ cầm cái đầu lâu tên gác gửi cho Thoáo-Dã-Thiếp- khách thù nhất ngắm đúng Mộc-Nhi. mặt tên giặc thứ bai lao tòi và bảo: « Đây cho mi Mở lá tha ra đọc xong,. món quà quý hòa! » sư già nhìn Hoàng-Nhật Thanh gươm Bắc Việt rộng các mối vắng Thao- có về lần gần. Đây là nội Giang đề triệt hết lực dung lá tâu : lượng hậu tuyển của quân Ngột-Lương-Sào-Vỹ báo Viat. tin cao Thoáo-Dã-Mộc-Nhi Sr cụ Thiệu - Chân thơ biết tin quân Nguyên đã giải nhìn Hoàng - Nhật. chiếm được Sơn-Tây và Hoàng - Nhật bảo sư cụ:

Việt-Quân đã rút về Hữu • Tuy vậy nhưng vẫn sinh Ngạn sông Hồng-Hà.Ở đây tia chắc chắn rằng trận sau một trận giao tranh ở sau cùng quân ta sẽ thắng Đông-Bộ - Đầu (1) quân và quân Mông-Cổ sẽ phải Việt-Nam phải rời bỏ thú- rút khỏi Việt-Nam. Giờ đồ Thăng Long đề kéo về đây ta hãy chiêm đoạt lấy đóng ở Thiên-Mạc, huyện đôi ngựa này và ta nên Đông-An, tỉnh Hune-Yên. vào làng trước mặt kia Ngột-Lương-Sào - Vỹ mặt gửi bớt lại một con ngựa lệnh cho Thoáo-Dã Thiếp- bắt đợc của giặc và cơn Mộc-Nhi phải chia quân lan ngựa nhỏ của hòa-thượng. (1) Ở phía đông sông Nhị-Hà, hạt Thương-Phúc bây giờ Thiệu nhi anh Kiệt A chiếm xong hai áo của chúng mấy giòng. con ngựa, đã giết chữ sau này: xong hai tên giặc, đã đọc Đây là hai tên giặc xong lò mặt lệnh của Mông-Cô cướp nước, đã Ngột-Lương - Sào - Vĩ vui bị giết chết để đền tội ác. cho Thoái-Dã-Thiê p-Mộc- Những tên giặc khác nên Nhi, đôi vị anh hùng, một coi đây làm gương nếu riả một trẻ mới cùng bản không muốn làm quý nhau đến việc gửi bớt không đầu trên đất Việt đội ngựa ở một làng trước Nam. mặt.

Hỡi dân chúng Việt- Hai người, mỗi người Nam ! Chúng ta chó nên cưỡi một con ngựa, lại sợ chúng, chúng ta phải giết theo một con cùng đồng lòng hợp sức giết nhau nhằm búống làng hết bọn chúng, như chúng trước mặt tiến tới. Trước tôi đã hạ sát hai tên này. khi rời bỏ nơi chiêm-đâu Thiều-Chân bờa thượng, với hai tên giặc, Hoàng- sư trưởng chùa Kiềm-xá Nhật còn lấy máu của chúng viết vào một mảnh và Thanh gươm Bắc-Việt Thanh gươm Bắc Việt Sư cụ Thiều-Chân đáp :

Hoàng-Nhật.

«Cuộc thăng trận của dân Việt xong mấy giòng Việt phải đợi chờ ở sức chữ ây, hai người mới ra toàn dân. Hiện nay triều đi. Sư cụ Thiều-Chân nói:

đỉnh đã thiên đô về Thiên- * Tráng-sỹ viết mấy câu Mạc, không hiểu Nguyên- đó rất phải. Thế tức là nhung Trào-quốc - Tuấn một cách kích thích lòng ái-quốc của mọi người, đã dự có mưu kế gì chưa?

--Vân - sinh clắc là và răn quân Nguyễn tặc đỡ làm càn rỡ trên cõi triều đình đã có mưu cơ Việt-Nam. »

đề đánh rồi, nhưng bồn phận của chúng tạ, mỗi Hai người dong bốn người dân nước là phải con ngựa đi, ung dung 10 gom sức mộ: đôi phần nhẹ nhôm, trong lòng vào trong công cuộc sung sướng khoan-khoái chông ngoại xâm." vì vừa làm được một việc Hai người vừa dong thách trí. ngựa vừa nói truyện Hoàng - Nhật hào hòa thâm thoát đã đến cái thượng Thiều-Chân:« Hai làng trước mặt. Hai người tên giặc khách vừa rồi, vô nghệ cũng giỏi đấy. đi vào thấy trong làng vng ngắt, không một Chúng nó quân lưỡng

bóng nười. Hai người đều như vậy không cho là quân giặc chắc là trách chúng đánh đóng đã vào cướp phá gì ở dẹp bắc ngựa tới đâu là thành công tới đó trong làng này cho nên Nhưng rồi chúng sẽ thua dân chúng sợ hãi mới ở Việt- nam.> trốn tránh đi hết. Làng Thanh gươm Bắc Việt ngỗ thật bột sức quạnh- lạ lùng khiến hai người biu. Hai người bàn nhau phải ngạc nhiên: không biết nên gửi đôi Một bọn năm sáu tên ngựa vào đầu. Bỗng vắng giặc Khách có đủ mã tấu vắng từ xa xa đưa tới tiếng song trùy đang vây đánh ồn ào. Sư cụ Thiệu- Chân mọi cậu hé con trạc 12 và Hoàng - Nhật lần đi tuổi. Cậu bé con xem tới nơi có tiếng đồ, ở mãi chùng không hiểu võ nghệ một tặn đầu lảo, gần là gì nên đánh nhau với ngôi chùa. Càng đi gần bọn Khách chỉ đánh ha tới nơi, tiếng âm ý càng đá h lịa, và những ngón rõ rệt hơn. Trong tiếng đồn của cậu phang tới đâu âm ỹ đó Hoàng - Nhật là bọn giặc: Koách phải lùi nhận thấy có tiếng lúu lô tới đó. Khí giới của cậu của giặc khách. Chàng trông mới ký lạ làm seo! bảo sư cụ Thiệu -Châu:

Đó là một con chó đá từ Quân giặc chúng ghê gớm trước vẫn sây ở bàn cạnh thật, đã lên vào tới làng chùa. Thấy bọn Tàu vây này đề quấy rối dân chúng đông quá, cậu bé bỏ chạy Nếu ở đây có tổ chức quanh gộc cây đa cô thụ dân quân có phải đã mọc ở trước chùa. Vừa đương đầu được với bọn chạy cậu vừa ngoảnh lại về giặc:, không đến nỗi làng nhằm đúng ngực một tê 1 mặc quạnh h'u thế này.» giặc Tàu ném con chó đá Thiệu-Chân Hòa-thượng trở lại. Coa chó đá tin dùng rất đầu khen phải. Hai giữa ngực tê giặc. Tên người đã dong ngựa lới giặc giày chết. Bọn giặc maoi có giặc Khách. Một sự •Tàu gầm thét lên, và lại Thanh gươm Bắc Việt xô nhau đuổi theo cậu. Cậu lại lấy con chó đá quăng chết một lên Tàu. Sư cụ chạy vòng quanh cây đa Thiệu - Chân và Hoàng- rồi cậu

lại chạy thẳng tới Nhật để ý nhìn thấy ở rùa chùa. Tới đó, cậu lấy dưới đất có ba con chó hai tay lay một con chó đã bị quăng ra đấy và có khắc bị sâu cắn xuống g bệ đèn năm sáu cái sắc giặc: dat. Sức cậu kice mạnh la thừng. Con chó đã sâu nằm chết tại đó. Thật là một thiếu - nhi anh kiệt. & hất xuống bệ đất như vậy mà cậu lay nhô bật được Sư cụ Thiệu- Chân lên. Cậu lại dùng con chó bấm Hoàng-Ngật và kì ẽ đá làm khi giới đề phảng nói : " Chẳng biết em bé nh au với hợn giặc Khách kia là con cái nhà ai mà Thấy cậu lại có khí giới ghê gớm quá, một mình trong tay, bọn giặc Tàu giảm đương đầu với một là ngừng bước đuổi thì lũ giặc khách không chút • cậu lại xông lại cùng chúng sợ hãi, lại còn giết được bốn chiến. giặc. Rõ anh mày lên dùng!

Thật là một cảnh khoái mắt cho hai vị sư già và Cậu bé con vãi làm cái cho chàng thiếu niên trò chơi rử với lũ : iắc trằng - sỹ Việt - Nam Vừa đánh cậu vừa c ay, Hai người cứ đứng rồi cậu lại lao những con chó đã đúng vào ngực nắm cậu bẻ giao phong giặc đề giết chúng. Ở hai với giặc bằng lối lạ lùug như vậy. Cừ đánh nhau bên cổng chùa chí sâu rõ một lúc lại chạy, rồi cận bốn cou chó đá. Hết lũ Sở 7 Thanh gươm Bắc Việt- chó óá ấy, cậu lẻ nhờ đến liu lô với nhau ý chừng cả những ông phổng đã bản nhan mưu kế nên sâu ở rõ. Sư rụ Thều chúng clia nheu đón ở Chân trông thấy lên râm đường cậu bẻ. Cậu bẻ khôn: a Mô Phái 1 Xin tay vác ông phảng đá 1o đức Phật tha thử cho rệu ,ân bằng mình vừa cảnh 1hò kia đã vì miốn giết 1l au với lũ fiặc vừa như piặc mà phạm đến vỹ của rồn. Cậu vẫn, chạy của người. » vòng quanh gốc cây ca cổ Lúc ã ở mẹ đầu xóm thụ kbi cậu nuốn fiết lại nhờ ra bốn lên giặc mốt lên giặc. khách. Chúng giắt leo Bấy lắm tên giặc vẫn một mụ đàn bà hực hai đinp sô riau vào vây kín mười chín ba chục tuổi lây

râu. VA bngibồng đá tay bông một đùa con câu cử la lửa bài khiến nhỏ. Bốn tên giặc sông cholon giặc phá lùi mỗi vào trợ chiến cho bọn khi cús đã tiến được giặc cũ và chùng bòi bau: tái gần. Cận lại làm rạt • Cổ bắt lấy con nhũ được chùng ra tà (ậu lại chư ấy!> chạy vùng quaih fôc rây Câu bé con luy phải da cổ thụ. Ôrg1bồng đá chiên đầu với nhiều lém ra, lại mọi tên rập người mà không chút nao tợc ngã chệt. Nhưng lần màng Cậu vhe rung vừa này bọn giặc đã chia nhau chạy quanh gốc đa cổ thụ, đón đường cu bẻ. Trong vừa dữ chùng dễ thỉnh lay không có binh khi cậu thoảng lai lạ thêm một bơi lưông cuống và lữ lên. Yê sau bọn piặc rới s. giặc tỏ , ẻ rui sườn lăm APNMES Thanhgiam Bắc Việt con bị bọn giặc dĩa đến Chúng xùm lại, dơ chững lúc trước cùng lộ về vui thanh mã lấu sáng loáng mừng khi thấy lũ giặc nhằm người cậu mà càém Cé tự nhiên bị hại. xuống túi bụi. lẽ bọa chúng làm nhiều Giữa lúc cậu bé đang điều tàn ác, nên trời bắt bội phần nguy cấp thì lạ tôi như vậy chẳng ? lũng thay, có hai tên giặc từ nhiên ngã lải ra đất.

Đâu có phải thế! Nguyên Cậu bé mừng qua, vác Hoàng - Nhật và Sư cị ngay sắc một tên làm khí Thiêu - Caân đrng ngấm giới để chống với bẹa kia cuộc chiến-đấu giữa một thiếu-nhi Việt-Nama và một Không ngà cậu bé con 12 tuổi mà hong hăn quá lu giặc mà phần, thang chúng. Bịn giặc khiếp sợ lại về phầa thiêu nhi Việt-lúu lô báo nhau rồi cầm Nam thi hai người đều lấy là n khoái trá lăm. Hai đầu chạy. Cậu bé đuổi theo. Bọn giặc mãi miết người bảo nhau đứng chờ sự kết liễu của cuộc: dụng chạy, nào ngờ từng tên võ kỳ lạ của cậu thiếu-nhi một, lần lượt cùng nhau kêu rú lện, rồi ngã lẩn Việt-Nam کیا. Lúc cò thêm xuống đất. Bọ: giặc càlg mấy tẻ: giặc, giát người thoá:

đắn bà và đứa trẻ lới, Sữ khiếp sợ, không cụ Taiều-Chân và Hoàng-đợc một tên nào, còn Nhật đã toaa sông vào aga: cậu bé thì vô cùng nhiêa, k ông niều tại sao trợ lực cậu bé, xo g hai lữ giã: lại cùng quau ngã nười bìn tán kỹ lưỡng, lại bảo nhau, cứ để cho chết như vậy. một mình cậu bé đôi phó Ngrời đàn bì bế đứa Thanh gươm Bắc Việt với bọn chúng, nếu cậu mỗi phát tēja là một tên giặc bị ngã. bé lâm nguy sẽ giúp đỡ cũng không muộn. Thây Bọn giặc đã bị giết hêt 1 đợc Cậu Sư cụ Thiều - Chân và bẻ giết dân bọn giặc hai người thâm Hoàng- Nhật mới phi ngựa phục cậu ta là gan dạ an' lại khoe ngợi cậu bè. hùng.

Hoàng - Nhật bảo: « Khá khen cho em bé anh hùng!

Cho đến khi cậu quăng Cuẳng hay đầu đuôi làm ông phổng đá chết một sao mà em lại cùng bọn tên giặc, rồi trong tay giặc kịch chiến như vậy ta không còn binh khí lại bị Cậu bề nhìn sữ cụ va bọn giặc súm vây. Thây Hoàng Nhật, rồi cậu chạm cậu ta ở tình trạng vụn rải nói.« Bạ h sư cụ và phân nguy cấp, nếu hai thua ông, tôi là người làng người có phi ngựa sông này và đây là thân mẫu lại cứu cũng không kịp, tôi, vừa nói cậu vừa chỉ Hoàng-Nhật liên rút tên người đầu bà bế đứa con lấy cung ngắm bắn bọn nhỏ mà bọn siạ: Khách khách trợ lực cho cậu dẫn tới lúc trước. Sáng thiếa - nhi Việt - Nàm. Hai ngày, có tin quân giặc kéo phát tên đầu đã kết quả đến cướp làng. Dân làng đượ : hai tên giã: và kêu bỏ nhau đi trốn hết. Mấy cho cậu bé lại dùng ngay mẹ con tôi cũng đi trốn sác giặc làm vũ khí để nhưng chúng tôi đề, ẩn phòng thân. Và khi bọ. vào trong chùa này vì mẹ giặc hoàng sợ rù nhau tôi bảo rằng là ở nơi thờ chốn chạy, thi sắt cung khật sẽ đợc bọn giặc tên, Hoàng-Nhật bắn theo, Thanh gươm Bắc Việt kiêng nề Không ngô chúng

có Trời Phật phù hộ nên chẳng kiêng nể gì cả. tôi dính chất được mảy Chúng vào lục lợi khắp thẳng, rồi bị chúng đón đầu vây đánh gần nẹu làng, không gặp ai trong chúng lay bệch dơ dáy: và thì sự cụ và ông bản tên. cứu tôi."

đột mấy ngôi nhà. Khi chúng đi qua ngôi chùa Nghe cậu bé nói. bùa này, chúng giết nhau vào thượng Thiệu-Chân bắt rập mẹ con tôi ăn ở Hoàng Nhật đều khen cậu đẳng siêu trọng Phết bé là can đảm. Hoàng- Chông lời mẹ và em tôi ra Nhật nói với mẹ cậu bé Mẹ tôi van xin chúng cũng là quân giặc đã đi khỏi, không tha. Tôi lẽo đẽo bà lại lên ôm con vào khóc lóc chạy theo, chúng trong chùa. Nêu quân giặc cũng chẳng động lòng g. lại tôi nữa Hoàng-Nhật Ghùng nhất dinh kéo mẹ và sự cụ sẽ có cách đối tôi và em tôi đi. Tức mình phở với bọn chúng. quá, tôi mới nhỏ một con Bà mẹ cậu bé mừng quá chớ đá sây ở đây ném chết một tên trong bọn giết cậu bé và bồng đứa con cũng không nhỏ vào chùa. Sự cụ chúng. Tôi ngờ tôi lại bé nổi con chó Thiệu -Chân và Hoàng- để và ném chất được một Nhật cũng đi theo. Vào đira như vậy. Bọn giặc đến chùa rồi, bà mẹ cậu găm thét lên xúm vào bé mới kể truyền là dính giết tôi. Tôi sợ quá chông bà ta họ Dã, hiện phải bé con chá đá khác đang tông quâu với trêu kháng cự với bọn ấy. Chắc dính. Và cậu bé con dẫn Thanh gươm Bắc Việt . giết giặc lết là Dã-Tượng trú lại lảnh ấy vài hôm để Sai sinh Dã-Tượng, bà la cao động lnh. Nếu q.ăn ăn mộng thấy thần chân giặc kéo tới báo thù thì đưa một vị lực sĩ xuống hai người sẽ lo việc đôi đầu thai và bảo đấy là puó, còu uếu dân làng trở một vị võ tướng của Việt về thì hai người sẽ liên lạc để bin việc lập xã quân Nam sau này. (Dã-Tượng về sau là nột để bảo vệ lấy làng khi quân giặc tới cướp bóc vị tướng giỏi của Huỷng- Nhân thể Hoàng-Nhật: ngô đạo vương, Trấn-quốc- ý với

bà mẹ Dã-Trượng Tuần, lập được nhiều kỳ là xin truyền võ thuật cho công khi quân Mông-Có cậu bé. Di mẫu mừng lắm sang xâm chiếm nước Thế là trong mấy bữa Việt- Van lần thứ hai. Các Hoàng-Vhuật trú tại làng đó bạn muốn biết rõ những Hoàng Nhật đã truyền cha trảo Cươg dương, trại Đà - Tượng natag món Vàn-Đồn trận Tân-kết và quyền thuật và cá h sử trận Bạ:1-Đằng mà quầa dụng khí giới.

Việt-nam đã đại tướng Sư cụ Thiệu - Giâu và r quần Mông-Gò, xia đón xem tập Chỉ Ngang Ngọn Hoàng-V ật lai thu thấp Giáo, cùng một tác giả sẽ những sắc giặc đem chén xuất bả. Trong đó sẽ còn đầu lâu thì đen bêm nó rõ đũa tai nắng của và có đề mây bằng chữ Di-lợng, Yit kêu vãn để kích thích lòng dảo.

Hôm. sau, dâu làng đã đà dần kéo nau về. Họ Hoàng - Nhật bản cử le sr cụ Thiệu - Châi, tạm thấy đầu lữ giặc kiách Thanh gươm Bắc Việt Khi Hoàng-nhật liên lạc bị bêu ngay ở đầu làng với các bồ lão bản truyện thì họ lầy làm ngạc nhiên lập một toán xã quân lắm. Họ cho là có thiên thần đến như đã lập ở Thao-Giang giáp làng họ và ở Kiềm-Xá thì các bồ giết giặc. Đến khi họ gặp lão hưởng ứng ngay. Bao Hoàng - Nhật và sư cụ nhiều tráng đinh thanh- Thiên-Chân, họ mới rõ niêa được triệu lập và họ người giết giặc chính là cậu bé Dã-lợng đã can thành lập một toán xã quân đằm một minh đương đầu một cách dễ dàng. Gương anh dũng của Dã-tưngng với cả bọn giặc, về sau mới được Hoàng - Nhật được nêu ra. Hoàng-Nhật và sư cụ Thiệu - Châi ở trợ piúp mây mùi tên. nán lại đẩy ít ngày đề Việc . giết giặc đó đã luyện cho toán dân quân. làm cho dân trí phần- khởi và trở nêa hăng-hái mới thành lập.

Quán Đợi - Chờ IẤP ngay bên đường cù hện nhau đến quán đợi chờ. Ở đây sáng sảng thiên-ly, một quán họ chung tiền ; ở đây chiều nước lợ lá dựng lên. chiều họ chìa lái. Bà cụ Trước thời loạp lạc quán chủ quán luôn luôn vui nước này cũng như lẳm về mời khách bằng ăn nghìn quán nước khác là trầu uống nước. Nước trẻ chỗ nghi ngơi của khách xanh bà nấu bằng trẻ lữ bộ hành. Trước kia chủ Thao-Giang mang tới nên quán là một bà lão già. thơm và vàng rước, trông Mỗi khi có khách vào uống rất ngon lành. Bánh tẻ, nước ăn quả bà lại niền bánh trưng bà gói đầy mở hỏi han ân cần về công tay bơn các quán khác, việc của khách. Quán nước lại nhiều nhân, lên bọn Bao giờ cùng đông. Và lái buồn thường hay dền đây mới mua quà về cho những bạn bằng đi chợ phường hồ-bẹn nhau đợi con. Trầu thì bà cụ tēm chờ ở quán đó đề cùng đi bằng trầu không quế, vừa cay vừa thơm. Nói tắt lại hoặc cùng về. Do đó Quán-Đợi-Chờ thành tên, là quán Đợi-Chờ bao giờ Các người đi buôn bán cũng đông khá:h.

Thanh giam Bắc Việt Rải quân Mông-Cổ kéo khoan hòa ung - dung, ngôa ngữ thì dụ-dàag lễ tới. Quân Triều đình thua độ. Mất thiếu-nữ sáng như chạy rút lui Dào chúng sao ; má thiếu hây hây các vùng, quanh nơi chiến naur đóa bồng buôi sớm.

địa cũng puài bó chạy, chờ Khách hàng vào, nàng chấy kii quai giặc đã tươi cười chào đón. Vài qua mới giim rú noau người khách cù của quán về. Quán Đợi, Ghờ cũng Đợi-Chờ tuây tuiếu tử bởi trở nêi hoang vắng. Bà dên bà cụ chủ quán cù cụ chủ quán chạy đi, thì nàng trà lời: « Mẹ có lẽ đã triệt mình trong già cháu bây giờ mệt, nên cưa loạp lạc, nên khôg để cháu dọn hàng thay » thầy trở về, hoặc giá đã trở về nhưng còn Thây năng trả lời như sợ giặ:

quấy nhiễu không vậy, người ta coo nàng giám dọn hàng như trước là con vợ lê bà cụ chú bỏ Quán Đợi-Chờ bị quán. Có người nhân không trong ít lâu, rồi hậu, thấy giữa buổi loạn nhiêi một hôm bỗng ly mà nàg giám dọn số một cò thiêi nữ tuổi bàng ngay ở con đường trạc mười tám đôi mươi giã: bay qua lại, báo đến dọn ngôi hàng nước nàng: «Gặc gã thế nầy ở đây. Thiêu nữ tròng rất mà cô giám dọn hàng ở sinh trời lại có vẻ lạnh đây à ? Đín chúng tôi ở lại. Mệng thiêu-nữ cười trong làng cà a p lái chạy nhr hoa thắm, giọng xa thính thoảng mới vê; triêu-vũ nói như chim cữa là cô lại ở ngay đây.» thì khuyên, cử - động Thiêu nữ đáp, < Thội Thanh gươm Bắc Việt thi ông bà tiub, túng thì Mỗikhi một tên giã: rõ phải liêu, có dọn bàng vào quán nước của nàng nguy biểm thế này mới là nàng cười cười nói nói, mắt liệc đưa, khiến kiểm án được.> cho giặc phải say mê.

Thấy thiêu nữ nói vậy, dân Thính thoảng người ta cũng không lưu ý hỏi nữa. Rồi có hôm quanh đây lại thấy mệc vài người thanh niên có người bắt gặp thiêu Việt-nam lai tới. Tầuờng nữ ăa vận quân áo Mông thường thì chi vào lúc Cổ và tiếp bọn giặc vào sâm sâm tối nàng mới troag quán. Thường thường người ta thấy giã: hay tiếp bon thanh niên vào trong quán rồi ở Việt-nam. Bọn này cũng ở luôn đây, không thấy đi lại đêm, và đến sáng bôm ra. Người ta đoán chắc sau không ai còn thây quân giã: ra đi lúc đêm những bóng người ấy dêu. hôm sau khi đã cùng Có người biểu kỳ muốn rình đề biết xem nàng thiêu nữ làm những điều tiếp những bọn khách bất chính, Người ta thì thăm nghi ngờ thiêu sử. Mông-Cổ và Việt-Nam ây Những lời dị nghet như thế nào, thì một đêm người ta thấy những nàng biết. Mặc những lời người thanh niên Vêi- 01g tiếng ve, nói cạnh nam vừa tới lúc ban chiều nói khoe, nói

x& nói gần, ra đảo sỏi gì ở bãi nàg thảo-nhiên không chút bận lòng. Nàng vẫn đặng sau quần nước Xong. người ta biết vậy, rồi tiếp giặc và nàng nói tiếng Mông-Cồ rất thạo. người ta cũng thôi đi Thanh guem Bắc Việt vì chẳng ai bơi đầu trong nhin hai người khách lại buổi loạn lạc, thân mình một cách soi mói. giữ còn chưa xong, lại Hai người khách lạ. của buộc ngựa trước cửa đi tìm biết truyện người khác để làm sĩ, quân rồi cũng nhau brồc nhất là khi người khác đó vào. lại hay giao dịch với giặc.

Cô hàng nhanh nhẩu Bời thễ nên cô thiêu-nữ mời:« Mời nhà chùa và ông ây vẫn bản bàng cho dân vào quần nghi chân sỏi chừng, vẫn tiếp riặc Mông- nước!»

Cổ vãng lai và vẫn tiếp Sư cụ và thanh niên những người khách Việt- cùng nhau vào ngôi ở đầu nam thương lui tới lúc ghê. Mây người ngôi ở chiều dề sáng hôm sau đây trước, thầy cô hằng đã biến mặt. có khách lạ, rú nhau đứng Hòm ây lại có hai người giậy. Cô hàng nhìn thiếu khách lạ tới quán Đợi- niên mỉm cười đưa mắt.

Chờ. Bữa đó cô thiến-nữ Thiếu niên cũng cười lại ăn vận lôi Việt-nam trông và đang ngắm nghĩa thiếu rõ là nền nã. Hai người nữ một cách say mê. Sư cụ khách lạ đó là một nhà ngôi cạnh lằm bằma Mồ 3ư và một thiếu niên anh Phật», và su cụ bưng bát người cười mỗi nước chè tươi uông một một coa ngựa to lớn, hơi. trông rất oai phong lằm Quần nước bây giờ chỉ liệt. Lúc ây trong quán còn lại có hai người khách đang có mây người dân lạ ấy. Cô hằng nước bảo. guê ngôi uống nước. Họ Thanh guom Bắc Việt hai người: « Mời nhà chùa Xuất giọc đường vãng tanh và ông giắt ngựa vào và những hàng quần thỉnh trong sân, tôi sẽ có câu thoảng hai

người gặp ở giữa đường thì đều bỏ truyện hay lắm!» không cả. Mãi về sau mới Sư cụ Thiệu-Chân và gặp một người nhà quê.

Hoàng-Nhật, vi hai người Hỏi thăm đến quán Đợi- khách la ây chính là sư cụ đó chi Chờ thì người Thiệu-Chân và Hoàng-Nhật đường đến đúng nơi cùng nhau giắt ngựa cột quán đó. vào trong sâ. Xong rồi Hoàng-Nhật tgôi rước thiế-nữ mời hai người rửa mặt bòa thượng Thiệu mặt cho ráo mồ hôi và Chân, nhưng chính hồn đưa hai người vào một gian buồng mát mời hai chàng đang mơ mộng người ngồi chơi. Nàng lại bên cô thiếu-nữ tuyệt vời.

Khi nàng ăn vận theo lối ra bán hàng như thường.

Mông-Cổ đã sinh đẹp, Tại sao sư cụ Thiệu- bây giờ rằng vận quốc Chân và Hoàng-Nhật lại phục trông lại cang tới đó ? Nguyễn sau khi thành lập dân quân ở nhan sắc hơn khiến cho làng Dã-Tượng và huấn chàng thiếu niên vô-sỹ như đại như ngậy. Lòng luyện cho bọn dẫu quân trong ít bữa, hai người chẳng bâng khuâng ước ao một ngày gần đây, để lại lạng Dã-Tượng con giặc tan nước trở lại ngựa nhỏ, và tặng viên chỉ buy xã quân bơi đó thái bình, chàng được một con ngựa to, rồi ÷ ùng cùng ai tính truyện bách nhau đi tìm/quán Đợi-Chờ niên giai lão thì lòng Thanh gươm Bắc Việt chàng xung xướng biết thẻ chứa họn giặc ở trong nhà như vậy được.Chẳng bao nhiêu. mím môi, mím lợi, rắm Ho Sự rụ Thiệu-Chân hút tay bực dọc. Chàng muốn điếu thuốc: lão. Sư Cụ thờ nhầy số ngay sang bên hơi thuốc nhẹ nhàng và buồng ây đề cùng bọn từ từ nhi: loàng-vhật giắt đo sử. Bọa giặc lúc thi sư cụ bết Hoà g -Nuật ấy đang mãi mê với kray đang thả hồn theo mộng.

đền và cô chủ quán Lúc ấy, sư cụ đề ý ở nê không lưu gì đền hên cạnh. Nhưng sau mấy gian phòng bê cạnh có tiếng lú ló. Sư cụ nhìn câu nói của cô chủ quán qua khe cửa thì thấy mây chúng đều quay đầu sang mé vách giáp gian tên giặc k á h đang nằm anh một chiếc: khay đèn buồng Hoane- Nhật và sư cụ Thêu - Châ. Một tên ngã nghiêng ni truyệt. giặc ra ghé com qua khe Cô chủ quá bực vào vách. Triều - Cân hòa nói lú ló mấy câu với thượng và Hoàng - Nhật lã giặc khách. Bọn giặc khách ra về hi bà vui phải làm ra bộ như không mừng lẫn. Sr cụ vằm cho đấy đền chúng.

Hoàng-Nhật rồ. Hoàng Một lá! sau, cô chủ quán Nhật ghé nhìn sang thấy Nàng bảo: bróc vào. mọi tên giặc khách đang « Chẳng mấy k i hai quý cười nói với giai nhân khách lại tới đây. Chiều thì chàng lấy làm cảm hôm nay xiu mời các quý tức lắm. Chàng không koách chứng kiến naột hiểu tại sao, nàng lại có việc lạ lùng-
• Thanh gươm Bắc Việt Nói xong, ràng đi ra. Nhật thấy trong người, khó Sư cụ Thiêu - Chân và chịu bần khoăn. Chàng Hoàng-Nhật không hiểu không muốn nàng cười ý nàng định nói gì, nhưng nói suồng sã như vậy với trong thâm lâm Hoàng- bọn giặc. Một lâm trạng Nhật thì chàng tin chắc kỳ lạ này ở trong người rằng việc lạ lùng nói đó chàng. không có hại gì cho chàng Lúc bây giờ trời đã lối và cho sư cụ. Chàng mong hẩn. Một lên người thà muôn được cùng thiêu- bùng vào phòng hai người nữ tiếp chuyện nhưng chờ một mâm cơm trông rất cho đến chiều cũng không ngon lành sạch sẽ. Thiếu thấy nàng vào. nữ lúc ấy cũng lướt qua Buổi chiều, vào khoảng sang mới: « Cơm rau rửa giờ thân, thiếu-hử bùng mời hai quý khách sơ vào cho bọn gác khách tạm, xong tiện nữ sẽ có một mâm rượu thật là việc muôn nhờ hai vị.x thịnh soạn. Nàng lú ló Nàng vừa nói vừa đưa mời chúng sơ, và năng mắt nhìn Hoàng-

Nhật một đứng tiếp rượu chúng. cách say đắm. Nàng lại Nặng cười nói lời là, khiến nói riêng với Hoàng-Nhật:: cho bọ khách ăn uống « Tôi đợi trắng sỷ đã hai một cách rất thỏa thuê mười hôm nay. Tôi đã sung sướng. Bữa rượu đình nich là trắng-sỷ kéo dài từ cuối giờ Thân không tới.» sang giữa giờ Tuâ. Nhìn qua khe cửa thấy điệu bộ Hoàng- Nhật đáp lời :

« Ôn sâu của cô-nương. của cô chủ quáo, Hoang- Thanh gương Bắc Việt tôi ghi lòng tạc dạ. Tôi xong bọn giặc. Bên này còn cân tim đến trước là hai người cũng đã ăn đà tạ ơn cô nương, sau xong bữa cơm. Lúc ấy cô là để bàn lo việc chung chủ quin lại bước vào, hai chữ. » tay cầm hai chiếc Cô thiếu-nữ lại bỏ đi cuố: và bảo hai người:

«Chẳng mấy khi quý ra. Ở phòng bêa, bọn khách qua đây, xin phiền giặc khách giáng chừng quý khách mỗi vị một tay». no say cả. Chúng năm Nói xong nàng đưa cườ lẫn cả ra ngủ một cáca mỗi người mộ: chiếc cuốc rất say. Tất cá có năa và nang dĩa hai người ra tên. Trong lúc: đang ăn bãi đất đã g sau quán. ông, sư - cụ và Hoàng - Đêm hôm không trăng Nhật nghe thầy tiếng không sao. Trời tồ mờ mờ. buynh huych ở phòng Bấu bề vắng lặng như tờ, bên. Ghé nhìn qua khe sự vắng lặng của thời vách hai người thấy cô buổi loau-ly ở một nơi thiêu nữ một mình đang quân giặc hay lui tới. loay hoay trói hết cả bọn giặc say. Chúng say quá Cô thiếu nữ cắt nghĩa nên bị cô thiêu nữ trói cho hai người rõ là nàng chặt cả chũa tay lại mà muốn nhờ hai người đào chẳng đứa nào biết gì. bộ chiếc huyết đề chôn Hoàng - Nhật nhìn sư cụ năm tên giặc tàu. Nàng mim cười. S cụ nhìn nói là mọi khi, thường Hoàng-Nhật gặt đầu khoái thườ g vãi có những trá. . thanh niên ở các nơi nằng Cô

chủ quán đã trối hết hò tới, trước là đề Thanh gươm Bắc Việt Dậy một kế hoạch Đợi-Chờ năng cho biết tia tức nàng ngày phản công của triều lượm được của lũ giặc,sau dish.» là đề cho nàng rõ tin về Nàng thật là một nữ phía triều đình, và sau anh-kiệt. Một thiếu nữ nữa là nếu có giặc vào nhau sắc như thế, một quín nàng, nàng đánh lửa thiếu nữ trẻ tuổi như vậy chúng như hôm nay và ngờ đâu năng giảm làm nàug nhờ họ công việ: mà những việc láo bạo mà nàng đang nhờ hai người. ngay đến những bọ thiêu Nàng bảo: niêa nam-tử cũng lt kẻ đã « Đấy quán Đợi-Chờ có giám nhúng lay vào mọi nghĩa nàu vậy đây. Ngày cách binh thảo như càoog• xưa thì bọn lái buôn họ Họ loay hoay ba người đợi chờ nhau ở đây để cùng nhau đảo nuyệt và họ chung vôi, để chia lãi. lần lượt khiêng năm tận Ngày nay, tôi đợi chờ bọn giặc chôn cả Cô thiếu nữ giặc khách tới để mời bảo:cTôi đã cho chúng chúng xuống thăm Diêm-nó uống thuốc: mê. Ta cứ phù, cũng như tôi đợi chờ chọn chúng thê này đỡ các quý khách đến đề biết có dấu vôi." rõ tia tức và để cùng tính Câu nói lịch sử của thái sư Trần - thù - Độ Có nhiều nữ lyên sáu bap gười tại tự cảmn thấy. khi đã vùi sâu sắc hợp cả tính tình nhau năm tân giặc Mông-cổ, mời nữa. hai vị quý khách vào trong Thiên-Chân hòa thượng nhà đề cùng nhau bàn và Hoàng-Nhật, ngay tự tình truyện lập dân quân hôm sau, theo lời chỉ dẫn ở khắp nơi để giết giặc. của thiêu-sử, đi bắt liên lạc với những người cũng Câu truyện thật là lâm đầu ý hợp giữa ba người. có ý muốn tô chức xã Đồng tâm đồng tri, cùng quân tại các làng. Đến một mục đích theo đuổi, đâu họ hợp lập thành đó. tới họ cùng nhau làm rầm truyện trò xuất cêm bầy Họ đúc khi gói muu rày, đặt ra kế hoạch lộ sấm cung tên. Trong khác. Câu truyện lại càng vòng it ngày mà xuất thêm đăm thắm hơn vì một vùng từ Vân-Xa (ngày giữa

Hoàng-Nhật và cô nay thuộc tỉnh Sơn-lâm, thiếu-nữ đó, ngoài mục bên hữu ngạn sông Thao).

địch chung đã hợp nhau trở lên, làng sào cũng Thanh gươm Bắc Việt không tới thì việc bành tới trước toán quân giặc quân cũng không ngừng khêu chiến.

Quốc. Hoàng - Nhật cứ Bọn giặc đang kéo quân phái cất đặt al đi phận đi bỗng thấy một rệu bé sự người ấy, rồi theo con cưỡi ngựa cản đường mệnh lệnh cùng tảo công thì chúng tre giận lắm. vào trại giặc.

Thofn-Dã Thiếp-Mộc-Nhi Đty nói về sự cụ Thiệu sai lý tướng là Nhã-Lý Ghân vì Dã-Tượng dẫn ba Thác-Viên ra để giết Dã- Tượng. trăm xã quần đi đón đường quân của Thoát- Nhã-Lý Thác-Viên pho Dã-Thiếp Mộc-Nhi. Đi ước ngựa sông hồ Dã.Tượng: mười dặm đường thì gặp &Con lợn con này có toán quân của Thiếp-Mộc-khôn hồn thì đẹp đường Nhí từ Thao-Giang kéo về. cho đại quân của Thoát Sư cụ Thiên-Chấn dẫn Dã tướng quân Ai, kéo ta thành trận thế rồi bảo Dã bắt được ta mọi can nhảm rượu bây giờ..

Trọng:" Bây giờ em có muốn xiết tướng Tàu, thị - Dã Tượng cười ha ha, em ra đón đánh toán quân múa gươm đánh Nhã-Lý này.»

Thác-Viên. Dã-Tượng từ Dã-Tượng tỏ về thích khi được Hoàng - Nhật trí lắm. Cậu cười con truền cho võ nghệ, báng ngựa Việt-Nam của sư cụ ngày vẫn chăm chỉ luyện tưng cậu ngày trước, tay tập nên đường gươm của cầm một thanh kiếm sông cậu linh lợi lạ thường.

Thanh gươm Bắc Việt Nhã-Lý, Thác-Viên đôi đánh bảo thủ cho hai địch với Dã-Tượng chưa tướng đồng tuổi bắn vậy đây mười hợp đã

thấy quâu tới vây lấy Đá-tượng chân tay bún rườ, mờ.

Bèo Việt quần sư cụ hôi đim đĩa, đao pháp Thiệu Châu tẩy T. oan-xem chừng rồi loạo, Thoán Dã vẫy Nguyên quâu ra Đà Thiếp - Mộc-Nhi đứng vây Da-lượng thì sư cụ áp trận, thấy vây lên cũng hô cho toán xã quân sai em Nhà-lý Thác-Viên của mình tiến và bắn là Nhà - lý Thắc - Điều tên ra như ma. ra chợ lực cho anh. Một mình Đà-Tượng địch với Thoán Dã Thệp -Mộc hai tướng Tàu mà cậu Noi không ngo có phục không bề nao-núng. Cậu quâu Việt-Nam, nay thấy múa ut tanh tươm rồi vây cũng toảng sợ. Và đâm chết Thác - Điện. bọ quân Nguyên nghi Thác - Viên tuây em bị lại những trận ở Thao- chết lưỡng cuộng cũng Giang, Việt quân chỉ có bị Đà-Tượng chém mọi, mấy cuọc người mà cũng nhát ngang lưng ngã lăn giết bằg mây trăm quân xuống ngựa chết nột. giặc, càng sợ hơn, trùng trườ kuông giám tiếu.

Quân Mông - Cô thấy một cậu bé Việt - Nam Việt quân băng hái sô giết một lúc chết luôn ra, mỗi puát tên là một hai tướng của mình thì quân giặc bị giếu hoặc bị chúng hoảng sợ. Thoán- thương.

Dã Thiệp - mộc-Nhi thấy Thoán-Dã Thiệp - Mộc- vây vộ phi ngựa ra Thanh gươm Bắc Việt Nhi chữa biết tính thê mệnh cùng Hoàng-Nhật. nào, tiến quân hay rút lui Ở Quý Hòa, giữa lúc ấy sư cụ Thiệu-Chân thì Việt quần cũng đang bòn cười con nư 0 ở một chiến với quâu Nguyên bụi bên đường nhảy vút rất kịch liệt. Quân Nguyên ra như một vị phật sông. của Ngột Lương-Hợp-Thai Thiếp - Mệ - Nhí lưỡng chống cự rất hăng và dân cuống không "kịp giao vắn quần Việ-Nam cũng chiến đã bị sr cụ đâm cùng nhau lăn xá vào trại một mỗi gươm trúng giặc, chất nười nằ ngực nỏ xuống chất ở nười khác tiếu lên, al dưới chân ngựa. Sữ cụ nấy đèn muôn

giết được nháy xuống rất lầy thủ giặc rũ không may bị thiệt cấp treo ở cổ ngựa. mạng cũng cam lòng.

Quần Nguyên thấy chủ ở phía trước trại giặc, tưởng bị chât thì luông cy Vũ-Phong đang giao cuống sơ hãi, thi nhau chạy chiến cùng một đại tướng trốn. Sự cu Thiều Chân. giặc là Đ8-Lộ-Bạt. Cụ Vũ Để-Tượng, và ba trăm xã Phong, tuổi đã cao nên quần hồ nhau đuổi theo đường vô tuy có linh siết quân giặc: không biết lợi cũng không bạ được bao nhiêu mà kể.

Đồ-lộ - Bạt. Đồ - lộ - Pạt là một tướng giỏi của Đánh tan đàm quân của Thoán-Đ1-Thiếp-Mộc-Nhì, Ngộ:-Lương Hợp-Thai. Hai sr cụ Thiều-Chân và Dã- tay sử dục dồi song truy Tượng lại lại kéo nhan như thần xuất quy nhập. về Qáy - Hòa đề phục Cụ Vũ-Phong luống cuống Thanh gươm Bắc Việt vì tự biết sức mình khó bết ra sử dụng. Đến jòng thẳng nói được lên ngoài ba chục hợp không tướng gác ấy. Hoàng-Côn • ai bạ dồi ai. Đương gươm của roàng Nhật lêu lên lúc ấy đang giao chiến cùng Ngột-Lương H.P. xuống xuống thư chớp Thai. Hoàng Nuật đứng nhoáng thì đường truy chỉ huy toáu quân thao của Đồ - lộ-Bạt cũng vèo Giang sông vào tại giặc vèo như vũ niư bão.

Cụ Vũ-Phong danb nhau Trong lúc ấy thì Hoàng với Đồ-lộ-Bạc được hơn Cóa giao chiến với Ngột- mười hợp thi thấy bị mật, mô hôi đầm đĩa và thớ Lương Hợp-thai cũng bùng hộc, Đồ-ộ-Bạt g'áng kuông puau thẳng p.ụ.

Hêng uò rêu của quân si bết sức mạnh cây truy hai bêu vang động một khu. vào đầu cụ Vũ Puong, Cụ Vá Phong đỡ gạt không Ngột Lương Hợp-Thai nổi liêu bị vỡ óc chết ngày vừa giao cui, vừa

mong tại trận. Hoàng•Nhật vừa quân của Tuoán Dã 1hiệp đi tới đó thấy vậy cả gập mộ -Nhi tới cứu ứng. Có múa gươm sông vào quát ngờ đầu 1hiệp-Mộc-Nhi cả Đồ-1ộ-Bạt: « Quân giặc bị đầu treo cò ngựa và cả chó cạy tãi. Ta thề giết toan quân đã lan rã chạy người để bảo thú cho cụ trốn như chuội bởi bọn Vũ Phong:» xã quân của sư cụ Thiêu Đế-lộ- Bạt đón đánh Hoàng Chân rồi.

Nhật. Hai bên đánh nhau Quân đôi bên giáp chiến rất hàng. Những đường thật là kịch liệt. Một bên võ tịnh thực được mang Thanh gươm Bắc Việt cố đánh lay được, một Hoing Côi bỗng tấy sr bên cố giữ lay số ug, chẳng cụ Thiêu Chân phi ngựa tới, dưới cổ ngựa lúng bên nào chịu nhường lẳng vài đầu lâu của bãi nà. Khea cho quần Mông-Cổ cung ghê gồm ! Troin-Dã Thiệp Mộc-Nhi.

Đã thất trận như vậy mà Hợp-Thai thấy vậy mới bhọ không nán lòng, không hiểu toán quân kia đã bị tan rã. Y bết hi vọng chờ thời trí. Họ vẫn chống giữ đợi viện binh, Y vừa với Việt quân một sách đánh vừa gọi Đồ-1ộ-Bạt bảo nên rút lui, kéo bị bao vây Cuộc chiến đấu đang thì không đường tở. gay-go thì toán xã quân Đồ- ộ-Bạt đang gắng của sư cụ Thiêu Chân tới. sử; để chống cở cùng Sư cụ và Dâ-Tượng chia Loàng Nuộc nghe Ngộ. quân làm đôi: một nửa Lương Hợp-luài nói vậy, sheo sư cý sông vào tiền hơn tàu bấ. định, boàng trại, một lửa theo Dã sự bị ngay Hoàng Nuật Tượng sông vào bậu trại. chém sạt một mảug Lại thêm ba trăm quân kêu một ây hùng hổ sông tới trại đầu, cui kịp giặc giết hại. Quân giặc tiêng " ốt,» rồi ngã lẩn chệt ogay vẫn không kinh khùng, xuống ngựa Tại trận. vẫn chống giữ một cách xứng đáng của một đạo Thây Đồ-lộ-Bạt lữ trận quân anh-dũng.

Hợp-1 hai còng kinh hoảog Ngột-Lrong Hợp-Thai lên chém bậy một dao, đậpg chiến với rồi tháo chạy và ra lệnh giao Thanh gươm Bắc Việt cho quân sỹ rút lui. Vừa Bọn Việt quân vừa chém lúc ấy, ở giêa trại Nguyên giết quân giặc vừa vang phát hỏa. Lửa bốc cao cao những câu bát anh. ngựa neụt, sảng rục một dững của giông nòi : góc trời, khiến cho quầa « Việt - Nam là của tướng Mô g-Có còng bôi người Nam, nổi không biết chạy ngà " Người Nam thề giết nào. Lòng dân quân Việt- ngoại-xâm đến cùng.

Nam còng phân chân, Họ • Mải gươm uốn lại còng hăng hái giết giêc. cảnh cung, Quân giặc thâm chêt ngôn " Hôi quân cướp nước ngang, mau cháy tran chó mong đường về. hòa. Việt quân được đầm chém gống tay, bỏ « Giữ Đường, chống những lúc tập tành gian Tống xưa kia, khô. Khấp lỗ phía những < Tắm gương anh-dững nron cỡ vàng thêu sấu ghi bia muôn đời. chữ tỏ: « Giết giặc mạnh, báo ơn Vua» phấp phới • Ngoại-xâm quyết giết ai oi !» trông thật oai hùng. thái bình Thiên hạ Nên người gêu khấp mọi TAM năm sau 1 người gần xa.

Trước là yêu mẹ gêu Ai có qua Thao-Giang sẽ cha, được nghe truyện một cổ Có, gị, chú, bác ông bà sinh đồ giấy trẻ. Cô đồ anh em.

đẹp lắm, tời trạc bai Sau ra hàng xóm bốn mươi năm, bai mươi sáu. bên, Cô giấy trẻ vì cô muốn tự Người làng người nước giấy lấy đứa con trai của chẳng quên người nào. cô khi ấy lên bảy. Các trẻ Lòng tôi hằng vẫn em đi học rất mến cô, và ước đo, đứa nào về nhà cũng khoe Ở sao cho trọn mọi điều cùng cha mẹ là được cô yêu đương.

đô yêu quý lắm. Những Nhiều điều phù lấy giá bài cô đồ giấy các trẻ, ngoài sách Tứ-Thư, Ngũ- gương, Người trong một nước Kinh, lại là những bài ca phải thương nhau cùng, đầy lòng ái - quốc, hoặc niêm đầy về nhân quần:

Tôi tới cô đồ ngồi nhìn con học một cách say để nên Tôi đi học sura ! người Thanh gương Bắc Việt Cô đồ đó nào phải là ai lộn xông vào cùng chúng xa lạ! Ấy cuỉnh là cô được. thiếu-nữ ở quáu Đới-Cử.

Khi tới Quý-Hòa, chúh Gách năm đây tám cô là người puóng hòa một tay cô đã giết biết bao đốt trại giặc irong koi là quân Mong-Có, và ở trận giặc cùng dân quân giao Quý-Hòa, chính cô là cuện. người đã phóng hòa đốt trại giặc.

Trận Quý-Hòa, dân quân đạt tuấg, tui Hoàng-nhật • Nguyên lúc sư cụ Thiêu Kười lạt gap co sueu-uĩ.

Chân và Hoàng-Nhậ, đi Cau la nhiệm vụ đã xoog, khởi, kè đi Kiêu-Xá, người vì quân giặc đã phải gấp về Thao-G.aug đã đem dân quân tới tụ tập ở Quý- gấp rús lui ra ngoài bên giui Việu Nam, kéo nnau Hòa thì cô tuiếu-nữ kỳ lạ vệ ước Đại Lý, co tuiêu ấy lại ăn vận Mô.g-Cổ nữ bèn Lói rô minh là ai phụ:. Kui giặc di qua, cà với Hoang- Nuật cũng như chạy theo cũng như liếm vui tất cả các thú lĩnh dân nghìn thiếu-phụ Mông-Cờ koác mà quân giặc đã guâu, trước kai chia tay mang theo để định sinh cơ môi người môi ngả. lập nghiệp ngay ở đất Việt Cô là cháu năm đời Nam, nếu quân giặ: thòg quan Phụ-Chính Tô Hiên tính xung br côi nước này.

Thành nhà Lý tên gọi là Nào uồ, bị thua ở Đông- Tô.Ngọc-Bội, Vòn là g òog Bộ-Đầu, chúng lách thếch *éo nhau chạy. Vì vậy mà giới

trung thành, luấy sáo cô chủ quán Đợi-Chờ đã giặc giày Thanh gươm Bắc Việt non sông nước, Việt, quân, thôn-quân giết giặc.

Sau trạo Quý-Hòa Hoàng cô liều bỏ nhà ra đi để tìm cách giết giặc. Cô lên Nhật đem rở tấm• chân tình hoài vọng của mình quán Đợi-Cuờ, gặp giặc ngò cùng cô. Thuyền quyền cô lơ lả để học trềng nói gập được anh hùng, đổi của chúng, Với sự quyết mắt cùng liều đôi long tâm, chẳng mấy ngày, Thiếu - nữ cùng ua. những tiếng touồng dùng và đôi bên thuận tình của gic có thông thạo cùng nhau sâu cuối để bắt. Rồi một hôm, một cùng nhau tận hưởng liên-lạc nữ thông-lín-viên cảnh thiên hạ thái bình• của gác qua đó, cô mời Từ khi đôi bêu lây nhau vào ngai ngời, rồi cô gót hàng ngày Hoàng - Nhật chệt đo, t lấy bộ quần áo, Biết vẫn luyện tập lại kiếm cung quân giặc đóng ở Thao- đề ầu lại một thời oanh Giang, cô liều lên xem vân vân 16. mòng thì vừa hay cứu Sư cụ Thiều-Chân sau được Hoàng-Nhật, Lòng cô khi giặc tan lại về tu ở cũng rung động về tài anh chùa Kê. Xá. Cậu bé dũng của chàng tráng-sỹ Dã Tượng. được nguyên Việt-Nam ấy, nhưng quốc hung Trần-quốc - Tuân gia hữu sự, cô đầu giám ở trong biết đến dùng nghỉ đến truyện riêng. Cô quân. Hoàng - Còn lại về bên Hoàng-Nhật: đến quán Thao-Giang, lập gia đình Đợi-Chờ để cùng cô gây sống bên cạnh mẹ và anh. dựng lấy những toán xã HET Mục lục Số Trang Cha trung con hiếu Giết giặc tế cha Họp thôn quân giữ giặc -Một trận so gươm • Những hình phạt của giặc Mông-Cô Canh khuya bóa hiển Vó ngựa thanh gươm Câu chuyện của Sư cụ Thiều-Chân Một già, một trẻ. .

Giết giặc đoạt ngựa Thiếu - nhi anh kiệt .

Quán Đợi - Chờ Câu nói liệb-sử, của Thái-su Trần-thủ-Độ.

Việt quân toàn thắng.

Dân quân đánh trận Quý-Hòa Thiên hạ thái bình Mục lục
TYTCHINE Vân dên NAM BAC CAO-LY của VIỆT-TỪNG Các bạn
muốn hiểu rõ tình hình nước Cao-Ly, muốn biết chiến tranh thứ
ba đã xảy ra chưa, và vấn đề Cao Ly sẽ đưa thế-giới tới đâu.

Xin hãy xem :

VẤN ĐỀ NAM BẢO CAO LY Đã có bán, ở khắp mọi nơi.

Giá.. .. 8đ00 SẮP PHÁI HÀNH CỔ HỌC TINH HOA của các cụ
Nguyễn-Văn Ngọc và Trần-Lê Nhân.

Vẫn được bộ Quốc Gia Giáo Dục liệt vào hạng sách giáo khoa. - 204
trang. Giá - : 10đ00 PHONG LƯU DONG RUONG của 10AN ANH Một
tập sách trình bày cùng các bạn những phong tục đẹp của Việt-
Nam.

Là người Việt-Nam cần phải biết Phong tục Việt-Nam. - In lần thứ
hai. - Giá 15200 Giai nhân vọ hiệp của Vương-quốc-Sùng.

Thanh Gươm Bắc Việt tén đây là hết. Sã phát hành nav mai một hò
truyện Võ hiệp của Vương. quốc-Sãng. Các han hàng ên thưởng lỗi
hành văn của ông Vương-quốc Sãng trong các truyen võ-hiếp, các
ban sẽ được say mê vri bộ Gial Nhân Võ Hiệp, tả những thủ toan
anh hùng kiêu dũng của các cô nữ hiệp trẻ đẹp giới giang là bọn
Lễ hoa-Nương, Mã tử- Khôi và Lý huệ Trần. Các bạn lại sẽ thấy Hồ-
hắc.

Nế với những việ: làn kinh thiên đông địa của nàng xuất mây
vũng Gang-Đô g, Trục-Lệ, Thiểm-Tây.

Gial-Nhận vô hiệp tức là một bộ truyện Vô Hiệp bay nhất được xuất bản sau hồi tác chiến. Sẽ ra từng số với nhiều tranh vẽ.

Chi ngang ngon đao của Toan Ánh Truyện: lịch sử Việt-Nam tiếp theo bộ Thanh Gươm Bắc Việt, tả những trận oai hùng của quân • Việt-Nam đuổi giặc Nguyên lần thứ hai trong lịch sử.

Riêm duyệt số 188 ngày 4-6 50 tại Hanoi NHA XUẤT - BAN MINH - TUÂN Đã xuất bản :

Phong thảo (tập 1) "Phong thần (tập II) Phong thần (tập III) lhong thần (lập IV) Phong thần (ập V) Sác Chết Hai Đầu Người Tráng Sĩ môit <bân Lỗ-Hoa- Nương (tập I) Lỗ-Hoa-Vương (lập |I) Vấn đề Xam, Bắc Cao-Ly Sắp xuất bài:

Giai Nhào Võ Hiệp : Vương Quốc Sùng giá 1.\$00 Ra từng số 16 trang Số 15. Phố Nhà Thương Chữ: Mất. - HANOI Truný Nam Ven: 14000 Giá: 12900